

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมโครงงาน

เอกราช รักเมือง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
 วัน เดือน ปี..... 14 JAN 2013..... สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
 เลขทะเบียน..... 243329..... ปีการศึกษา 2554
 เลขเรียกหนังสือ ๖๖
 3๗๒.๖๕
 ๐๘๘๑๕
 2554
 ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

**ENGLISH LEARNING OUTCOME OF PRATHOMSUKSA 6
STUDENTS THROUGH PROJECT WORK**

EKKARAJ RAKMUANG

A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements

for Master of Education in Teaching English

Academic Year 2011

Copyright of Bansomdejchaopraya Rajabhat University

ชื่อเรื่อง ผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โดยใช้กิจกรรมโครงงาน

ชื่อผู้วิจัย เอกราช รักเมือง

สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษ

อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด

อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ดร.ประเทืองสุข ยังเสถียร
ดร.พินสรวง อุดมพุทธิเมฆากุล

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

..... คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

..... กรรมการ
(ดร.ประเทืองสุข ยังเสถียร)

..... กรรมการ
(ดร.พินสรวง อุดมพุทธิเมฆากุล)

..... กรรมการและเลขานุการ
(อาจารย์ชานินทร์ คงอินทร์)

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ชื่อเรื่อง	ผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมโครงงาน
ชื่อผู้วิจัย	เอกราช รักเมือง
สาขาวิชา	การสอนภาษาอังกฤษ
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	ดร. ประเทืองสุข ยังเสถียร ดร. พันสรวง อุดมพุทธิเมฆากุล
ปีการศึกษา	2554

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมโครงงาน และ 2) ศึกษาความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมโครงงาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 (บ้านนา) จำนวน 29 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบประเมินความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษ และ 3) แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมโครงงาน พบว่า โดยรวม อยู่ในระดับ ดี กลุ่มที่มีระดับความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษดีมาก มี 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ส่วนกลุ่มที่มีระดับความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษดี มี 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 5

2) ความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมโครงงาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย ดังนี้ การเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงงานมีประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ การเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงงานทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ และการเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงงานทำให้นักเรียนเสียเวลา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

คำสำคัญ: โครงงาน

Title **English Learning Outcome of Prathomsuksa 6
Students through Project Work**

Author **Ekkaraj Rakmuang**

Program **Teaching English**

Major Advisor **Assistant Professor Dr. Areewan Iamsa - Ard**

Co-Advisor **Dr.Pratunagsuk Youngsathien
Dr.Phansuang Udomputtimekakul**

Academic Year 2011

ABSTRACT

This research is qualitative research and the purposes of this research were 1) to study English learning outcome of Prathomsuksa 6 students through project work and 2) to study satisfaction in English learning of Prathomsuksa 6 students through project work. The sample group included 29 students of Suratthani 3 Provincial Administration Organization School (Banna) in Prathommasuksa 6/1, using random sampling method. Data were collected by 1) lesson plans 2) the evaluation of the ability to search in English and 3) questionnaire and statistically analyzed using mean, standard deviation.

The findings revealed as follows:

1) English learning outcome of Prathomsuksa 6 students through project work found that was generally rated as "good". There are two group of the ability to search in English was rated as "very good" and there are three group of the ability to search in English was rated as "good".

2) Satisfaction in English learning of Prathomsuksa 6 students through project work was generally rated as "much". After item analysis, all of them could be rated by mean score in descending order as follows; learning activities and projects that benefit the student and the project-based learning allows students to be creative, it was rated as "the most". As the project gives students a waste of time, it was rated as "much".

Keywords : Project

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี เพราะได้รับความอนุเคราะห์ช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สราวุธ เศรษฐจิร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด ดร. ประเทืองสุข ยังเสถียร และ ดร. พันสรวง อุดมพุทธิเมฆากุล ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นที่มีคุณค่า ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์มาก ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับเป็นอย่างยิ่ง และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ นายโยธิน สุธรรมานนท์ นางสาวธิดิมา ถาวรรัตน์ และ นาง ปัทมา เนื่องเยาว์ ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณนายธานินทร์ คงอินทร์ ที่ได้ช่วยแก้ไขบทความด้วยภาษาอังกฤษให้ถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ นายธีรวัฒน์ รัตนกุล รักษาการผู้อำนวยการ โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 (บ้านนา) ที่กรุณาส่งเสริมสนับสนุนให้กำลังใจ ให้โอกาส ตลอดจนให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกอย่างดียิ่ง ขอขอบคุณคณะผู้บริหารสถานศึกษา และคณะครู โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 (บ้านนา) ที่ได้กรุณาให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย และสมาชิกในครอบครัวของผู้วิจัยที่ให้ความร่วมมือในการทำวิจัยเป็นอย่างดี

ท้ายที่สุดคุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัย

เอกราช รักเมือง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ.....	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
หลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัด สุราษฎร์ธานี 3 (บ้านนา) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงงาน	17
บริบทของจังหวัดสุราษฎร์ธานี.....	33
ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ	40
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	52

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	56
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	56
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	56
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	63
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	65
ความนำ	65
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	65
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	69
สรุปผลการวิจัย.....	70
อภิปรายผล.....	71
ข้อเสนอแนะ.....	73
บรรณานุกรม	75
ภาคผนวก	82
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ.....	83
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ.....	85
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	90
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์เครื่องมือ	107
ภาคผนวก จ สำเนาประกาศนียบัตรภาษาอังกฤษ	113
ประวัติผู้วิจัย.....	115

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์หน่วยการเรียนรู้ / มาตรฐาน/ สาระ/ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชา อ 16101	10
2	ผลการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรม โครงงาน	66
3	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการศึกษาความพึงพอใจในการเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม โครงงาน ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวม 20 ข้อ	67

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
2	แสดงผลลัพธ์จากการเรียนรู้แบบร่วมมือ	45
3	แสดงความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ.....	51
4	แสดงขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้	58
5	แสดงขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบประเมินความสามารถใน การสืบค้นภาษาอังกฤษ	60
6	แสดงขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ	62

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สืบเนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดนโยบายและแนวทางการปฏิรูปการศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญ คือ สร้างบุคคลแห่งการเรียนรู้ องค์กรแห่งการเรียนรู้ และสังคมแห่งการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น โดยผู้ที่ผ่านการศึกษาแต่ละคนจะมีความสามารถและมีคุณลักษณะพื้นฐานที่สำคัญ คือ มีสุขภาพพลานามัยที่ดี ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ มีความสามารถในการคิด ใฝ่รู้และแสวงหาความรู้ มีความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ ไม่เห็นแก่ตัว เสียสละ อดทน มีความเป็นประชาธิปไตย รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ อยู่บนพื้นฐานของวัฒนธรรมไทยตามความเหมาะสมของการศึกษาแต่ละระดับ และตามแนวทางของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 3 ปี พ.ศ. 2553 (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553, 2553) กล่าวว่าการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้เป็นหัวใจ เป็นภารกิจหลักที่ครูผู้สอน และผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องดำเนินงานตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ที่กำหนดไว้ในหมวด 4 แนวการจัดการศึกษามาตรฐาน 24 (5) ระบุไว้ว่า “ส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้รวมทั้งสามารถใช้การวิจัย เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและนักเรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ” และมาตรา 30 ระบุว่าให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละระดับ การศึกษา(จุฑามาศ เจริญธรรม และคณะ, 2544, น. 1) นอกจากกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 1) ได้พบว่า สังคมโลกปัจจุบันเป็นสังคมข้อมูลข่าวสาร ความก้าวหน้า ความเคลื่อนไหว และการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ วัฒนธรรมและเทคโนโลยี สื่อต่างๆ ล้วนมีภาษาอังกฤษเข้ามาเกี่ยวข้อง บุคคลในสังคมต้องติดต่อเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นภาษาอังกฤษจึงกลายมาเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งในการศึกษาหาความรู้ ตลอดจนการติดต่อสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพ

ภาษาอังกฤษ (สารานุกรมเสรี, 2554, ออนไลน์) กล่าวว่า เป็นภาษาที่มีคนพูดเป็นภาษาแรกมากที่สุดเป็นอันดับ 3 จากการสำรวจในปี พ.ศ. 2545 พบว่ามีจำนวนถึง 402 ล้านคน ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษากลางเนื่องจากอิทธิพลทางทหาร เศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์ การเมือง และวัฒนธรรมของสหราชอาณาจักรและสหรัฐอเมริกา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกคนต้องเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

เพราะภาษาอังกฤษมีบทบาทต่อผู้คนในหลากหลายอาชีพ ซึ่งบางอาชีพต้องการผู้ที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษมาช่วยประสานงาน ทำให้งานทุกอย่างนั้นเรียบง่ายราบรื่นและสำเร็จลงไปได้ด้วยดี ยังพบว่าในทวีปเอเชียบางประเทศที่เคยอยู่ภายใต้อาณานิคมของบริติช เช่น สิงคโปร์ และ มาเลเซีย ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาราชการโดยมีการเรียนการสอนในโรงเรียน สำหรับประเทศไทย เช่นเดียวกันนั้นมีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียน เนื่องด้วยคำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, คำสั่ง) กำหนดให้โรงเรียนต่างๆ ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 สำหรับภาษาอังกฤษคือภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดหลักสูตรตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - มัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 190)

จากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 (บ้านนา) พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 71.94 ซึ่งอยู่ในระดับดี แต่จากการรวบรวมข้อมูลในการจัดการเรียนการสอนพบว่านักเรียนมีทักษะทางสังคมและทักษะการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับน้อย นักเรียนไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ผู้สอนยังยึดติดกับการสอนเนื้อหาในหนังสือแต่ในปัจจุบันนโยบายกระทรวงศึกษาธิการและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนใช้โครงงานเพื่อมีโอกาสพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษของตนเอง ทำงานเป็นกลุ่ม และนักเรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงตามความสนใจของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายและจุดมุ่งหมายของสำนักทดสอบทางการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, น. 59) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นกระบวนการแสวงหาความรู้ หรือการค้นคว้าหาคำตอบในสิ่งที่นักเรียนอยากรู้หรือสงสัยด้วยวิธีการต่างๆ เป็นวิธีการเรียนรู้ที่นักเรียนได้เลือกศึกษาตามความสนใจของตนเองหรือกลุ่ม เป็นการตัดสินใจร่วมกัน จนได้ชิ้นงานที่สามารถนำผลการศึกษาไปใช้ได้ในชีวิตจริง

ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาคำรา เอกสาร งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ พบว่า วิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ (Learner - Centered Approach) โดยจัดกระบวนการเรียนรู้รูปแบบโครงงานซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถส่งเสริมทักษะการพูดของนักเรียน เป็นการพัฒนาความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษตามความถนัดและความสนใจของนักเรียน โดยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยการใช้ภาษาในทางปฏิบัติ ด้านการวางแผน ปฏิบัติงาน และการประเมินผลอย่างเป็นระบบ การสอนแบบโครงงานมุ่งเน้นพัฒนาทักษะสัมพันธ์ มีนักการศึกษาหลายท่านได้แสดง

ที่สนะต่อการสอนแบบโครงการ ดังต่อไปนี้ ไฮเนส (Haines, 2002, น.1 อ้างถึงใน อติกานต์ ทองมาก , 2552, น. 2) กล่าวว่า โครงการจะเปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำภาษาและทักษะที่มีมาใช้ในบริบทที่ค่อนข้างเป็นธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับ ลัดดา ภูเกียรติ (2544, น.19) ที่ได้กล่าวว่า กิจกรรมโครงการ เป็นกิจกรรมที่เน้นการสร้างความรู้ด้วยตนเองของนักเรียน โดยบูรณาการสาระความรู้ต่างๆที่อยากรู้ ให้เอื้อต่อกันหรือร่วมกันสร้างเสริมความคิดความเข้าใจความตระหนัก ทั้งด้านสาระและคุณค่าต่างๆ ให้กับนักเรียน โดยอาศัยทักษะทางปัญญาหลายๆด้าน และการคิดสร้างสรรค์อย่างมีวิจารณญาณ นอกจากนี้ กระบวนการวัดผลของการเรียนรู้แบบ โครงการแตกต่างจากการวัดผลในรายวิชาอื่น นอกจากวัดผลทางการเรียนและวัดความสามารถของนักเรียนได้แล้ว โครงการยังสามารถประเมินผล จากการปฏิบัติงาน โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ประเมินความสามารถของตนเอง จากแบบบันทึก การเรียนรู้ การทบทวนผลงานในแต่ละโครงการ และการประเมินผลงานของตนเองและเพื่อน ส่งผลให้นักเรียนได้ทราบถึงผลการทำงานของตนเอง ทั้งข้อดีและข้อควรปรับปรุง อันจะนำไปสู่ การพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น (ทองสุข กล้าไพร, 2547, น. 5)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรม โครงการ เพื่อให้ให้นักเรียนเกิดกิจกรรมบูรณาการ กระบวนการกลุ่มและเรียนรู้ ร่วมกันมากขึ้น และนำทักษะต่างๆที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันตามสถานการณ์ชุมชนและ สังคม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ กิจกรรมโครงการ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรม โครงการ ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 – 6/2 โรงเรียนองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 (บ้านนา) จำนวน 54 คน เป็นนักเรียนคละชั้น (เก่ง ปานกลาง อ่อน)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 (บ้านนา) จำนวน 29 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้วิธีจับสลาก

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอนโดยใช้กิจกรรมโครงงาน

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมโครงงาน
2. ความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมโครงงาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ฝึกกระบวนการทำงานกลุ่มและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมโครงงาน
2. ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามความต้องการของนักเรียน
3. เป็นแนวทางสำหรับผู้สอนชั้นอื่นๆ ในการนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

การสอนโดยใช้กิจกรรมโครงงาน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนโดยเรียนแบบร่วมมือ นักเรียนจะเรียนเป็นกลุ่ม โดยช่วยกันทำโครงการสำรวจกลุ่มละ 1 เรื่อง โดยนักเรียนเลือกเรื่องที่ต้องการศึกษาด้วยตนเองเพื่อค้นหาคำตอบนั้นๆ โดยมีการศึกษาอย่างเป็นระบบ มีแบบแผน มีขั้นตอน จนได้ข้อสรุปหรือผลการศึกษาค้นคว้าและผู้สอนเป็นผู้ให้คำชี้แนะในการทำโครงการ 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ระยะเริ่มต้น หมายถึง ผู้สอนกำหนดขอบเขตของโครงการ ขั้นตอนการทำโครงการ และนักเรียนปรึกษาหารือกันในกลุ่มเพื่อร่วมกันกำหนดหัวข้อ และเขียนเค้าโครงเรื่อง

ขั้นตอนที่ 2 ระยะพัฒนา หมายถึง นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ที่ทักษะทางภาษา เลือกใช้วิธีการให้สอดคล้องกันในการปฏิบัติโครงการ รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาเรียบเรียง เติมนำเสนอและจัดทำรูปเล่ม

ขั้นตอนที่ 3 ระยะสรุป หมายถึง นักเรียนนำเสนอผลงาน นักเรียนและครูร่วมกันประเมินผลโครงการ

ผลการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษ ด้านเนื้อหา การสะกด คำศัพท์ ภาพประกอบ ความคิดสร้างสรรค์ และการนำไปใช้ประโยชน์ โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย

รายวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน รหัสวิชา อ 16101 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 (บ้านนา) ปีการศึกษา 2554

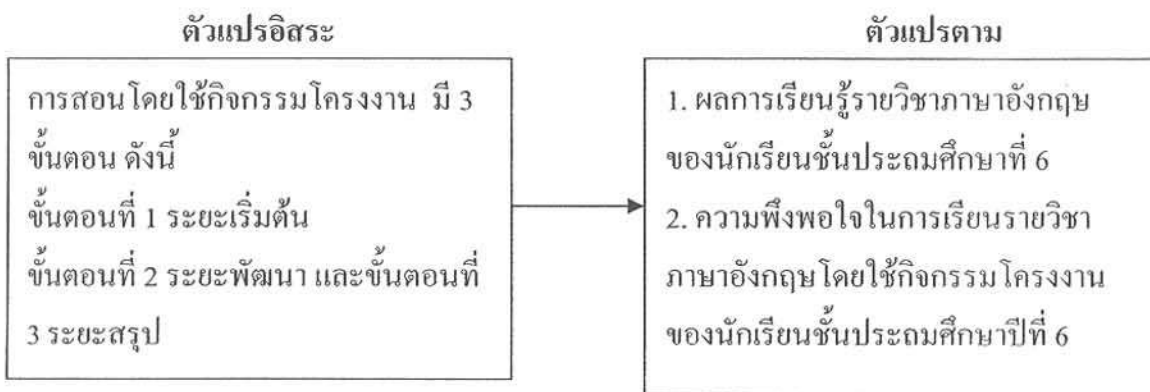
ความพึงพอใจ หมายถึง การที่นักเรียนแสดงออกถึงความรู้สึกชอบไม่ชอบ ดี ไม่ดี มากหรือน้อยในการเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงการงานซึ่งให้แบบสอบถาม

นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 (บ้านนา) จำนวน 25 คน ที่กำลังศึกษา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554

โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 (บ้านนา) หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 สังกัดกรมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมโครงการ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น.1 - 50) โครงการ: ฐานแห่งการเรียนรู้ (อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด, 2553, น.1 - 68) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยโครงการ (ทองสุข กล้าไพร, 2547, น. 26 - 42) วิธีการสอนแบบโครงการ (กรมวิชาการ, 2544, น.4-9) งานวิจัยในประเทศเรื่องผลของการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการที่มีต่อความสามารถด้านการคิดของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (สุเมธดา งามชัด, 2548, น. 38-40) และงานวิจัยต่างประเทศเรื่องการประเมินผลการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากโครงการ (Williams and Darlene Anne, 1998, อ้างถึงใน ขนิษฐา นาคน้อย (2550, น. 31) ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้เสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 (บ้านนา) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงงาน
3. บริบทของจังหวัดสุราษฎร์ธานี
4. ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ
5. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 (บ้านนา) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

ความนำ

หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 (บ้านนา) พุทธศักราช 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นแผน หรือแนวทาง หรือข้อกำหนดของการจัดการศึกษาของโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 (บ้านนา) ที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด มุ่งพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ โดยมุ่งหวังให้มีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา อีกทั้งมีความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต และมีคุณภาพได้มาตรฐานสากลเพื่อการแข่งขันในยุคปัจจุบัน ดังนั้นหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 (บ้านนา) 2553 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงประกอบด้วยสาระสำคัญของหลักสูตรแกนกลาง สาระความรู้ที่เกี่ยวข้องกับชุมชนท้องถิ่น และสาระสำคัญที่สถานศึกษานั้นพัฒนาเพิ่มเติม และกิจกรรมพัฒนานักเรียน จัดเป็นรายปีในระดับประถมศึกษา กำหนดสมรรถนะ

สำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสถานศึกษาตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของหลักสูตร
แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัด
สุราษฎร์ธานี 3 (บ้านนา) มุ่งพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม มีความรู้ตามศักยภาพ มี
ความสามารถด้านเทคโนโลยี มีจิตสำนึกรักสิ่งแวดล้อม รู้จักป้องกันตนเองให้ห่างไกลยาเสพติด
โดยอยู่บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

หลักการ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งเน้นให้นักเรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข
มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีหลักการดังนี้

ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6) การศึกษาระดับนี้เป็นช่วงแรกของการ
ศึกษาภาคบังคับ มุ่งเน้นทักษะพื้นฐานด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ทักษะการคิด
พื้นฐาน การติดต่อสื่อสารกระบวนการเรียนรู้ทางสังคม และพื้นฐานความเป็นมนุษย์ การพัฒนา
คุณภาพชีวิตอย่างสมบูรณ์และสมดุลทั้งในด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ สังคมและวัฒนธรรม
โดยเน้นจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

สมรรถนะสำคัญของนักเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้นักเรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5
ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร
2. ความสามารถในการคิด
3. ความสามารถในการแก้ปัญหา
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต
5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์
เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก
ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์ สุจริต
3. มีวินัย

4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ
9. รักษาประเพณี วัฒนธรรม และรักท้องถิ่นของเรา
10. รักษาสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

คุณภาพนักเรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียง ประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือกร/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า
2. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ
3. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว
4. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ
5. บอกความเหมือน /ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย
6. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน
7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา
8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ
9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050 – 1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

10. ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อ

ความหมายตามบริบทต่างๆ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์หน่วยการเรียนรู้ / มาตรฐาน/ สาระ/ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ รายวิชา อ 16101

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์หน่วยการเรียนรู้ / มาตรฐาน/ สาระ/ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ รายวิชา อ 16101

หน่วยการ เรียนรู้/ เวลา	มาตรฐาน/ สาระ/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง/ ท้องถิ่น			สาระสำคัญ	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
		ด้านความรู้ (Knowledge- K)	ทักษะ/ กระบวนการ (Process-P)	คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ (Attribute-A)		
หน่วยที่ 1 You and Me./ 7 ชั่วโมง	ด 1.1 ป.6/3 ด 1.1 ป.6/4 ด 1.2 ป. 6/1 ด 1.2 ป. 6/3 ด 1.2 ป. 6/5 ด 1.3 ป. 6/1 ด 1.3 ป. 6/2 ด 1.3 ป. 6/3	1. comparative adjectives และ superlative adjectives : faster , fastest 2. How do you do ? , You must be (the tortoise). 3. So what ? One , two , three ,go ! go running off, come marching in , 4. การใช้กริยาซ้อนกันในรูปแบบ ประโยค : A hare (came hopping). 5. ทบทวนการใช้กริยาช่วย can /could ในรูปประโยคบอกเล่า ปฏิเสธ และคำถาม 6.การใช้คำกริยาช่วย หรือ auxiliary verb กับคำกริยาหลัก หรือ main verb ในประโยค บอกเล่า ปฏิเสธ และคำถาม	1. ทักษะการเดา อย่างมีเหตุผล 2. ทักษะการร้อง เพลง 3. ทักษะการใช้ พจนานุกรม 4. ทักษะการ แยกแยะและ ตีความ ความรู้สึก จากเสียง 5. ทักษะการสื่อ ความด้วยเสียงและ สีหน้าที่รับกัน 6. ทักษะการ จินตนาการ	1. มีวินัย 2. มุ่งมั่นในการ ทำงาน 3. ใฝ่เรียนรู้ 4. มีจิต สาธารณะ	การพูดทักทาย การ แนะนำตนเองและผู้อื่น เป็นการใช้ภาษาเพื่อสร้าง ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่าง บุคคล การฟัง พูด อ่าน เขียน และแสดงบทบาท สมมติเกี่ยวกับนิทานเป็น การฝึกทักษะการใช้ภาษา นักเรียนต้องเข้าใจ คำศัพท์ ส่วนวน โครงสร้างทางภาษา แนวคิด และวัฒนธรรม การออกเสียงที่ถูกต้อง ซึ่งจะทำให้การใช้ภาษา ในเรื่องดังกล่าวเป็นไปได้ อย่างถูกต้อง	14
หน่วยที่ 2 Home Sweet Home / 8 ชั่วโมง	ด 1.1 ป.6/3 ด 1.1 ป.6/4 ด 1.2 ป. 6/3 ด 1.2 ป. 6/4 ด 2.1 ป. 6/2 ด 2.2 ป. 6/1	1. ประโยคที่ใช้คำ วิเศษณ์ มาช่วยสื่อความหมายว่า ประธานได้ทำกริยาอย่างไร 2. ประโยคการถาม- ตอบว่าสิ่งที่ต่าง ๆ มาก่อน หรือไม่	1.ดูภาพฟัง CD และอ่านบทอ่านที่ ได้ไปดูนก 2.พูดประโยคใน การใช้ Adverb จากคำ Adjective ที่กำหนดให้	1. มีวินัย 2. มุ่งมั่นในการ ทำงาน 3. ใฝ่เรียนรู้ 4. มีจิต สาธารณะ	การฝึกทักษะทาง ภาษาเกี่ยวกับการขอและ ให้ข้อมูลเพื่อบอกว่าใคร เคยทำสิ่งใดในอดีต เป็น พื้นฐานในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสาร	14

ตารางที่ 1 (ต่อ) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์หน่วยการเรียนรู้ / มาตรฐาน/ สาระ/ ตัวชี้วัด
 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชา อ 16101

หน่วยการ เรียนรู้/ เวลา	มาตรฐาน/ สาระ/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง/ ท้องถิ่น			สาระสำคัญ	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
		ด้านความรู้ (Knowledge- K)	ทักษะ/ กระบวนการ (Process-P)	คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ (Attribute-A)		
		<p>ในรูปของ Present perfect tense</p> <p>1. ประโยคที่ใช้ already , just , never เพื่อสื่อความหมายว่า ประธานเคยทำสิ่งต่าง ๆ</p> <p>4. ประโยคปฏิเสธที่ใช้ yet เพื่อ บอกว่ากริยาของประโยคยังไม่ ได้เกิดขึ้นในขณะที่พูด แต่น่าจะเกิดขึ้นในอนาคต</p> <p>5. ประโยคที่ใช้บอกเล่าเรื่อง ระยะเวลาโดยใช้คำวิเศษณ์ since , for</p> <p>6. (Regular Verbs) คำกริยาที่ เปลี่ยนรูปโดยการเติม ed</p> <p>7. (Irregular Verbs) คำกริยาที่เปลี่ยนรูปไป</p> <p>8. (Irregular Verbs) คำกริยาที่ ไม่เปลี่ยนรูป คงสภาพเดิม</p>	<p>3.อ่านบทอ่าน เกี่ยวกับบทกวี ธรรมชาติและ ตอบคำถาม</p> <p>4.อ่านเรื่องเกี่ยวกับ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิ พลอดุลยเดชฯ แล้วหาคำตอบ สำหรับคำถามที่ กำหนด</p> <p>5.เติมประโยคให้ สมบูรณ์โดยใช้ Present perfect ในรูปของประโยค ปฏิเสธ หรือ ประโยคบอกเล่า</p> <p>6.เขียนคำ Adjective หรือคำ Adverb จากคำที่ กำหนดให้</p>		<p>ซึ่งนักเรียนควรใช้ภาษา ให้เหมาะสมตามมารยาท ทางสังคมด้วย</p>	
หน่วยที่ 3 or We Go /8 ชั่วโมง	<p>ด 1.1 ป.6/3</p> <p>ด 1.1 ป.6/4</p> <p>ด 1.2 ป. 6/3</p> <p>ด 1.2 ป. 6/4</p> <p>ด 1.2 ป. 6/3</p> <p>ด 1.2 ป. 6/4</p>	<p>1. Superlative degree : the most (important) และ บททวนการใช้ the + adj. – est</p> <p>2.การสะกดคำนามเฉพาะใน ภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ</p> <p>3. การใช้ will แสดงเหตุการณ์ ในอนาคต</p> <p>4. การใช้ how ในประโยค คำถามและบอกเล่า</p>	<p>1.ทักษะการสะกด คำภาษาไทยเป็น ภาษาอังกฤษ</p> <p>2. ทักษะการ วิเคราะห์รูป ประโยค</p> <p>3. ทักษะการ สังเกตและเก็บ ข้อมูล</p>	<p>1. มีวินัย</p> <p>2. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>3. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>4. มีจิต สาธารณะ</p>	<p>การสนทนาซักถาม เกี่ยวกับสถานที่และบอก ทิศทางรวมทั้งการอ่าน และเขียนข้อมูลเกี่ยวกับ สถานที่ ทิศทางและการ เดินทางเป็นสิ่งสำคัญและ จำเป็นอย่างยิ่งใน ชีวิตประจำวัน นอกจาก นักเรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ จำนวน</p>	14

ตารางที่ 1 (ต่อ) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์หน่วยการเรียนรู้/ มาตรฐาน/ สาระ/ ตัวชี้วัด
 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชา อ 16101

หน่วยการเรียนรู้/ เวลา	มาตรฐาน/ สาระ/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง/ ท้องถิ่น			สาระสำคัญ	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
		ด้านความรู้ (Knowledge- K)	ทักษะ/ กระบวนการ (Process-P)	คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ (Attribute-A)		
		5. การใช้ do / does แทนคำกริยา 6. ทบทวนรูปประโยคคำสั่งบอกเล่า และ ปฏิเสธ			โครงสร้างทางภาษาแล้วนักเรียนยังได้เรียนรู้วัฒนธรรมที่สอดแทรกอยู่ในภาษา สามารถสื่อสารได้ถูกต้องตามกาลเทศะ	
หน่วยที่ 4 Project Work /15 ชั่วโมง	ต 3.1 ป.6/1	1. ความหมายของโครงการ 2. ประเภทของโครงการ 3. การตั้งชื่อเรื่องโครงการ 4. การเขียนเค้าโครงโครงการ 5. การเขียนแผนการดำเนินงาน 6. การสืบค้นภาษาอังกฤษ สืบค้นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับ บริบทของจังหวัดสุราษฎร์ธานี 7. การรวบรวมข้อมูลและ วิเคราะห์ข้อมูล 8. การจัดพิมพ์รูปเล่มโครงการ 9. การนำเสนอโครงการ 10. การจัดแสดงนิทรรศการ โครงการ	1. ทักษะ กระบวนการกลุ่ม 2. ทักษะการตั้ง คำถาม 3. ทักษะ กระบวนการคิด 4. ทักษะการคิด อย่างสร้างสรรค์ 5. ทักษะการสืบค้น 6. ทักษะการพูด 7. ทักษะการเขียน	1. ใฝ่เรียนรู้ 2. มุ่งมั่นในการทำงาน	โครงการสำรวจ เป็นการสำรวจและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับบริบทของจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่นักเรียนสนใจแล้วนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจมาจำแนกหมวดหมู่และนำเสนออย่างเป็นระบบ	14
หน่วยที่ 5 Gift & Wishes /19 ชั่วโมง	ต 1.1 ป. 6/1 ต 1.1 ป. 6/4 ต 1.2 ป. 6/1 ต 1.2 ป. 6/4 ต 1.2 ป. 6/5 ต 1.3 ป. 6/2 ต 2.1 ป. 6/1 ต 2.1 ป. 6/2 ต 2.1 ป. 6/3 ต 2.2 ป. 6/2	1. gift , monastery , stocking , beard , saint ,gown , belt, rich , grow up , priest, poor ,especially , gold , hang , fireplace , bishop , cape, add , advertisement , suit , fur , boots, ding dong , bell , ring (v.), bough , springtime , century , husband , Britain .	1.สุนทรียภาพทางดนตรี 2.ทักษะการเดา อย่างมีเหตุผล 3.ทักษะการใช้ พจนานุกรม 4. ทักษะการอิม เพลง และร้อง เพลง	1. มีวินัย 2. มุ่งมั่นในการทำงาน 3. ใฝ่เรียนรู้ 4. มีจิต สาธารณะ	การรู้และเข้าใจความแตกต่างระหว่างเทศกาลงานฉลอง ประเพณี และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา กับของไทย จะทำให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง	14

ตารางที่ 1 (ต่อ) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์หน่วยการเรียนรู้/ มาตรฐาน/ สาระ/ ตัวชี้วัด
 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชา อ 16101

หน่วยการเรียนรู้/เวลา	มาตรฐาน/ สาระ/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง/ ท้องถิ่น			สาระสำคัญ	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
		ด้านความรู้ (Knowledge- K)	ทักษะ/ กระบวนการ (Process-P)	คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ (Attribute-A)		
		castle ,real , steadfast , branch , climb , snow , wintertime , lesson . constant, faith , hope, Sublime , lend , strength , comfort , holiday , ago . Babylon . Egypt , celebrate , BC , grow , move 2. รูปแบบประโยคอวยพร : Merry Christmas & Happy New Year Happy New Year to you. May it be + adj. May there be + n. May you be + adj. Wishing you + n. Best wishes for + n.			คล่องแคล่วและเหมาะสม ตามมารยาททางสังคมและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา การรู้และเข้าใจความ แตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลอง ประเพณี และ ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของ ภาษาไทย จะทำให้นักเรียน สามารถใช้ภาษาในการ สื่อสารได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่วและเหมาะสม ตามมารยาททางสังคมและ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา	
หน่วยที่ 6 Food & Health / 19 ชั่วโมง	ค 1.1 ป. 6/3 ค 1.2 ป. 6/1 ค 1.2 ป. 6/5 ค 1.3 ป. 6/1 ค 1.3 ป. 6/3 ค 2.1 ป. 6/2 ค 2.1 ป. 6/3 ค 2.2 ป. 6/1 ค 2.2 ป. 6/2 ค 3.1 ป. 6/1	I, dolly , sick , knock , rat – a – tat – tat, pill , bill , healthy , once , twice ; ส่วนวนใหม่ : (An hour) a day ., Less than Can, Hour a day)., More than (five hours a week)., take a shower ; รูปประโยค : How often do you (exercise) ? , ทบทวนรูป ประโยค : How often do you (eat fruit) ? และสำนวนที่ใช้	1.ทักษะการ วิเคราะห์ตนเอง 2.ทักษะการใช้ พจนานุกรม 3.ทักษะการ แปล 4.ทักษะในการ ประกวดการ ปรุงอาหาร การจัดและ ร่วมงาน สังสรรค์ และ สื่อความเป็น ภาษาอังกฤษ	1. มีวินัย 2. มุ่งมั่นในการทำงาน 3. ใฝ่เรียนรู้ 4. มีจิต สาธารณะ	การสนทนาถาม – ตอบ เกี่ยวกับเรื่องอาหารและ สุขภาพ รวมทั้งการอ่านและ เขียนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ คำราชาอาหาร เครื่องดื่ม เป็น ประโยชน์ต่อการใช้ภาษา เพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน	14

ตารางที่ 1 (ต่อ) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์หน่วยการเรียนรู้ / มาตรฐาน/ สาระ/ ตัวชี้วัด
 สาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชา อ 16101

หน่วยการเรียนรู้/เวลา	มาตรฐาน/ สาระ/ ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง/ ท้องถิ่น			สาระสำคัญ	น้ำหนัก คะแนน (100 คะแนน)
		ด้านความรู้ (Knowledge- K)	ทักษะ/ กระบวนการ (Process-P)	คุณลักษณะอัน พึงประสงค์ (Attribute-A)		
		<p>ในการตอบแสดงความรู้ เช่น Once a day, cough, gums, bleed, diarrhea, constipation, slim, smooth, skin, vitamin, calcium, bone, guava, tamarind, lime, ingredient, competition, dried shrimp, long, bean, palm sugar, cherry tomato, guava, pomelo, rose apple, grape, raisin, sesame seed, shredded, chopped, roasted, sliced, grate, combine, add, crush, serve, immediately, mortar, refrigerator.</p> <p>2. รูปประโยคในคำรอาหาร : Crush dried shrimp in a mortar., 2 cups green papaya, shredded, outer part, toxin, reduce, soak, vinegar, baking powder, grow ; สำนวนใหม่ : This reduces toxin by (90 -95 %)</p>			<p>เพราะนอกจากนักเรียน จะได้เรียนรู้คำศัพท์ โครงสร้างทางภาษาและ สำนวนแล้ว นักเรียนยัง ได้เรียนรู้วิถีชีวิต มารยาท ในการบริโภค และ วัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษา สามารถสื่อสารได้ ถูกต้อง เหมาะสม ตาม กาลเทศะ</p>	
		สอบปลายภาคเรียน				30

คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

อ 16101 ภาษาอังกฤษ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เวลา 120 ชั่วโมง

เข้าใจและใช้ภาษาอังกฤษแลกเปลี่ยนและนำเสนอข้อมูลข่าวสารสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ชีวิตประจำวัน สิ่งแวดล้อมในชุมชน มีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง พูด อ่าน เขียน ตามหัวข้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องมือ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ – ขาย ลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ 1,050 – 1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) ใช้ประโยชน์เดี่ยวและประโยชน์ผสม สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ เข้าใจข้อความที่เป็นความเรียงในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ในบริบทที่หลากหลาย มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา ตามบริบทของข้อความที่พบ มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ นำเสนอและสืบค้นข้อมูลความรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่างๆภายในห้องเรียน และในโรงเรียน เห็นประโยชน์ของการรู้ภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้และความเพลิดเพลิน

มีทักษะการสื่อสาร การจำ การคิด การแก้ปัญหา การใช้ทักษะชีวิต การใช้เทคโนโลยี และมีกระบวนการทำงาน

มีความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงานและมีนิสัยรักการฟัง พูด อ่าน เขียน

ด 1.1 ป.6/1 , ป.6/2 , ป.6/3 , ป.6/4

ด 1.2 ป.6/1 , ป.6/2 , ป.6/3 , ป.6/4 , ป.6/5

ด 1.3 ป.6/1 , ป.6/2 , ป.6/3

ด 2.1 ป.6/1 , ป.6/2 , ป.6/3

ด 2.2 ป.6/1 , ป.6/2

ด 3.1 ป.6/1

ด 4.1 ป.6/1

ด 4.2 ป.6/1

รวม 20 ตัวชี้วัด

สื่อการเรียนรู้

1. ใบกิจกรรม
2. ใบความรู้
3. หนังสือ
4. รูปภาพ
5. อินเทอร์เน็ต

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. การทำแบบฝึก
2. การปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
3. การนำเสนอรายงาน
4. การเขียนรายงาน
5. เกณฑ์การให้ระดับคะแนน

ระดับผลการเรียน	ความหมาย	ช่วงคะแนนเป็นร้อยละ
4	ผลการเรียนดีเยี่ยม	80 – 100
3.5	ผลการเรียนดีมาก	75 – 79
3	ผลการเรียนดี	70 – 74
2.5	ผลการเรียนค่อนข้างดี	65 – 69
2	ผลการเรียนน่าพอใจ	60 – 64
1.5	ผลการเรียนพอใช้	55 – 59
1	ผลการเรียนผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ	50 – 54
0	ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์	0 – 49

จากเอกสารที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยได้นำหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Project Work มาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และจัดกิจกรรมโครงการที่สอดคล้องกับสาระ มาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตร โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 (บ้านนา) จำนวน 9 แผน

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงการ

ความหมายของการสอนแบบโครงการ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการสอนแบบโครงการไว้ดังนี้

ขนิษฐา นาคน้อย (2550, น. 15) ได้ให้ความหมายของโครงการ เป็นกระบวนการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งที่นักเรียนสนใจจะศึกษาอย่างลึกซึ้งด้วยตนเองตามความสนใจโดยวิธีการต่างๆอย่างเป็นระบบ จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย โดยมีครูเป็นผู้อำนวยการควบคุมและคำปรึกษาอย่างใกล้ชิด

ลัดดา ภูเกียรติ (2544, น. 19) ได้ให้ความหมายของโครงการสอดคล้องกับความหมายข้างต้นและเสริมว่าโครงการเป็นวิธีการเรียนรู้ที่เกิดจากความสนใจใคร่รู้ของนักเรียนที่อยากจะศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลายๆสิ่งที่ยังสงสัยและอยากหาคำตอบให้ลึกซึ้งชัดเจนหรือต้องการเรียนรู้ในเรื่องนั้นๆให้มากขึ้นกว่าเดิม โดยใช้ทักษะกระบวนการและปัญหาหลายๆด้าน มีวิธีการศึกษาที่เป็นระบบและมีขั้นตอนอย่างต่อเนื่อง มีการวางแผนอย่างละเอียดก่อนลงมือปฏิบัติจนได้ข้อสรุปหรือผลการศึกษาหรือคำตอบเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ

ทองสุข กล้าไพร (2547, น. 31) ได้ให้ความหมายของโครงการ คือ วิธีการเรียนรู้ที่เกิดจากความสนใจใคร่รู้ของนักเรียนที่ต้องการจะศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งหลายๆสิ่งที่ยังสงสัยและอยากหาคำตอบให้ลึกซึ้งชัดเจน นักเรียนจะเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ เพื่อค้นหาคำตอบด้วยตนเอง เป็นการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียน เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงกับแหล่งความรู้เบื้องต้น โดยใช้เทคนิควิธีการหลายรูปแบบมาผสมผสานร่วมกันระหว่างทักษะกระบวนการกลุ่ม การสอนคิด การสอนแก้ปัญหา การสอนเน้นทักษะกระบวนการ การสอนแบบปริศนาความคิด และการสอนแบบร่วมกันคิด มีวิธีการศึกษาอย่างเป็นระบบและมีขั้นตอนต่อเนื่อง มีการวางแผนในการศึกษาอย่างละเอียดแล้วลงมือปฏิบัติตามแผนงานที่วางไว้ จนได้ข้อสรุปหรือผลการศึกษาหรือคำตอบเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ และมีการนำเสนอเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจจนได้ข้อสรุปเป็นองค์ความรู้หรือความรู้ใหม่ด้วยตัวเขาเองความรู้อาจไม่ตรงกับตำราก็ได้ แต่ครูต้องสนับสนุนให้ศึกษาค้นคว้า โดยจัดแหล่งความรู้ให้แล้วปรับปรุงความรู้ให้สมบูรณ์

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (2545, น. 3) ได้ให้ความหมายของโครงการไว้ว่าโครงการคือ งานวิจัยเล็กๆสำหรับนักเรียนเป็นการแก้ปัญหาหรือข้อสงสัย หากคำตอบโดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2547, น. 27) ได้ให้ความหมายของการสอนแบบโครงการว่าการเรียนรู้จากการทำโครงการเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการแสดงออกของนักเรียนในสถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลอง ให้นักเรียน

ได้เรียนรู้ผ่านการลงมือกระทำด้วยตนเองโดยเลือกปัญหา เลือกประเภทโครงการ วางแผนปฏิบัติ สรุปลงความรู้นำเสนอผลงานและประยุกต์ใช้ความรู้ และนักเรียนต้องได้ผลงานที่เป็นรูปธรรม หลังสิ้นสุดการเรียนการสอน

อดิگانต์ ทองมาก (2552, น. 8) ได้ให้ความหมายของโครงการ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยนักเรียนมีโอกาสศึกษาค้นคว้าในหัวข้อหรือประเด็นที่ตนเองสนใจเพื่อหาคำตอบหรือผลเกี่ยวกับหัวข้อหรือประเด็นนั้นๆ โดยมีการวางแผนอย่างเป็นแบบแผนก่อนลงมือปฏิบัติโดยนำภาษาและทักษะที่เรียนมาใช้อย่างเป็นธรรมชาติ

ไฮเนส (Haines, 2002, p. 1 อ้างถึงใน อดิگانต์ ทองมาก, 2552, น. 7) ได้ให้ความหมายของโครงการสอดคล้องกับความหมายข้างต้นว่า โครงการคือกิจกรรมที่ต้องใช้ทักษะหลากหลายและมีจุดเน้นที่หัวข้อเรื่องมากกว่าที่จะเน้นเป้าหมายทางภาษาที่เฉพาะเจาะจง โดยนักเรียนมีบทบาทสำคัญในการเลือกเรื่องที่จะทำและเลือกวิธีทำงานแบบใด โครงการจึงเปิดโอกาสให้นักเรียนได้นำภาษาและทักษะที่เรียนมาใช้อย่างเป็นธรรมชาติ

จากความหมายของโครงการที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า โครงการเป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่งที่เน้นให้นักเรียนได้รู้จักเลือกเรื่องที่ยากศึกษาแล้วศึกษาด้วยตนเองเพื่อค้นหาคำตอบนั้นๆ โดยมีการศึกษาอย่างเป็นระบบ มีแบบแผน มีขั้นตอน จนได้ข้อสรุปหรือผลการศึกษาค้นคว้า

จุดมุ่งหมายของการสอนแบบโครงการ

มีบุคคลหลายท่านได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการสอนแบบโครงการดังนี้

จิราภรณ์ สิริทวี (2542, น. 34) กล่าวว่า การสอนแบบโครงการมีจุดประสงค์ คือ ต้องการกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักสังเกต ตั้งคำถาม ตั้งสมมุติฐาน และแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อตอบคำถามที่ตนเองอยากรู้ รู้จักสรุป และทำความเข้าใจกับสิ่งที่ค้นพบ

ฟิลลิปส์; เบอร์วูด ; และ ดันฟอร์ด (Phillips; Burwood; and Dunford, 1999, p. 11) กล่าวว่าจุดมุ่งหมายของการสอนแบบโครงการ มีดังต่อไปนี้

1. มุ่งเน้นให้นักเรียนดึงความรู้ทุกอย่างมาแก้ปัญหาโดยมีภาษาอังกฤษเป็นสื่อ
2. มุ่งเน้นให้นักเรียนรับผิดชอบกับการเรียนของตนเอง พึ่งพาตนเอง
3. มุ่งเน้นให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันทำงานร่วมกันอย่างเท่าเทียมกันเพื่อ

ทำโครงการให้สำเร็จลุล่วง

4. มุ่งเน้นให้นักเรียนรู้สึกผูกพันกับการเรียนมากขึ้นส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนต่อไป

ถัดมา ภูเกียรติ (2544, น. 19 -20) กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการสอนแบบโครงการไว้สอดคล้องกันว่าโครงการเน้นให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง เชื่อมั่นในศักยภาพการเรียนรู้ของตนเอง มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยตนเองและปฏิบัติเองโดยพัฒนาความคิดอย่างอิสระ

อดิگانต์ ทองมาก (2552, น. 8) กล่าวถึง การสอนแบบโครงการมีจุดมุ่งหมายที่เด่นชัดคือ ต้องการให้นักเรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยตนเองตามศักยภาพของตนเองและนำความรู้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันตลอดจนเกิดความร่วมมือในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

จากความหมายของจุดมุ่งหมายของการสอนแบบโครงการ ที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการสอนแบบโครงการเป็นการสอนที่ฝึกให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ในการออกแบบรูปแบบ การรวบรวมข้อมูล ฝึกให้เป็นคนช่างสังเกต นักวิเคราะห์ นักเขียน การรู้จักทำงานกลุ่ม รู้จักใฝ่หาความรู้ และนำความรู้มาประยุกต์สร้างผลงานใหม่ได้

ลักษณะของการสอนแบบโครงการ

ขนิษฐา นาคน้อย (2550, น.16) กล่าวถึง ลักษณะการสอนแบบโครงการ ต่างมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกัน การสอนแบบโครงการเป็นการสอนที่เน้นตัวนักเรียนมากกว่าเน้นหลักสูตร ซึ่งเป็นลักษณะการสอนที่แตกต่างจากเดิม คือการให้โอกาสนักเรียนได้คิด ปฏิบัติ สร้างสรรค์ผลงานด้วยตนเอง โดยอาศัยกระบวนการทำงาน และกิจกรรมต่างๆ เช่น การอภิปราย แสดงความคิดเห็น การเก็บรวบรวมข้อมูล การแสดงผลงาน ซึ่งกระบวนการเหล่านี้นักเรียนจะได้ฝึกอย่างเป็นระบบตามขั้นตอน

ฟิลลิปส์; เบอร์วูด ; และดันฟอร์ด (Phillips; Burwood; and Dunford, 1999, p. 14 - 16) ได้กล่าวถึงลักษณะเด่นของโครงการ ดังต่อไปนี้

1. โครงการเป็นกิจกรรมบูรณาการ คือ ชิ้นงานที่มีลำดับชัดเจน มีจุดเริ่มต้น จุดกึ่งกลางและจุดจบ การที่นักเรียนได้ทำกิจกรรมที่มีประโยชน์คุ้มค่า และเชื่อมโยงกันไปสู่ผลงานชิ้นสุดท้ายที่เห็นและจับต้องได้ จะทำให้นักเรียนรู้สึกภาคภูมิใจในความสำเร็จ รวมทั้งครูผู้สอนด้วย

2. โครงการสอนเด็กโดยองค์รวม (Whole Child Development) คือ พัฒนา นักเรียนทุกด้านเน้นเฉพาะการสอนภาษาเท่านั้น เพราะในแต่ละโครงการยังประกอบด้วยทักษะต่างๆ ที่นักเรียนเรียนในวิชาอื่นๆ รวมทั้งจากภายนอกห้องเรียนด้วย คือ

2.1 ทักษะทางปัญญา ได้แก่ การบรรยาย การสรุปความ การใช้จินตนาการ การตั้งสมมุติฐาน การอ่านและการวางแผน

2.2 ทักษะทางกาย ได้แก่ การระบายสี การวาดภาพ การตัด การพับ การติดภาพและการเขียน

2.3 ทักษะทางสังคม ได้แก่ การแข่งขัน การทำงานร่วมกัน การตัดสินใจร่วมกันและการประจักษ์ถึงผลสำเร็จของงานอันเกิดจากการมีส่วนร่วมของทุกคน

2.4 การพึ่งพาตนเองของนักเรียน (Learner Independence) ได้แก่ การรู้จักเลือกและรับผิดชอบถึงผลที่ตามมา รู้จักหาทางที่จะทำงานให้สำเร็จ การรู้จักหาข้อมูล การทดลองปฏิบัติ และการประเมินผลงานที่ได้ การสอนแบบโครงงาน ยังช่วยส่งเสริมพัฒนาการทางด้านอารมณ์และบุคลิกภาพเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ผลิตชิ้นงานที่แสดงออกถึงลักษณะเฉพาะของตน ซึ่งบ่งบอกถึงความคิด รสนิยมและความสนใจของนักเรียน นอกจากนี้ยังสนับสนุนให้นักเรียนได้แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ซึ่งควรค่าแก่การสนับสนุนและให้ความสำคัญด้วย

ลัดดา ภูเกียรติ (2544, น. 20) ได้กล่าวเสริมถึง ลักษณะเด่นของโครงงานไว้สอดคล้องกับสถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ ไว้ดังนี้

1. นักเรียนเลือกเรื่อง หรือ ประเด็น หรือ หัวข้อที่จะศึกษาด้วยตนเอง
2. นักเรียนเลือกและหาวิธีรวมทั้งแหล่งข้อมูลด้วยตนเอง
3. นักเรียนลงมือปฏิบัติ และเรียนรู้ด้วยตนเอง
4. นักเรียนสรุป และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง
5. นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้กับผู้อื่น
6. นักเรียนได้นำความรู้ไปใช้ได้จริง

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (2545, น. 3-4) ได้กล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะของโครงงาน ดังนี้

1. เน้นให้นักเรียนเป็นผู้เริ่มและเลือกเรื่องที่จะศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองตามความสนใจและระดับความสามารถของตนเอง
2. เป็นกิจกรรมที่ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์เข้าไปช่วยในการศึกษาค้นคว้าเพื่อตอบปัญหาที่สงสัย
3. เน้นให้นักเรียนเป็นผู้วางแผนในการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนดำเนินงานเก็บรวบรวมข้อมูลหรือประดิษฐ์คิดค้น รวมทั้งแปรผล สรุปผลและเสนอผลการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นที่ปรึกษาเท่านั้น
4. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความสามารถพิเศษของตนเอง
5. เน้นให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

อดิگانต์ ทองมาก (2552, น. 8) กล่าวถึง ลักษณะของการสอนแบบโครงงาน ดังนี้ คือ การสอนแบบโครงงานเป็นการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญมากกว่าตัวภาษาหรือหลักสูตร โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเองตามความสนใจ และระดับความสามารถของตน

ตามกระบวนการทำงานที่ได้วางแผนไว้ว่าเป็นระบบ รวมทั้งนำเสนอผลงานและประเมินผลงานของตนเอง

ไฮเนส (Haines, 2002, p. 2 อ้างถึงใน อติกานต์ ทองมาก, 2552, น. 8) กล่าวถึงลักษณะของการสอนแบบ โครงงานไว้ดังนี้

1. ชีตนักเรียนเป็นสำคัญ มิใช่หลักสูตรเป็นสำคัญ
2. ร่วมมือ มิใช่แข่งขัน
3. เน้นที่ทักษะมากกว่าไวยากรณ์
4. ฉลองความสำเร็จของชิ้นงานสุดท้าย

จากลักษณะการสอนแบบ โครงงานที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ลักษณะการสอนแบบ โครงงาน เป็นการสอนที่ให้นักเรียนเป็นผู้วางแผนในการศึกษาค้นคว้าข้อมูลหรือเรื่องที่จะศึกษา การดำเนินงานเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งแปรผลข้อมูล สรุปผลและเสนอผลการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นที่ปรึกษา และนักเรียนได้แสดงความสามารถพิเศษของตนเองและใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ประเภทและขั้นตอนของการสอนแบบ โครงงาน

ประเภทของ โครงงาน

ทองสุข กล้าไพรี (2547, น. 35-36) ได้กล่าวถึง ประเภทของ โครงงานทั่วไป ซึ่งประกอบด้วย 2 โครงงาน ดังนี้

1. โครงงานตามความสนใจ เป็นโครงงานที่ค่อนข้างกว้างขวางมากเพราะความสนใจของเด็กๆจะแตกต่างกันออกไปตามประสบการณ์ของเขา โครงงานประเภทนี้ไม่จำเป็นว่า จะต้องเกี่ยวกับวิชาที่กำลังเรียนแต่เป็นเรื่องที่เขาให้ความสนใจพิเศษ บางครั้งอาจยากเกินไป ซึ่งการทำโครงงานดังกล่าวจึงต้องเน้นที่กระบวนการในการแสวงหาคำตอบว่ามีวิธีการในการแก้ปัญหาอย่างไรมีระบบการทำงานเป็นขั้นตอน และควรเป็นเรื่องที่ไม่ยุ่งยากเกินไป ครูผู้สอนควรให้คำแนะนำและชักจูงให้ทำเรื่องเล็กๆ เพื่อเป็นการปูทางที่จะนำไปสู่การทำโครงงานตามความสนใจอื่นๆที่ซับซ้อนกว่าเดิม

การสอนที่ให้นักเรียนเลือกศึกษาโครงงานจากความสนใจอยากรู้ที่มีอยู่ในชีวิตประจำวัน สังคม หรือจากประสบการณ์ต่างๆที่ยังต้องการคำตอบ ข้อสรุป ซึ่งอาจอยู่นอกเหนือจากสาระการเรียนรู้ในบทเรียนของหลักสูตร มีขั้นตอนดังนี้

- 1.1 สร้างความสนใจแก่นักเรียน
- 1.2 กำหนดปัญหาหรือหัวข้อเรื่อง
- 1.3 กำหนดวัตถุประสงค์

1.4 ตั้งสมมติฐาน

1.5 กำหนดวิธีการศึกษาและแหล่งเรียนรู้

1.6 ตรวจสอบสมมติฐาน

1.7 สรุปผลการศึกษานำไปใช้

1.8 เขียนรายงานเชิงวิจัยง่ายๆ จัดแสดงแผนโครงการหรือจัดนิทรรศการ

2. โครงการตามสาระการเรียนรู้ เป็นโครงการที่เน้นเนื้อหาที่เด็กต้องเรียนอยู่แล้ว แต่ต้องการขยายความให้ลึกกว่าเดิม เพราะเวลาเรียนในห้องมีจำกัด และนักเรียนได้เลือกเรื่องที่เขาสนใจ หรือเป็นเรื่องที่ครูและนักเรียนได้มีข้อตกลงร่วมกันว่าจะเรียนรู้ด้วยวิธีการทำงานเนื่องจากเนื้อหาบางเรื่องไม่จำเป็นต้องสอนในห้องเรียน โดยเฉพาะความรู้ต่างๆเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาครูสอนอาจจะจัดหน่วยการเรียนรู้โดยใช้บูรณาการในสาระการเรียนรู้ (วิชา) หรือ ระหว่างสาระการเรียนรู้ (วิชา) โดยไม่ต้องเรียนซ้ำซากอาจกำหนดให้วิชาใดวิชาหนึ่งเป็นแกนนำ

ถัดมา กู๋เกียรติ (2544, น.144) ได้แบ่งการจัดทำโครงการในห้องเรียนเป็น 4 รูปแบบดังนี้

1. การจัดกิจกรรมโครงการเสริมหลักสูตร
2. การจัดกิจกรรมโครงการในหลักสูตร
3. การจัดกิจกรรมโครงการในหลักสูตรแบบบูรณาการ
4. การจัดกิจกรรมโครงการในลักษณะเป็นชมรม

ฟรายด์-บูธ (Fried-Booth 1987, p. 9-10) ได้กล่าวถึงประเภทของโครงการซึ่งมุ่งเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ว่าโครงการมี 2 ประเภทด้วยกัน คือ

1. โครงการเต็มรูปแบบ
2. โครงการแบบกิจกรรมเสริมความรู้ความสนใจ โครงการทั้ง 2 ประเภทมีลักษณะสัมพันธ์กัน คือ โครงการแบบกิจกรรมเสริมความรู้ความสนใจเป็นโครงการย่อยที่จะนำไปสู่โครงการแบบเต็มรูปแบบ และความแตกต่างที่เห็นได้ชัดเจน คือ โครงการแบบกิจกรรมเสริมความรู้ความสนใจ เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นในห้องเรียน ในขณะที่โครงการเต็มรูปแบบจะขยายไปนอกห้องเรียน ซึ่งโครงการเต็มรูปแบบ มี 3 ขั้นตอนในการดำเนินงาน ดังนี้

2.1 การวางแผนในห้องเรียนนักเรียนร่วมกับครูอภิปรายเรื่องเนื้อหาและขอบเขตของโครงการที่จะทำรวมทั้งภาษาที่นำมาใช้และวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2 การดำเนินโครงการนักเรียนสามารถออกไปนอกห้องเรียนเพื่อดำเนินโครงการตามที่วางแผนไว้ ซึ่งนักเรียนสามารถใช้ทักษะทั้ง 4 คือ ทักษะฟัง พูด อ่านและเขียน มาบูรณาการเข้าด้วยกันอย่างเป็นธรรมชาติ

2.3 การทบทวนและติดตามผลงานนักเรียนอภิปรายและให้ข้อมูลย้อนกลับทั้งระหว่างและหลังการทำโครงการ โดยครูเป็นผู้คอยให้คำปรึกษา นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันวิเคราะห์ผลงานและติดตามงานของกลุ่มแต่เนื่องจาก นักเรียนแต่ละคนล้วนมีความสนใจและความต้องการทางภาษาที่แตกต่างกัน โครงการแบบเต็มรูปแบบไม่สามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนทั้งหมดได้ ดังนั้นจึงควรมีกิจกรรมโครงการย่อยที่สามารถทำได้ในห้องเรียนในระยะเวลาสั้นๆ หรือไม่จำกัดเวลา มาสนองความต้องการที่หลากหลายของนักเรียน

สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ (2545, น. 4-5) ได้กล่าวถึงประเภทของโครงการไว้สอดคล้องกับไฮนส์ ซึ่งแบ่งตามการได้มาซึ่งคำตอบของกระบวนการวิทยาศาสตร์ มี 4 ประเภทใหญ่ๆด้วยกัน คือ

1. โครงการประเภทสำรวจและรวบรวมข้อมูลโครงการประเภทนี้ ผู้ทำโครงการเพียงต้องการสำรวจและรวบรวมข้อมูล แล้วนำข้อมูลเหล่านั้นมาจำแนกเป็นหมวดหมู่ และนำเสนอในรูปแบบต่างๆ เพื่อให้เห็นลักษณะหรือความสัมพันธ์ในเรื่องที่ต้องการศึกษาให้ชัดเจน ในการทำโครงการแบบสำรวจข้อมูล ไม่จำเป็นต้องมีตัวแปรเข้ามาเกี่ยวข้อง นักเรียนเพียงรวบรวมข้อมูลที่ได้นำมาจัดหมวดหมู่แล้วนำเสนอ ก็ถือว่าเป็นการสำรวจรวบรวมข้อมูลแล้ว

2. โครงการประเภททดลองในการทำโครงการประเภททดลอง ต้องมีการจัดการกับตัวแปรที่จะมีผลต่อการทดลอง ซึ่งมี 4 ชนิด คือ

2.1 ตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระ หมายถึง เหตุของการทดลองนั้นๆ

2.2 ตัวแปรตาม ซึ่งเป็นผลที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงตัวแปรต้น

2.3 ตัวแปรควบคุม หมายถึง สิ่งที่ต้องควบคุมให้เหมือนกันมิฉะนั้นจะมีผลทำให้ตัวแปรตามเปลี่ยนแปลงไป

2.4 ตัวแปรแทรกซ้อน ซึ่งจริงๆแล้วคือ ตัวแปรควบคุมนั่นเอง แต่บางครั้งเราควบคุมไม่ได้ ซึ่งจะมีผลแทรกซ้อน ทำให้ผลการทดลองเปลี่ยนไป แต่แก้ไขได้โดยการตัดข้อมูลที่ผิดพลาดทิ้งไป

3. โครงการสิ่งประดิษฐ์โครงการประเภทสิ่งประดิษฐ์ เป็นการนำเอาความรู้ที่มีอยู่มาประดิษฐ์หรือสร้างสิ่งใหม่ๆ ขึ้นมา ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากมา รวมทั้งการเขียนหนังสือ หรือบทละครและอื่นๆไว้ในโครงการประเภทสิ่งประดิษฐ์ด้วย

4. โครงการประเภททฤษฎีโครงการประเภททฤษฎี เป็นการใช้จินตนาการของตนเองมาอธิบายหลักการหรือแนวความคิดใหม่ๆ ซึ่งอธิบายในรูปของสูตรหรือสมการ หรืออธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นและไม่สามารถอธิบายได้โดยหลักการเดิมๆการทำโครงการประเภทนี้ ผู้ทำ

โครงการจะต้องมีความรู้ในเรื่องๆ นั้นเป็นอย่างดี จึงสามารถอธิบายได้อย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ จึงไม่เหมาะสมที่จะทำในระดับนักเรียน ทั้งยังมีความรู้ความสามารถน้อย

ไฮนส์ (2002, p. 1 อ้างถึงใน อติกานต์ ทองมาก, 2552, น. 11) กล่าวว่า โครงการ เปิดโอกาสให้นักเรียนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ โดยโครงการแบ่งออกเป็น 4 จำพวกหลัก ได้แก่

1. โครงการค้นคว้าข้อมูล (Information and Research Projects) เป็นการศึกษา ข้อมูล เช่น การศึกษาเกี่ยวกับท้องถิ่นที่นักเรียนอาศัยอยู่ หรือสถานที่ที่นักเรียนสนใจ
2. โครงการสำรวจ (Survey Projects) เป็นการสำรวจความคิดเห็นและทัศนคติต่อ สิ่งหนึ่งสิ่งใดที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน
3. โครงการที่เห็นผลผลิตหรือชิ้นงาน (Production Projects) ทำแผ่นพับแนะนำ สถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดของตนเอง
4. โครงการที่ต้องจัดงานหรือการแสดง (Performance and Organizational Projects) เป็นการแสดงออกหรือมีการจัดกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดออกมา เช่น การจัดรายการเสียง ตามสายในโรงเรียน การแสดงละคร โครงการทั้ง 4 ลักษณะที่กล่าวข้างต้น เน้นการมีส่วนร่วม การ ให้ความร่วมมือและความรับผิดชอบต่อน้ำที่ของนักเรียนในการทำโครงการ เพื่อให้บรรลุผลตาม วัตถุประสงค์ของโครงการที่วางไว้ ทั้งนี้ นักเรียนอาจต้องใช้ทั้งเวลาในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ในการสร้างโครงการ

จากประเภทของโครงการที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า โครงการมี 4 ประเภทใหญ่ๆ คือ โครงการประเภทสำรวจ นักเรียนได้ใช้ความคิดเห็นและทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่อยู่ในความ สนใจ โครงการประเภทการประดิษฐ์ทดลอง นักเรียนต้องมีการจัดการกับตัวแปรที่จะมีผลต่อการ ทดลอง โครงการประเภทการสร้างสิ่งประดิษฐ์ นักเรียนนำเอาความรู้ที่มีอยู่มาประดิษฐ์หรือสร้าง สิ่งใหม่ๆ ขึ้นมา และโครงการประเภทการสร้างทฤษฎีหรืออธิบาย นักเรียนใช้จินตนาการของ ตนเองมาอธิบายหลักการหรือแนวความคิดใหม่ๆ และอธิบายได้อย่างมีเหตุผลและน่าเชื่อถือ

ขั้นตอนของการสอนแบบโครงการ

กรมวิชาการ (2544, น. 4-9) ได้กล่าวว่าอาจจะแบ่งขั้นตอนการสอนแบบโครงการ ได้เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นก่อนโครงการ (Pre-product stage) ขั้นตอนนี้เป็นการเตรียมตัวนักเรียนใน ด้านภาษา ซึ่งแบ่งเป็น

1.1 **ขั้นนำเสนอ (Presentation)** เป็นการนำเสนอภาษาในบริบทที่หลากหลาย เช่น เพลง บทพูดเข้าจังหวะ นิทาน บทอ่าน ฯลฯ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษา เห็นความเกี่ยวข้องของภาษากับชีวิตจริงทั้งในและนอกห้องเรียน

1.2 **ขั้นฝึก (Practice)** เป็นการให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในรูปของกิจกรรมที่สนุกสนาน เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน เช่น เกมฝึกภาษา การแสดงบทบาทสมมุติ ฯลฯ

2. **ขั้นดำเนินโครงการ (During-project stage)** ขั้นตอนนี้ นักเรียนจะได้นำภาษาที่เรียนไปใช้ (Production) บูรณาการกับทักษะและสาระการเรียนรู้อื่นๆ ในรูปของกิจกรรมที่มีการกำหนดชิ้นงานและลำดับการปฏิบัติอย่างชัดเจน โดยให้นักเรียนเป็นผู้กระทำสิ่งต่างๆ ด้วยตนเอง และครูมีบทบาทเพียงผู้อำนวยการความสะดวก คือ

2.1 **แนะแนวโครงการ** ให้นักเรียนรู้จัก หากนักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับวิธีการเรียนภาษาแบบนี้

2.2 **ตกลงกติกา**บางอย่างที่จำเป็น เช่น แบ่งหน้าที่ปฏิบัติงานเก็บของให้เรียบร้อยหลังทำงานเสร็จ

2.3 **จัดอุปกรณ์หรือโต๊ะ**ให้อยู่ในสภาพที่ต้องการ เช่น เป็นคู่ เป็นกลุ่ม จัดเตรียมอุปกรณ์ให้เรียบร้อย

2.4 **ให้คำสั่งที่ชัดเจน** หากจำเป็นอาจใช้ภาษาไทย และต้องมีการตรวจสอบว่านักเรียนเข้าใจวิธีทำงานเป็นกลุ่ม เพื่อให้โครงการบรรลุผลสำเร็จได้ด้วยดี

2.5 **เดินตรวจและให้ความช่วยเหลือ**ตามความจำเป็นขณะนักเรียนทำงาน เพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนทำงานตามแผนที่วางไว้

2.6 **ประเมินพัฒนาการ**ของนักเรียนระหว่างการทำโครงการ โดยจดบันทึกพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน

3. **ขั้นหลังโครงการ (Post-project stage)** มีกิจกรรม ดังนี้

3.1 **การประเมินตนเอง** ทั้งในส่วน of นักเรียนและครูผู้สอน ในส่วน of นักเรียนสามารถทำได้หลากหลายจากการให้นักเรียนแสดงความรู้สึก และย้อนคิดไตร่ตรองหรือสะท้อนความคิด (Reflect) เพื่อประเมินและปรับปรุงงานที่ได้ทำไป ในส่วน of ครูผู้สอนก็สามารถเขียนข้อย้อนคิดไตร่ตรอง เพื่อประเมินการสอนของตน และนำข้อมูลไปพัฒนาการเรียนการสอนได้เช่นเดียวกัน

3.2 การประเมินเพื่อนในช่วงของการประเมินผลโครงการ ทั้งในส่วนของการ
ทักษะกระบวนการ (Process) คือ ตั้งแต่เริ่มต้นโครงการ จนถึงเมื่อสำเร็จโครงการที่วางไว้ และใน
ส่วนชิ้นงานหรือผลงานที่ปลาย (End product) การประเมินนี้อาจทำได้หลายรูปแบบ เช่น

3.2.1 การกำหนดเกณฑ์การประเมินร่วมกันระหว่างครูผู้สอนและ
นักเรียนก่อนการทำโครงการ

3.2.2 การแลกเปลี่ยนดูและตรวจทานงานของเพื่อน พร้อมทั้งให้
ข้อคิดเห็นเชิงสร้างสรรค์

3.2.3 การนำชิ้นงานของทุกคนหรือผู้ที่ได้รับคัดเลือกติดแสดงบน
ผนังห้องนำลงในวารสารของห้อง หรือนำไปใช้ประโยชน์อื่นๆ ในชีวิตจริง

3.2.4 การลงคะแนนในการประกวดผู้มีทักษะกระบวนการและ
ชิ้นงานดีเด่นด้านต่างๆ ตามเกณฑ์ที่ได้ร่วมกันกำหนดไว้ล่วงหน้า

3.2.5 การฉลองความสำเร็จร่วมกัน โดยการแสดงความชื่นชมกับ
ทุกคน ไม่ว่าจะได้รับรางวัลในการประกวดหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนได้รู้สึกได้ถึง
พัฒนาการและความสำเร็จของตน เห็นคุณค่าของตนและของเพื่อน มีความสุขและความเชื่อมั่นที่จะ
ปฏิบัติงานในการเรียนต่อไป การฉลองความสำเร็จนี้อาจเป็นรูปของการร้องเพลงร่วมกัน การให้คำ
ชมเชย หรือการจัดงานสังสรรค์เล็กๆน้อยๆ ตามความเหมาะสม

3.2.6 การเก็บชิ้นงานของโครงการ ชิ้นงานในโครงการทั้งหมด
จะต้องมีการจัดเก็บให้เรียบร้อยในรูปของแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) หรือแฟ้มที่เน้นกระบวนการ
(Process folio) เพื่อให้สามารถนำมาใช้เมื่อต้องการ และขณะเดียวกันเป็นการฝึกทักษะการจัด
กระบวนการเรียนของตนด้วย

การ์โมนา และคณะ (Carmona et al, 1991, p. 45) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการสอน
แบบโครงการไว้ว่ามีกระบวนการใหญ่ๆ 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. เป็นการวางแผนการทำงาน ซึ่งจะเป็นการทำงานร่วมกันในห้องเรียนเพื่อ
ปรึกษาหารือ โดยครูจะเป็นผู้ให้แนวทางของโครงการเพื่อให้นักเรียนเลือกตามความสนใจ

2. จะเป็นการลงมือปฏิบัตินอกห้องเรียนเพื่อรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆซึ่งจะ
เป็นการฝึกให้นักเรียนได้ออกมาสู่โลกภายนอกห้องเรียน ในขั้นนี้ครูควรสร้างแรงจูงใจแก่นักเรียน
เพื่อไม่ให้เกิดความท้อถอยจากงานที่ต้องทำในขั้นสุดท้าย เป็นการตรวจสอบโครงการซึ่งครูผู้สอน
จะมีบทบาทมากในการช่วยเหลือนักเรียนตั้งแต่เริ่มแรกเพื่อให้แน่ใจว่านักเรียนเข้าใจในสิ่งที่ทำ
จนถึงการรวบรวมข้อมูล หลังจากได้ข้อมูลแล้วจึงมีการอภิปรายในกลุ่มเพื่อดำเนินการนำเสนอ

ข้อมูลในรูปโครงการต่อไป ขั้นตอนของการสอนแบบ โครงงานข้างต้นอาจแบ่งเป็นขั้นตอนโดยละเอียด ดังนี้

2.1 กำหนดหัวข้อและขอบเขตของโครงการ นักเรียนร่วมปรึกษาหารือถึงหัวข้อและขอบเขต โดยรวบรวมข้อมูลจากการอภิปราย แสดงความคิดเห็นจากประสบการณ์ของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่ม

2.2 กำหนดขอบเขตของผลงานที่จะได้จากการปฏิบัติโครงการอย่างชัดเจน

2.3 กำหนดขั้นตอนการทำโครงการ วิเคราะห์ข้อมูล พิจารณาว่าวัสดุ และอุปกรณ์ใดบ้างที่จำเป็นต้องใช้ แบ่งหน้าที่รับผิดชอบของนักเรียนแต่ละคนให้ชัดเจน

2.4 วิเคราะห์ทักษะทางภาษาและเลือกใช้วิธีการให้สอดคล้องกันในการปฏิบัติโครงการ

2.5 รวบรวมข้อมูล นักเรียนร่วมกันรวบรวมข้อมูลตามที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งข้อมูลอาจจะได้มาจากภายในห้องเรียนและข้อมูลนอกห้องเรียน นักเรียนอาจจะแยกกันรวบรวมเป็นกลุ่ม เป็นคู่หรือรายบุคคลก็ได้

2.6 รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล นักเรียนนำข้อมูลที่ได้ทั้งหมดมาเปรียบเทียบและเรียบเรียงเพื่อนำเสนอข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ

2.7 นำเสนอผลงาน อาจอยู่ในรูปของการเขียนรายงาน วิดิทัศน์ หนังสือพิมพ์ของโรงเรียน อภิปรายสรุปผล

2.8 ประเมินผลโครงการ ทั้งนักเรียนและครูร่วมกันประเมินผลโดยดูจากขั้นตอนการปฏิบัติโครงการสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่ และพิจารณาว่าภาษา ทักษะที่ใช้ในการสื่อสารที่นักเรียนจะได้รับบรรจุอยู่ในขั้นตอนการปฏิบัติตามโครงการหรือไม่ อาจจะพิจารณาจากการอภิปรายแสดงความคิดเห็นถึงคุณค่าของประสบการณ์ที่ได้รับจากโครงการและสามารถปรับใช้ในอนาคตได้

ฟรายด์-บูธ (Fried-Booth, 1987, p. 9-10) ได้เสนอแนะแนวทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในการทำโครงการ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นกระตุ้นความสนใจ ขั้นนี้จะเป็นการอภิปรายความคิดต่างๆ ให้ข้อเสนอแนะ ทักษะทางภาษาที่จะฝึกฝน ในขั้นนี้ คือ การพูดการฟัง อาจจะมีการอ่าน สิ่งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะศึกษาด้วย

2. กำหนดจุดประสงค์ของโครงการ เป็นการอภิปราย ตกลงเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของโครงการซึ่งขึ้นอยู่กับระยะเวลาในการทำโครงการด้วย ทักษะที่ใช้ในขั้นนี้ คือ การพูด การฟัง รวมทั้งการจดบันทึก

3. ฝึกทักษะภาษา แนะนำหน้าที่และรูปแบบภาษาที่จะนำมาใช้ในโครงการ เช่น สัมภาษณ์ การขอข้อมูลการจดบันทึก การให้คำแนะนำและการค้นคว้า

4. ออกแบบสื่อที่จะเขียน มีการเตรียมแบบสอบถาม แผนที่ ข้อคำถาม ที่จำเป็นต่อการเก็บข้อมูล ขั้นนี้จะเป็นขั้นฝึกการอ่าน และการเขียน

5. กิจกรรมกลุ่ม เป็นการเตรียมการเก็บข้อมูล อาจเป็นการทำงานเดี่ยว คู่ กลุ่มทั้งในหรือนอกห้องเรียน กิจกรรมขั้นนี้จะเป็นการสัมภาษณ์ สัมภาษณ์ รวบรวมข้อเท็จจริง ซึ่งนักเรียนมีโอกาสใช้ทักษะครบทั้ง 4 ด้าน

6. รวบรวมข้อมูล ขั้นนี้อาจทำเป็นกลุ่มกิจกรรมอาจเป็นการอ่านที่จดบันทึกอธิบายภาพ จัดทำกราฟ เน้นการอภิปราย

7. เรียบเรียงข้อมูล เป็นการพัฒนาผลของโครงการ มีการอภิปราย ตีความ อ่านข้อมูลจากแหล่งต่างๆ การตรวจสอบ ทักษะที่เน้นในขั้นนี้คือ การเขียน

8. นำเสนอผลงาน ซึ่งอาจอยู่ในรูปของแผนภูมิแผนภาพ คู่มือแนะนำจุดสาร โฆษณา แผ่นพับ การฉายวีดิทัศน์ หรือการเสนอผลงานปากเปล่า ทักษะที่เน้นในขั้นนี้คือ การพูดจากที่นักการศึกษาหลายท่านข้างต้น ได้กล่าวถึงขั้นตอนของการสอนแบบโครงการไว้หลากหลาย แต่อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การสอนแบบโครงการมีขั้นตอนใหญ่ๆ เหมือนกันคือ เริ่มต้นด้วยปัญหาหรือสิ่งที่นักเรียนต้องการหาคำตอบ หลังจากนั้นเป็นการวางแผนอย่างเป็นลำดับอย่างชัดเจนเพื่อหาคำตอบที่ต้องการทราบ จนนำไปสู่การปฏิบัติ และสุดท้ายเป็นการนำเสนอผลงานที่ได้ ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ขั้นตอนการสอนแบบโครงการของฟรายด์-บูธ (Fried-Booth, 1987, p. 9-10) และกรมวิชาการ (2544, น. 4-9) เนื่องจากเป็นขั้นตอนการสอนที่ละเอียดและเป็นลำดับขั้นตอนที่เหมาะสมในการสอนภาษาอังกฤษที่เริ่มจากการนำเสนอ การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการทำโครงการและนักเรียนได้ประเมินการเรียนรู้ด้วยตนเอง

หลังจากการนำเสนอผลงาน เป็นการวัดผลโครงการและให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อประเมินความสำเร็จของโครงการ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่อง ขั้นตอนนี้ถือเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากจะเป็นตัวสะท้อนถึงความสำเร็จของการจัดการเรียนการสอน โดยมีนักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวทางในการวัดและประเมินผลโครงการ ดังจะกล่าวต่อไป

ไรบ์ และไวด์ล (Ribe & Vidal, 1993, p. 15) ได้เสนอขั้นตอนการเรียนการสอน
โครงการดังนี้

1. ขั้นสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน เป็นขั้นเตรียมความพร้อมให้สมาชิกในกลุ่มมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในการทำงาน โดยอาจใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์
2. ขั้นกระตุ้นให้เกิดความสนใจ เป็นขั้นการสร้างความสนใจให้เกิดขึ้นแก่นักเรียน อาจใช้การระดมสมอง
3. ขั้นเลือกหัวข้อ เป็นขั้นอภิปรายและสังเคราะห์ข้อมูลต่างๆ เพื่อประมวลเป็นหัวข้อโครงการ
4. ขั้นสร้างโครงร่างของโครงการ เป็นขั้นวางแผนและกำหนดขอบเขตของโครงการ วิเคราะห์ขั้นตอนการทำงาน จัดเตรียมอุปกรณ์ เป็นต้น
5. ขั้นลงมือปฏิบัติตามหัวข้อเรื่อง เป็นขั้นการดำเนินการตามโครงร่างของโครงการตามหน้าที่รับผิดชอบของสมาชิกในกลุ่ม

6. ขั้นรายงานผลการปฏิบัติงานสู่ชั้นเรียน อาจรายงานด้วยการพูดหรือการเขียน

7. ขั้นกระบวนการย้อนกลับ เป็นขั้นของการทบทวนงานที่ได้ทำ

จากขั้นตอนการสอนแบบโครงการที่กล่าวมาแล้วข้างต้น สรุปได้ว่า ขั้นตอนการสอนแบบโครงการประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 ระยะเริ่มต้น ขั้นตอนที่ 2 ระยะพัฒนา ขั้นตอนที่ 3 ระยะสรุป

การวัดและประเมินผลโครงการ

กรมวิชาการ (2544, น. 8-9) ได้เสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับผู้ประเมินโครงการว่า บุคคลที่ควรมีส่วนในการประเมินโครงการ อาจประกอบด้วย

1. นักเรียนประเมินตนเอง
2. เพื่อนช่วยประเมิน
3. ผู้สอนหรือครูที่ปรึกษา
4. ผู้ปกครอง
5. บุคคลอื่นที่สนใจและมีส่วนเกี่ยวข้อง

ถัดมา ภู่อภิเกียรติ (2544, น. 374-375) กล่าวว่า การประเมินผลโครงการสามารถทำได้

3 ระยะ คือ

1. การประเมินระหว่างวางแผนและวิเคราะห์โครงการ
2. การประเมินในช่วงระหว่างโครงการ
3. การประเมินหลังจากเสร็จสิ้นโครงการ

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2545, น. 63) กล่าวว่า การประเมินผลโครงการประกอบด้วย

1. หัวข้อโครงการที่ชัดเจนและสมบูรณ์
2. มีการทำงานร่วมกัน
3. ความก้าวหน้าในสิ่งที่เรียน
4. ความรู้หรือทักษะที่ได้รับจากโครงการ
5. วิธีการนำเสนอชัดเจน ควรเป็นงานเขียนหรือการนำเสนอปากเปล่า หรือเป็นการ

จัดนิทรรศการฝาผนัง (กรมวิชาการ, 2540, น.7) การประเมินโครงการควรเน้นการประเมินผลเฉพาะเรื่องแล้วส่วนที่แน่ใจว่าจะประเมินเป็นรายบุคคล โดยครูเป็นผู้ประเมินนักเรียน และนักเรียนหรือผู้นำนเสนอเป็นผู้ประเมินผลงานและโครงการ การประเมินอาจจัดทำในรูปแบบสอบถาม แบบตรวจสอบรายงาน และความเรียง แบบบันทึกการเขียน และแฟ้มสะสมงาน (Chard, 2001, Online)

สมศักดิ์ ภู่วิภาดาพรรณ (2545, น. 85-86) เสนอว่าวิธีการหลักที่ใช้ในการประเมินโครงการได้แก่

1. การประเมินชิ้นงาน
2. การประเมินรายงานหรือภาคินิพนธ์
3. การประเมินโดยสอบปากเปล่า
4. การประเมินจากการจัดนิทรรศการโครงการ
5. การประเมินจากการนำเสนอ
- 6 การประเมินจากสมุดบันทึก

สุริยา จันทร์เนียม (2541, น. 20-21) ได้รวบรวมวิธีการประเมินผลของการทำโครงการตามสภาพจริง ไว้ดังนี้

1. การประเมินด้วยการสังเกต เป็นการประเมินด้วยการสังเกตพฤติกรรมการทำงาน ของนักเรียน ได้แก่ ความรับผิดชอบ ความร่วมมือกับหมู่คณะ ความเชื่อมั่นและกล้าแสดงออกและสังเกตกระบวนการทำงานของนักเรียน

2. การประเมินจากผลงาน เป็นการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ จากการวางแผน การสรุปใจความสำคัญ การเขียนรายงาน

3. การประเมินจากแบบบันทึกความรู้สึก เป็นการประเมินตนเองด้วยการตอบคำถามสั้นๆ เพื่อสะท้อนถึงการเรียนรู้ของนักเรียน ทั้งความรู้ ความเข้าใจ วิธีคิด วิธีทำงาน ความพึงพอใจในกระบวนการทำงาน และผลงาน ความต้องการพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, มปป.)

4. การประเมินจากแบบบันทึกการเรียนรู้ เป็นวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ที่นักเรียนบันทึกสิ่งเรียนรู้ของตนเอง ได้แก่ ด้านคำศัพท์ โครงสร้างไวยากรณ์ทางภาษาอังกฤษที่นักเรียนเรียนรู้จากการทำโครงการ

5. การประเมินจากแบบสัมภาษณ์ เป็นวิธีการเก็บข้อมูลพฤติกรรมด้านความรู้สึก ความคิด (สติปัญญา) กระบวนการขั้นตอนในการทำงาน วิธีแก้ปัญหา สิ่งที่ได้เรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, นปป.)

6. การประเมินจากพอดโฟลิโอ เป็นวิธีการประเมินจากเพิ่มสะสมผลงานที่แสดงถึงกระบวนการทำงาน การพัฒนาผลงาน ความรู้สึกต่อกระบวนการทำงานและผลงาน ความคิดสร้างสรรค์

อดิگانต์ ทองมาก (2552, น.19) กล่าวถึง การประเมินการทำโครงการ เป็นการประเมินตามสภาพจริงของการทำงานและผลงานสามารถประเมินได้หลายช่วงของการทำโครงการ และหลายวิธี คือ การสังเกต ผลงาน การสะท้อนความรู้สึก การบันทึกการเรียนรู้ การสัมภาษณ์ และพอดโฟลิโอ รวมทั้งให้นักเรียนได้มีโอกาสการประเมินความสามารถของตนเอง

จากการประเมินการทำโครงการที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การประเมินการทำโครงการ มี 3 ขั้นตอนใหญ่ๆดังนี้ การประเมินระหว่างวางแผนและวิเคราะห์โครงการ การประเมินในช่วงระหว่างโครงการ และการประเมินหลังจากเสร็จสิ้นโครงการ

ประโยชน์ของการสอนแบบโครงการ

สุริยา จันทร์เนียม (2541, น. 19-20) กล่าวถึงประโยชน์ของโครงการไว้ดังนี้ โครงการเปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนรู้เนื้อหาโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อจากความสนใจของตนเอง และพัฒนากระบวนการจัดการตั้งแต่การวางแผน การดำเนินงานและการประเมินผลด้วยการทำงานร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ และได้ผลงาน นอกจากนี้ โครงการภาษาอังกฤษช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการปฏิบัติงาน มีวิธีการทำงานอย่างเป็นระบบ ทำงานตามแผนที่วางไว้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม และมีความเชื่อมั่นกล้าแสดงออก

อดิگانต์ ทองมาก (2552, น. 19) กล่าวถึงประโยชน์ของโครงการภาษาอังกฤษ คือ โครงการส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาความสามารถทางภาษาด้วยการปฏิบัติจริง ตลอดจนทักษะการทำงานและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ รวมทั้งนักเรียนโรงเรียนบ้านควนสวรรค์มีโอกาสที่จะพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของตนเองจากการได้ลงมือทำโครงการที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่นด้วยตนเอง

อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด (2553, น. 9) กล่าวถึงประโยชน์ในการทำโครงการ ดังนี้

1. ได้ประสบการณ์ตรงที่สอดคล้องกับชีวิตจริง เป็นผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน การวางแผน การทำงานและทำงานอย่างเป็นระบบ

2. พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ ลงมือปฏิบัติจนค้นพบความสามารถ ความถนัด แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง

3. ได้แลกเปลี่ยนการเรียนรู้ทั้งภายนอก – ภายในกลุ่มของตน และฝึกการเป็นคนมีเหตุผล การแสดงความคิดเห็น กล่าวพูด กล่าวทำ กล่าวแสดงออก

4. มีความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ มีความคิดรวบยอด ได้ฝึกทักษะการคิด ค้นคว้า รวบรวมข้อมูล ทดลอง หาความรู้ สร้างความรู้ด้วยตนเองและรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

5. ได้ทำกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัด ความสนใจ มีความสุข สนุกสนานกับการเรียนรู้ตนเองอยู่ตลอดเวลา

6. ได้ฝึกทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต เช่น ทักษะการทำงาน การอยู่ร่วมกับผู้อื่น ความเป็นประชาธิปไตย การคิดแก้ปัญหา มีความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีความกระตือรือร้นต่อการเรียนรู้ของสิ่งรอบตัว ฯลฯ

7. ได้บูรณาการความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ

ไฮเนส (Haines, 2002, น. 3-4) กล่าวว่า ประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับจากการทำโครงการ มีดังต่อไปนี้

1. ได้สัมผัสจริง โครงการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ศึกษาค้นคว้าเองที่เกี่ยวกับโลกแห่งความเป็นจริง เป็นการบังคับกลายๆ ให้นักเรียนต้องใช้และปรับสิ่งที่รูมาใช้

2. โครงการเป็นกิจกรรมที่เน้นการมีส่วนร่วม การเข้ามามีส่วนร่วมในการเลือกและตัดสินใจจะช่วยเพิ่มความสนใจและแรงจูงใจให้นักเรียน

3. โครงการเปิดโอกาสให้นักเรียนผู้มีความรู้ต่างกัน ได้แสดงออกอย่างเท่าเทียมกับโครงการส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน ได้ทำงานร่วมกัน โดยมีความสำคัญอย่างเท่าเทียมกัน นักเรียนซึ่งอ่อนด้านภาษาอาจใช้ความสามารถพิเศษด้านอื่นของตนช่วยให้งานสำเร็จได้ไม่แพ้ผู้ที่เก่งด้านการอ่านหรือการเขียน เช่น ออกแบบ และวาดภาพประกอบ

4. โครงการช่วยให้ภาษาบูรณาการเข้าด้วยกันอีกครั้ง ตามความมุ่งหมายของการสอนแบบ “ปกติ” ภาษาต่างประเทศมักถูกแยกออกเป็นส่วนๆ ได้แก่ โครงสร้าง หน้าที่ คำศัพท์ การออกเสียง และทักษะ แต่ในการทำโครงการ สามารถเอื้ออำนวยให้เกิดบริบทที่เป็นธรรมชาติ ส่วนย่อยที่ถูกแบ่งแยกก็จะบูรณาการเข้าด้วยกันอีกครั้งหนึ่งในความรู้สึกรักของนักเรียน สิ่งนี้นับเป็นเรื่องจำเป็น ถ้าจะให้นักเรียนมีความมั่นใจในความสามารถของตนมากพอที่จะใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริงในโลกภายนอกได้

5. โครงการงานก่อให้เกิดบริบทซึ่งจะทำให้ความจำเป็นในการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง และคล่องแคล่วสมดุลกัน โครงการงานเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกความคล่องในการใช้ภาษา และเห็นความสำคัญของการใช้ภาษาอย่างถูกต้อง เช่น ในการเขียนรายงานการปฏิบัติงาน

6. โครงการงานให้ความรู้สึกผ่อนคลายจากความจำซากจำเจ นักเรียนมีอิสระในการเลือกหัวข้อที่ตนเองสนใจ รวมทั้งบรรยากาศในการเรียนรู้ไม่เป็นทางการ ส่งผลให้นักเรียนมีความรู้สึกผ่อนคลายจากวิธีการเรียนแบบปกติ

จากประโยชน์ของการสอนแบบโครงการงาน สรุปได้ว่า ประโยชน์ของการสอนแบบโครงการงาน คือ นักเรียนได้ประสบการณ์ตรงที่สอดคล้องกับชีวิตจริง มีการวางแผน มีการทำงานอย่างเป็นระบบ ได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ ได้แลกเปลี่ยนการเรียนรู้ ฝึกเป็นคนมีเหตุผล กล้าแสดงออก มีความคิดสร้างสรรค์ ได้ทำกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัด มีความสุข สนุกสนานกับการเรียนรู้ ได้ฝึกทักษะการทำงานกลุ่ม การอยู่ร่วมกับผู้อื่น และได้บูรณาการความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ

บริบทของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

สารานุกรมเสรี (2554, ออนไลน์) ได้กล่าวถึงบริบทของจังหวัดสุราษฎร์ธานีไว้ ดังนี้

ประวัติศาสตร์จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เป็นที่ตั้งของเมืองเก่า เป็นศูนย์กลางของเมืองศรีวิชัย มีหลักฐานแสดงถึงการตั้งรกรากและเส้นทางสายไหมในอดีต พื้นที่อ่าวบ้านดอนเจริญขึ้นจนเป็นอาณาจักรศรีวิชัยในช่วงหลังพุทธศตวรรษที่ 13 โดยมีหลักฐานทางประวัติศาสตร์เป็นเครื่องยืนยันความรุ่งเรืองในอดีต ภายหลังยังเชื่อว่า เมื่ออาณาจักรตามพรลิงก์หรือเมืองนครศรีธรรมราชมีความรุ่งเรืองมากขึ้นนั้น เมืองไชยาก็เป็นหนึ่งในเมืองสิบสองนักษัตรของเมืองนครศรีธรรมราชด้วย ชื่อว่าเมืองบันไทยสมอ

นอกจากนี้ในยุคใกล้เคียงกันนั้นยังพบความเจริญของเมืองที่เกิดขึ้นในบริเวณลุ่มแม่น้ำตาปี ได้แก่ เมืองเวียงสระ เมืองสิริรัฐนิคม และเมืองท่าทอง โดยเชื่อว่าเจ้าศรีธรรมมาโสภ ผู้ครองเมืองนครศรีธรรมราชนั้นอพยพย้ายเมืองมาจากเมืองเวียงสระ เนื่องจากเป็นเมืองที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล รวมทั้งเกิดโรคภัยระบาดและเมื่อเมืองนครศรีธรรมราชเจริญรุ่งเรืองนั้น ได้ยกเมืองไชยา และเมืองท่าทอง เป็นเมืองสิบสองนักษัตรของตนด้วย

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงโปรดเกล้าฯ ให้ก่อตั้งอู่เรือพระที่นั่งและเรือรบเพื่อใช้ในราชการที่อ่าวบ้านดอน ต่อมาในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงให้ย้ายที่ตั้งเมืองท่าทองมายังอ่าวบ้านดอน (ซึ่งเป็นที่ตั้งของอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานีในปัจจุบัน) พร้อมทั้งยกฐานะให้เป็นเมืองจัตวาขึ้นตรงต่อกรุงเทพมหานครและพระราชทานชื่อเมืองนี้ว่าเมือง

กาญจนดิษฐ์ โดยแต่งตั้งให้พระยากาญจนดิษฐ์เดิมเป็นเจ้าเมืองคูแกลงปกครอง ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงโปรดเกล้าฯ ให้รวมเมือง 3 เมือง ดังนี้ คือ เมืองกาญจนดิษฐ์ เมืองคีรีรัฐนิคม และเมืองไชยาเป็นเมืองเดียวกัน เรียกว่าเมืองไชยาภายใต้สังกัดมณฑลชุมพร

เมื่อเมืองขยายใหญ่ขึ้น จึงมีการปรับเปลี่ยนการปกครองและขยายเมืองออกไป มีการสร้างเมืองใหม่ขึ้นที่ อ่าวบ้านดอน ให้ชื่อเมืองใหม่ว่า อำเภอไชยา และให้ชื่อเมืองเก่าว่าอำเภอพุมเรียง แต่เนื่องด้วยประชาชนยังติดเรียกชื่อเมืองเก่าว่า "อำเภอไชยา" ด้วยเหตุนี้ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงทรงพระราชทานนามเมืองใหม่ที่บ้านดอนว่า "สุราษฎร์ธานี" และให้ชื่อเมืองเก่าว่า "อำเภอไชยา" และทรงพระราชทานนามแม่น้ำตาปี ให้ในคราวเดียวกันนั่นเอง ซึ่งเป็นการตั้งชื่อตามแบบเมืองและแม่น้ำในประเทศอินเดียที่มีแม่น้ำตาปติไหลลงสู่ทะเลออกผ่านปากอ่าวที่เมืองสุราษฎร์

คำขวัญประจำจังหวัด

เมืองร้อยเกาะ เงาะอร่อย หอยใหญ่ ไข่แดง แหล่งธรรมชาติ คำขวัญประจำจังหวัดในอดีต แต่งโดยพระเทพรัตนกวี (ก.ธรรมวร) อดีตเจ้าคณะจังหวัดสุราษฎร์ธานี ความว่า สะดอวัดประดู่ พลุคล่องยัน ทูเรียนหวานมันคลองพระแสง ย่านดินแดงของป่า เกียนซาบ่อถ่านหิน พุนพิณมีท่าข้ามแม่น้ำตาปี ไม้แก้วดีเขาประสงค์ กระแฉะคงกลางสาต สิ่งประหลาดอำเภอพนม เงาะอุดมบ้านสี่ง จากและคลองในบาง ท่าฉางต้นตาล บ้านนาสารแร่ ท่าทองอุแท้วัดเก่า อ่าวบ้านดอนปลา ไชยาข้าวมะพร้าวเกาะสมุย

สัญลักษณ์ประจำจังหวัด

ตราประจำจังหวัด คือ พระบรมธาตุไชยา ซึ่งมีศิลปะแบบศรีวิชัย ตั้งอยู่ ณ วัดพระบรมธาตุไชยาราชวรวิหาร โดยสร้างขึ้นเมื่อประมาณพุทธศตวรรษที่ 13-14 และเป็นสถานที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วย ต้นไม้ประจำจังหวัด ได้แก่ ต้นเกี่ยม (Cotylelobium melanoxyton) ดอกไม้ประจำจังหวัด ได้แก่ ดอกบัวผุด (Rafflesia kerrii) ตั้งอยู่อำเภอพนม

ที่ตั้งและอาณาเขต

สภาพภูมิประเทศของจังหวัดสุราษฎร์ธานีจังหวัดสุราษฎร์ธานีตั้งอยู่ฝั่งตะวันออกของภาคใต้ โดยมีพื้นที่ใหญ่เป็นอันดับ 6 ของประเทศ และอันดับ 1 ของภาคใต้ โดยมีอาณาเขตติดกันดังนี้

1. ด้านเหนือ ติดกับจังหวัดระนอง จังหวัดชุมพร และอ่าวไทย
2. ด้านใต้ ติดกับจังหวัดกระบี่และจังหวัดนครศรีธรรมราช
3. ด้านตะวันออก ติดกับจังหวัดนครศรีธรรมราชและอ่าวไทย
4. ด้านตะวันตก ติดกับจังหวัดพังงา

โดยทะเลฝั่งอ่าวไทยนั้นมีชายฝั่งยาวประมาณ 156 กิโลเมตร โดยมีเกาะที่อยู่ภายใต้เขตการปกครองของจังหวัดฯ ได้แก่ เกาะสมุย เกาะพะงัน และหมู่เกาะอ่างทองและยังมีเกาะน้อยใหญ่อีกมากมาย จึงได้ชื่อว่าเมืองร้อยเกาะ เช่น เกาะนางยวน

ภูมิประเทศและภูมิอากาศ

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่กว้างใหญ่ และมีสภาพภูมิประเทศที่หลากหลาย ได้แก่ ภูมิประเทศแบบที่ราบชายฝั่งทะเล ที่ราบสูง รวมทั้งภูมิประเทศแบบภูเขาซึ่งกินพื้นที่ของจังหวัดถึงร้อยละ 40 ของพื้นที่ทั้งหมด โดยมีทิวเขาภูเก็ดทอดตัวในแนวเหนือ-ใต้ของจังหวัด และมีลุ่มน้ำที่สำคัญ คือ ลุ่มน้ำตาปี ไชยา ท่าทอง เป็นต้น

ด้านตะวันออกเป็นฝั่งทะเลอ่าวไทย และมีเกาะน้อยใหญ่ที่มีประชากรอาศัย ส่วนด้านตะวันตกมีลักษณะเป็นภูเขาสูง มีแม่น้ำสายสำคัญ คือ แม่น้ำตาปี

เนื่องจากทำเลที่ตั้งรวมถึงภูมิประเทศ จังหวัดสุราษฎร์ธานีจึงได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดมาจากมหาสมุทรอินเดีย รวมทั้งมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดผ่านอ่าวไทย ดังนั้น จึงทำให้จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีช่วงฤดูฝนยาวนานมาก โดยกินระยะเวลาตั้งแต่เดือนพฤษภาคมจนถึงเดือนมกราคม โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีอุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 21.16 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 34.51 องศาเซลเซียส และปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 129.59 มิลลิเมตร

หน่วยการปกครอง

การปกครองส่วนภูมิภาคจังหวัดสุราษฎร์ธานีแบ่งการปกครองออกเป็น 19 อำเภอ 131 ตำบล 1,028 หมู่บ้าน มีรายชื่ออำเภอดังนี้

1. อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี
2. อำเภอกาญจนดิษฐ์
3. อำเภอคอนสัก
4. อำเภอเกาะสมุย
5. อำเภอเกาะพะงัน
6. อำเภอไชยา
7. อำเภอท่าชนะ
8. อำเภอสีรีรัตนิกม
9. อำเภอบ้านตาขุน
10. อำเภอพนม
11. อำเภอท่าฉาง
12. อำเภอบ้านนาสาร

13. อำเภอบ้านนาเดิม
14. อำเภอเคียนซา
15. อำเภอเวียงสระ
16. อำเภอพระแสง
17. อำเภอพุนพิน
18. อำเภอชัยบุรี
19. อำเภอวิภาวดี

เกษตรกรรม

การประกอบอาชีพประมงประชากรในจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีรายได้ต่อหัวเฉลี่ย 116,202 บาท ต่อปีโดยส่วนมากจะประกอบอาชีพทางการเกษตร เช่น ทำนา ทำสวน ทำไร่ โดยใช้ที่ดินเพื่อทำการเพาะปลูกประมาณ 45% ของพื้นที่ทั้งหมด ซึ่งพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว เงาะ ทูเรียน และกาแฟ

นอกจากนั้น ยังมีการเลี้ยงปศุสัตว์และการทำประมง โดยปศุสัตว์ที่นิยมเลี้ยงกันมาก เช่น โค กระบือ สุกร ไก่ แพะ โดยปศุสัตว์ที่มีมูลค่าผลผลิตมากที่สุด คือ โค สุกร ไก่ กระบือ และเป็ด ตามลำดับ ส่วนด้านการประมงนั้น มีทั้งการประมงน้ำเค็ม น้ำกร่อย การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง และการประมงน้ำจืด

อุตสาหกรรม

ทางด้านอุตสาหกรรมนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นอุตสาหกรรมที่ต่อเนื่องจากผลผลิตทางเกษตรกรรม เช่น อุตสาหกรรมปลาป่น อาหารทะเลแช่แข็ง อาหารทะเลกระป๋อง น้ำมันปาล์มดิบ อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับยางพารา ซึ่งในจังหวัดมีจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมประมาณ 730 โรงงาน ซึ่งส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานีมากที่สุด

นอกจากนี้ ยังมีการให้สัมปทานเหมืองแร่ โดยแร่ที่สำคัญในจังหวัด ได้แก่ ยิบซัม โดโลไมต์ แอนไฮไดรต์ หินปูน ดินขาว และบอลเคลย์

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานีไม่ได้รวมอยู่ในบริเวณศาลากลางจังหวัดสุราษฎร์ธานี แต่จะตั้งอยู่บริเวณถนนตลาดใหม่ ระหว่างซอย 7 และซอย 9 ถัดไปจากที่ว่าการอำเภอเมืองฯ เพียงเล็กน้อย

ประเพณีชักพระ ทอดผ้าป่า และแข่งขันเรือยาว

ประเพณีชักพระทอดผ้าป่าและแข่งขันเรือยาวของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่นี้มีอีกชื่อหนึ่งก็คือ งานเดือนสิบเอ็ด ซึ่งก็เป็นเวลาเดียวกับเทศกาลออกพรรษา กิจกรรมที่สำคัญได้แก่การประกวดเรือพระ ซึ่งจะมีทั้งรถพนมพระ และเรือพนมพระ ซึ่งรถและเรือพนมพระ อาจจะตกแต่งประดับประดา

ด้วยการแกะสลัก หรือฉลุไม้ ตกแต่งจำลอง เสมือนฉากที่พระพุทธเจ้ากลับมาจากสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ในงานพิธีจะใช้คนลาก เชื่อว่าผู้ที่ได้ร่วมลากจูงรถหรือเรือพนมพระจะได้านิสงค์หลายประการ

การจัดพุ่มผ้าป่าเป็นการจำลองพุทธประวัติของพระพุทธเจ้าแสดงออกเป็นตอนๆด้วยการนำต้นไม้หรือกิ่งไม้ ประดับกับหลอดไฟสีต่างๆ บางทีจะจัดอุปกรณ์อื่นร่วมประกอบฉาก ทั้งการเขียนภาพ ปั้นรูปดินเหนียว อุปกรณ์ประกอบฉากจะไม่นิยมนำสิ่งมีชีวิตเช่นปลาสวยงาม เต่า หรือสัตว์เลื้อยชนิดหนึ่งชนิดใดมาจัดประกอบฉาก เพราะเชื่อว่าเป็นการทรมานสัตว์ และจะไม่ได้รับอานิสงค์ และตกแต่งด้วยเครื่อง อัฐบริวาร เพื่อในเช้าวันรุ่งของวันออกพรรษาจะได้นิมนต์พระมาทำพิธีทอดผ้าป่า การจัดพุ่มผ้าป่ามีทั้งหน่วยงานในจังหวัด ทั้งภาครัฐและเอกชน เข้าร่วมกิจกรรม และมีการประกวดกันด้วยงานประเพณีนี้จัดขึ้นบริเวณเขื่อนลำนางापี่ตั้งแต่บริเวณศาลหลักเมืองจนกระทั่งถึงโรงแรมวังไต้ ขึ้นอยู่กับจังหวัดสุราษฎร์ธานีว่าในแต่ละปีจะเลือกเอาบริเวณใด

ประเพณีชักพระ ทอดผ้าป่า และแข่งขันเรือยาว ซึ่งจัดได้ว่าเป็นงานใหญ่งานหนึ่งของภาคใต้

งานวันเงาะโรงเรียน

ผลไม้ที่ขึ้นชื่อของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้แก่ เงาะโรงเรียน เงาะมีความแตกต่างจากเงาะที่อื่น คือ หวาน และกรอบ ซึ่งนับเป็นความภูมิใจหนึ่งของชาวจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนั้น เพื่อเป็นการแสดงถึงความภาคภูมิใจดังกล่าวจังหวัดสุราษฎร์ธานีจึงจัดให้มีการนำผลผลิตจากเงาะ โรงเรียนและผลผลิตอื่น ๆ มาจำหน่ายและตั้งชื่อว่า งานวันเงาะโรงเรียน โดยจะจัดขึ้นประมาณต้นเดือนสิงหาคมของทุกปี

การละเล่นพื้นบ้านการละเล่นพื้นบ้านของจังหวัด

การละเล่นเด็ก ได้แก่ จุ่มจี๊ จี๊จิบ ลูกหวือ ชักลูกยาง ทองสูง กบกับ หมาก โคน บอกละ ลูกจูด ทอยหลุม เขยกล เตย และหมากขุม

การละเล่นผู้ใหญ่ ได้แก่ เพลงชักพระอำเภอกะพะงั่น เพลงบอก เพลงนา คำตัดลิเกป่า มโนห์รา และหนังตะลุง

อาหารพื้นบ้าน

ผัดไทยไชยาและผัดไทยท่าฉาง โดยมีความแตกต่างกับผัดไทยภาคกลาง ที่ใส่น้ำกระเทียม มีรสเผ็ดเล็กน้อย อาจจะมีใส่ เต้าหู้ หรือกุ้งเป็นเครื่องเคียงด้วยก็ได้ทานพร้อมผัด ประเภทแกง แกงเหลือง แกงส้มอ้อดิบ ผัดสะตอใส่กะปิ แกงหมกกับลูกเหริ่งเห็ดแครงปิ้งสาหร่ายขี้ แกงป่า ยำปลาหมึก (เฉพาะที่อำเภอบ้านนาเดิมและอำเภอบ้านนาสาร) โด้งโด้ง (เฉพาะที่สุราษฎร์ธานี) ประเภทน้ำพริก น้ำพริกกะปิ น้ำพริกมุ้งมุ้ง (น้ำพริกตะลิงปิง) น้ำพริกปลาหู ประเภทอาหารทะเล เนื่องสุราษฎร์ธานี

ขึ้นชื่อเรื่องหอยนางรมที่มีขนาดใหญ่และสดแล้ว ยังมีหอยหวาน ที่มีรสชาติดีเช่นกัน แล้วยังมีกุ้งแม่น้ำน้ำต๋ายด้วย

การคมนาคม

ระยะทางจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีไปยังจังหวัดใกล้เคียง โดยประมาณ คือ

1. จังหวัดชุมพร 192 กิโลเมตร
2. จังหวัดระนอง 219 กิโลเมตร
3. จังหวัดนครศรีธรรมราช 139 กิโลเมตร
4. จังหวัดพังงา 196 กิโลเมตร

การศึกษาจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีสถาบันอุดมศึกษาที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ ดังนี้

1. สถาบันอุดมศึกษา และวิทยาเขตของรัฐ
 - 1.1 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
 - 1.2 มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
 - 1.3 คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
2. สถาบันอุดมศึกษาเอกชน
 - 2.1 วิทยาลัยตาปี

สถานที่สำคัญ

โบราณสถาน

1. วัดถ้ำสิงขร
2. พระบรมธาตุไชยา
3. วัดแก้ว

พระอารามหลวง

1. วัดพระบรมธาตุไชยาราชวรวิหาร อำเภอไชยา
2. วัดธรรมบูชา อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี
3. วัดไตรธรรมาราม อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี
4. วัดพัฒนาราม อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี

สถานที่ท่องเที่ยว

อำเภอกาญจนดิษฐ์

1. วัดคูหา
2. วัดเขาพระนัม
3. สถานที่ฝึกยิง

4. ฟาร์มหอยนางรม
5. ดินยางใหญ่
6. วัดวังไทร

อำเภอพุนพิน

1. กองบิน 7 ฐานบินรบหลักของชาวปักษ์ใต้
2. สหกรณ์สุราษฎร์ธานี
3. วัดเขาศรีวิชัย
4. สวนน้ำพุร้อนเฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา

อำเภอเกาะสมุย

1. เกาะแตน
2. เกาะสมุย
3. อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะอ่างทอง

อำเภอเกาะพะงัน

1. หาดท้องนายปาน
2. หาดรีน
3. Full Moon Party

อำเภอวิภาวดี

1. น้ำตกวิภาวดี

อำเภอดอนสัก

1. วัดเขาสวรรณประดิษฐ์
2. น้ำตกบ้านโน

อำเภอบ้านนาสาร

1. ถ้ำขมิ้น
2. น้ำตกคาดฟ้า
3. น้ำตกเหมืองทวด

อำเภอบ้านตาขุน

1. เขื่อนรัชชประภา

เหตุการณ์สำคัญ

ศาลากลางจังหวัดสุราษฎร์ธานีถูกลอบวางระเบิดเมื่อวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2525 ประมาณเที่ยงถึงบ่าย โมงเกิดเหตุการณ์ที่กระทบกระเทือนใจชาวจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่สำคัญ คือ การระเบิดศาลากลางจังหวัดสุราษฎร์ธานี จากเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง ศาลากลางจังหวัดสุราษฎร์ธานีเดิมตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำตาปี ปัจจุบัน เป็นที่ตั้งของศาลหลักเมือง

จากบริบทของจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมากำหนดขอบเขตของศึกษาค้นคว้าการทำโครงการสำรวจของนักเรียน

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ความหมายและแนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

เทอร์ทีน ออกาไนซ์เซชัน (Thirteen Organization, 2004) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง วิธีการหนึ่งของการสอนและการเรียนรู้ในทีมของนักเรียนด้วยกัน เป็นการเปิดประเด็นคำถามหรือสร้าง โครงการที่เต็มไปด้วยความหมาย ตัวอย่างเช่น การที่กลุ่มของนักเรียนได้มีการอภิปราย หรือการที่นักเรียนจากโรงเรียนอื่นๆทำงานร่วมกันผ่านอินเทอร์เน็ต เพื่อแบ่งปันงานที่ได้รับมอบหมาย

วิทยาลัยวิชาการศึกษแห่งมหาวิทยาลัยเพนซิลเวเนียสเตต (Penn State University College of Education, 2004) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง คุณลักษณะของการแบ่งปัน เข้าใจเป้าหมาย มีการยอมรับซึ่งกันและกัน เชื่อมั่นและมีขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจน มีการติดต่อสื่อสารในสิ่งแวดล้อมที่เป็นทั้งแบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ มีการตัดสินใจจากการลงความเห็นร่วมกัน ซึ่งผู้สอนจะเป็นผู้เอื้ออำนวยและชี้แนะให้ นักเรียนได้มองเห็นทางออกของปัญหานั้นๆ

สำนักงานการวิจัยทางการศึกษาและการปรับปรุง (Office of Educational Research and Improvement, 1992) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบร่วมมือ หมายถึง กลยุทธ์ทางการสอนที่ประสบผลสำเร็จในทีมขนาดเล็ก ที่ซึ่งนักเรียนมีระดับความสามารถแตกต่างกัน ใช้ความหลากหลายของกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อการปรับปรุงความเข้าใจต่อเนื้อหาวิชา สมาชิกแต่ละคนในทีมมีความรับผิดชอบไม่เพียงแต่เฉพาะการเรียนรู้แต่ยังรวมถึงการช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมในการเรียนรู้ด้วย นอกจากนี้ยังมีการสร้างบรรยากาศเพื่อให้บังเกิดการบรรลุผลสำเร็จที่ตั้งไว้ด้วย

จากความหมายข้างต้นของการเรียนรู้แบบร่วมมือ สรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างนักเรียน โดยเน้นที่การปฏิบัติงานกลุ่ม และนักเรียนในกลุ่มมี

ความสามารถแตกต่างกัน ได้มีโอกาสสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองและช่วยเหลือกันและกัน จนประสบความสำเร็จตามแผนที่วางไว้

ทฤษฎีและหลักการของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟลินเดอร์ส (The Faculty of Social Sciences at Flinders University, 2004) ได้สรุปว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ มีองค์ประกอบ 5 ประการ ดังนี้

1. มีการรับรู้ชัดเจนต่อการพึ่งพาอาศัยกันในเชิงบวก
2. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกทีมในเชิงบวก เพื่อการบรรลุเป้าหมายและมีการช่วยเหลือ ให้คำแนะนำต่อกัน
3. มีความรับผิดชอบรายบุคคลและความรับผิดชอบส่วนบุคคล
4. ทักษะการทำงานกลุ่มย่อย ซึ่งประกอบด้วยทักษะส่วนบุคคล ถือเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง ในการที่จะบรรลุเป้าหมายได้นั้น นักเรียนจะต้อง รู้จักและให้ความเชื่อถือต่อผู้อื่น มีการติดต่อสื่อสารที่ให้ความกระจ่างชัด เตรียมการและยอมรับการสนับสนุน พยายามในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น
5. กระบวนการทำงานของกลุ่ม คือ กลุ่มทำงานที่ประสบผลสำเร็จก็ต่อเมื่อกลุ่มได้มีส่วนร่วมในหน้าที่เป็นอย่างดี สมาชิกได้รักษาไว้ซึ่งความสัมพันธ์ในการทำงานที่ดี โดยมุ่งเน้นที่การสะท้อนกลับของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สนับสนุนทักษะการร่วมมือ มีการให้รางวัลสำหรับ พฤติกรรมเชิงบวก และยินดีต่อความสำเร็จที่ได้รับ

จอห์นสัน แอนด์ จอห์นสัน (Johnson and Johnson, 1994, p. 31 - 37) ได้สรุปว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ มีองค์ประกอบ ที่สำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันในทางบวก หมายถึง การพึ่งพากันใน ทางบวก แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การพึ่งพากันเชิงผลลัพธ์ คือการพึ่งพากันในด้านการได้รับผลประโยชน์จากความสำเร็จของกลุ่มร่วมกัน ซึ่งความสำเร็จของกลุ่มอาจจะเป็นผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่ม ในการสร้างการพึ่งพากันในเชิงผลลัพธ์ได้ดึนั้น ต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนทำงาน โดยมีเป้าหมายร่วมกัน จึงจะเกิดแรงจูงใจให้นักเรียนมีการพึ่งพาซึ่งกันและกัน สามารถร่วมมือกันทำงานให้บรรลุผลสำเร็จได้ และการพึ่งพาในเชิงวิธีการ คือ การพึ่งพากันในด้านกระบวนการทำงานเพื่อให้งานกลุ่มสามารถบรรลุได้ตามเป้าหมาย ซึ่งต้องสร้างสภาพการณ์ให้

นักเรียนแต่ละคน ในกลุ่มได้รู้ว่าตนเองมีความสำคัญต่อความสำเร็จของกลุ่ม ในการสร้างสภาพ การพึ่งพากันในเชิงวิธีการ มีองค์ประกอบ ดังนี้

1.1 การทำให้เกิดการพึ่งพาทรัพยากรหรือข้อมูล คือ แต่ละบุคคลจะมี ข้อมูลความรู้เพียงบางส่วนที่เป็นประโยชน์ต่องานของกลุ่ม ทุกคนต้องนำข้อมูลมารวมกันจึงจะทำ ให้งานสำเร็จได้ ในลักษณะที่เป็นการให้งานหรืออุปกรณ์ที่ทุกคนต้องทำหรือใช้ร่วมกัน

1.2 ทำให้เกิดการพึ่งพาเชิงบทบาทของสมาชิก คือ การกำหนด บทบาท ของการทำงานให้แก่แต่ละบุคคลในกลุ่ม และการทำให้เกิดการพึ่งพาเชิงภาระงาน คือ แบ่งงานให้แก่ แต่ละบุคคลในกลุ่มมีทักษะที่เกี่ยวข้องกัน ถ้าสมาชิกคนใดคนหนึ่งทำงานของตนไม่เสร็จ จะทำให้ สมาชิกคนอื่น ไม่สามารถทำงานในส่วนที่ต่อเนื่องได้

2. การมีปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมกันระหว่างสมาชิกภายในกลุ่ม (Face to Face Primitives Interdependence) หมายถึง การเปิดโอกาสให้นักเรียนช่วยเหลือกัน มีการติดต่อสัมพันธ์ กัน การอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด การอธิบายให้สมาชิกในกลุ่มได้เกิดการเรียนรู้ การรับ ฟังเหตุผลของสมาชิกในกลุ่ม การมีปฏิสัมพันธ์โดยตรงระหว่างสมาชิกในกลุ่มได้เกิดการเรียนรู้ การ รับฟังเหตุผลของสมาชิกภายในกลุ่ม จะก่อให้เกิดการพัฒนากระบวนการคิดของนักเรียน เป็นการ เปิดโอกาสให้ นักเรียนได้รู้จักการทำงานร่วมกันทางสังคม จากการช่วยเหลือสนับสนุนกัน การ เรียนรู้เหตุผลของกันและกัน ทำให้ได้รับข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับ การทำงานของตนเอง จากการ ตอบสนองทางวาจา และท่าทางของเพื่อนสมาชิกช่วยให้รู้จักเพื่อนสมาชิกได้ดียิ่งขึ้น ส่งผลให้เกิด สัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

3. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล หมายถึง ความรับผิดชอบในการเรียนรู้ ของสมาชิกแต่ละคน โดยต้องทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ ต้องรับผิดชอบการ เรียนรู้ของตนเองและเพื่อนสมาชิก ให้ความสำคัญเกี่ยวกับความสามารถและความรู้ที่แต่ละคนจะ ได้รับ มีการตรวจสอบเพื่อความแน่ใจว่า นักเรียนเกิดการเรียนรู้เป็นรายบุคคลหรือไม่ โดย ประเมินผลงานของสมาชิกแต่ละคน ซึ่งรวมกันเป็นผลงานของกลุ่มให้ข้อมูลย้อนกลับทั้งกลุ่มและ รายบุคคลให้สมาชิกทุกคนรายงานหรือมี โอกาสแสดงความคิดเห็น โดยทั่วถึง ตรวจสอบผลการเรียน เป็นรายบุคคลหลังจบบทเรียน เพื่อเป็นการประกันว่าสมาชิกทุกคนในกลุ่มรับผิดชอบทุกอย่าง ร่วมกับกลุ่ม ทั้งนี้สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องมีความมั่นใจ และพร้อมที่จะได้รับการทดสอบเป็น รายบุคคล

4. การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย (Interpersonal and Small Group Skills) หมายถึง การมีทักษะทางสังคม (Social Skill) เพื่อให้

สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข คือ มีความเป็นผู้นำ รู้จักตัดสินใจ สามารถสร้างความไว้วางใจ รู้จักติดต่อสื่อสาร และสามารถแก้ไขปัญหาข้อขัดแย้งในการทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการทำงานร่วมกันที่จะช่วยให้การทำงานกลุ่มประสบความสำเร็จ

5. กระบวนการทำงานของกลุ่ม (Group Processing) หมายถึง กระบวนการเรียนรู้ของกลุ่ม โดยนักเรียนจะต้องเรียนรู้จากกลุ่มให้มากที่สุด มีความร่วมมือทั้งด้านความคิด การทำงาน และความรับผิดชอบร่วมกันจนสามารถบรรลุเป้าหมายได้ การที่จะช่วยให้การดำเนินงานของกลุ่มเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายนั้น กลุ่มจะต้องมีหัวหน้าที่ดี สมาชิกดี และกระบวนการทำงานดี นั่นคือ มีการเข้าใจในเป้าหมายการทำงานร่วมกัน

ในกระบวนการนี้สิ่งที่สำคัญ คือ การประเมินทั้งในส่วนที่เป็นวิธีการทำงานของกลุ่ม พฤติกรรมของสมาชิกกลุ่ม และผลงานของกลุ่ม โดยเน้นการประเมินคะแนนของนักเรียนแต่ละคนในกลุ่มมาเป็นคะแนนกลุ่ม เพื่อตัดสินความสำเร็จของกลุ่มด้วย ประเมินกระบวนการทำงานกลุ่ม ประเมินหัวหน้า และประเมินสมาชิกกลุ่ม ทั้งนี้เพื่อให้ นักเรียนเห็นความสำคัญของกระบวนการกลุ่มที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของกลุ่มได้

จากองค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเรียนแบบร่วมมือมีลักษณะดังนี้ มีการรับรู้ชัดเจน มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกทีม ให้คำแนะนำต่อกัน มีความรับผิดชอบส่วนตัว มีทักษะการทำงานกลุ่มย่อย และกระบวนการทำงานของกลุ่ม

ประเภทของกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ทิสนา แคมมณี (2545, น. 102 – 103) ได้แบ่งกลุ่มการเรียนรู้ที่ใช้โดยทั่วไป มี 3 ประเภท ดังนี้

1. กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างเป็นทางการ กลุ่มประเภทนี้ ครูจัดขึ้นโดยการวางแผน จัดระเบียบ กฎเกณฑ์ วิธีการและเทคนิคต่างๆ เพื่อให้ นักเรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้สาระต่างๆ อย่างต่อเนื่อง ซึ่งอาจเป็นหลายๆ ชั่วโมงติดต่อกัน หรือหลายสัปดาห์ติดต่อกัน จนกระทั่งนักเรียนเกิดการเรียนรู้และบรรลุจุดมุ่งหมายตามที่กำหนด

2. กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างไม่เป็นทางการ กลุ่มประเภทนี้ ครูจัดขึ้นเฉพาะกิจเป็นครั้งคราว โดยสอดแทรกอยู่ในการสอนปกติอื่นๆ โดยเฉพาะการสอนแบบบรรยาย ครูสามารถจัดกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือสอดแทรกเข้าไปเพื่อช่วยให้นักเรียนมุ่งความสนใจ หรือใช้ความคิดเป็นพิเศษในสาระบางจุด

3. กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมืออย่างถาวร กลุ่มประเภทนี้ เป็นกลุ่มการเรียนรู้ที่สมาชิกกลุ่มมีประสบการณ์การทำงาน / การเรียนรู้ร่วมกันมานานมากกว่า 1 หลักสูตร หรือภาค

การศึกษา จนกระทั่งเกิดสัมพันธภาพที่แน่นแฟ้น สมาชิกกลุ่มมีความผูกพัน ห่วงใย ช่วยเหลือกัน และกันอย่างต่อเนื่อง

ในการเรียนรู้แบบร่วมมือ มักจะมีกระบวนการดำเนินงานที่ต้องทำเป็นประจำ เช่น การเขียนรายงาน การเสนอผลงานของกลุ่ม การตรวจผลงาน เป็นต้น ในกระบวนการที่ใช้หรือดำเนินการเป็นกิจวัตรในการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้ เรียกว่า Cooperative Learning Scripts ซึ่งหากสมาชิกกลุ่มปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน จะเกิดเป็นทักษะที่ชำนาญในที่สุด

ข้อดีของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จอห์นสัน ดี ดับเบิลยู, จอห์นสัน อาร์ ที และ โฮลูบิก (Johnson, D.W., Johnson, R.T., and Holubec, E.J., 1994) ได้สรุปผลลัพธ์เชิงบวกจากการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อนักเรียนในด้านต่างๆ ดังนี้

1. นักเรียนมีความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายมากขึ้น (Greater Effort to Achieve) การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้นักเรียนมีความพยายามที่จะเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมาย เป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีผลงานมากขึ้น การเรียนรู้มีความคงทนมากขึ้น (Long - Term Retention) มีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีการใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เหตุผลดีขึ้น และคิดอย่างมีวิจารณญาณมากขึ้น
2. นักเรียนมีความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนดีขึ้น (More Positive Relationships Among Students) การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้นักเรียนมีน้ำใจนักกีฬามากขึ้น ใส่ใจในผู้อื่นมากขึ้น เห็นคุณค่าของความแตกต่าง ความหลากหลาย การประสานสัมพันธ์และการรวมกลุ่ม
3. นักเรียนมีสุขภาพจิตดีขึ้น (Greater Psychological Health) การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้นักเรียนมีสุขภาพจิตดีขึ้น มีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเอง และมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคม และความสามารถในการเผชิญกับความวิตกกังวล ความโกรธ ความเครียดและความผันแปรต่างๆด้านอารมณ์ได้ดีขึ้น ความกดดัน ความวิตกกังวล ความรู้สึกผิด ความละอาย และความโกรธของนักเรียนนั้น ล้วนเป็นสิ่งที่บั่นทอนศักยภาพในการสร้างความร่วมมือในการทำงานร่วมกัน ดังนั้นเมื่อนักเรียนมีสุขภาพจิตที่ดีก็จะเป็นการเพิ่มความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อการบรรลุเป้าหมายร่วมกัน ที่ต้องการความร่วมมือ การติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ภาวะผู้นำ และการจัดการกับข้อขัดแย้ง ตลอดจนกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ผลลัพธ์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทั้ง 3 ด้านดังกล่าว แสดงในภาพที่ 2 ดังนี้

ภาพที่ 2 แสดงผลลัพธ์จากการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Outcomes of Cooperation)

(Johnson, D.W., Johnson, R.T., and Holubec, E.J., 1989)

จากภาพแสดงผลลัพธ์จากการเรียนรู้แบบร่วมมือ ข้างต้นนั้น จอห์นสัน ดี ดับเบิลยู, จอห์นสัน อาร์ ที และ โฮลูบิก (Johnson, D.W., Johnson, R.T., and Holubec, E.J., 1989) ได้อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์จากการเรียนรู้แบบร่วมมือที่มีต่อนักเรียน ดังที่แสดงไว้ในภาพที่ 2 แสดงผลลัพธ์จากการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Outcomes of Cooperation) ว่าทั้งหมดนั้น มีความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างกัน ได้แก่ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement) ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบุคคล (Interpersonal Relationships) สุขภาพจิต (Psychological Health) และทักษะทางสังคม (Social Competence) การปฏิสัมพันธ์ที่ส่งเสริมกัน (Promotive Interaction) และ การพึ่งพาอาศัยกันทางบวก (Positive Interdependence) ซึ่งแต่ละส่วนต่างมีอิทธิพลต่อกันและกัน นำมาซึ่งการยอมรับต่อสัมพันธภาพที่มาจากความรู้สึกร่วมกันของความสำเร็จซึ่งกันและกัน ความภูมิใจของทั้งสองฝ่ายในการร่วมกันทำงาน และสายสัมพันธ์ที่แสดงผลลัพธ์จากความพยายามร่วมกัน

เทอร์ทีน ออกาไนเซชัน (Thirteen Organization, 2004) ได้สรุปข้อดีของสิ่งแวดล้อมในการเรียนรู้แบบร่วมมือจากการเรียนของนักเรียนในกลุ่มเล็ก ซึ่งรวมถึงเรื่องต่างๆ ดังนี้

1. ใคร่ครวญในความหลากหลาย นักเรียนได้เรียนรู้การทำงานกับคนที่มีหลายแบบมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเล็ก นักเรียนได้ค้นพบโอกาสจากการสะท้อนกลับและการตอบกลับต่อการตอบสนองที่หลากหลายของนักเรียนแต่ละคน นำมาซึ่งการเพิ่มคำถาม กลุ่มเล็กได้อนุญาตให้

นักเรียนเพิ่มมุมมองในประเด็นที่มีฐานบนความแตกต่างด้านวัฒนธรรม จึงเป็นการแลกเปลี่ยนความช่วยเหลือต่อนักเรียนที่คิดว่า การเข้าใจวัฒนธรรมอื่นๆ และการชี้มุมมองเท่านั้น

2. ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล เมื่อมีคำถามเพิ่มขึ้น นักเรียนที่มีความแตกต่างกันจะมีการตอบสนองที่หลากหลาย อย่างน้อยนักเรียนคนหนึ่งสามารถช่วยกลุ่มในการสร้างผลผลิตที่สะท้อนกลับในพิธีอันกว้างของมุมมอง และมีความสมบูรณ์และกว้างขวางครอบคลุม

3. การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล นักเรียนจะสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนและนักเรียนคนอื่นๆ จากการทำงานร่วมกันในกลุ่มกิจการ โครงการต่างๆ เหล่านี้สามารถช่วยเหลือเป็นการเฉพาะต่อนักเรียนที่ประสบอุปสรรคในด้านทักษะทางสังคม ซึ่งพวกเขาสามารถได้รับผลประโยชน์จากโครงการที่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น

4. การรวมนักเรียนที่มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ สมาชิกแต่ละคนมีโอกาสได้รับการช่วยเหลือในกลุ่มเล็ก นักเรียนมีแนวโน้มในการแสดงความเป็นเจ้าเข้าเจ้าของต่อวัสดุอุปกรณ์ และการคิดเชิงวิพากษ์เกี่ยวกับประเด็นความสัมพันธ์ เมื่อพวกเขาได้ทำงานเป็นทีม

5. มีโอกาสมากกว่าสำหรับการป้อนกลับส่วนบุคคล ด้วยเหตุที่มีการแลกเปลี่ยนในนักเรียนกลุ่มเล็กมากกว่าการป้อนกลับส่วนบุคคล ที่นักเรียนได้รับเป็นส่วนตัว กับแนวคิดและการตอบสนองของหลายคน ซึ่งการป้อนกลับ ไม่สามารถพบได้ในการเรียนการสอนแบบกลุ่มใหญ่ ซึ่งมีนักเรียนหนึ่งหรือสองคนที่ได้แลกเปลี่ยนแนวคิด ส่วนนักเรียนคนอื่นๆ ในห้องเรียนได้แต่หยุดเงียบเพื่อฟัง เป็นผู้ฟังเท่านั้น

อิมเมล ซูซาน (Imel Susan, 1991, p. 4) ได้สรุปข้อดีของการเรียนรู้แบบร่วมมือในบริบทของการศึกษาผู้ใหญ่ ดังนี้

1. การเรียนรู้แบบร่วมมือได้จัดหาสิ่งแวดล้อมของการวางแผนประชาธิปไตย การตัดสินใจและพลังของกลุ่ม เช่น การพัฒนาความเป็นอิสระของนักเรียน
2. การอนุญาตให้มีส่วนร่วมของการเรียนรู้ ที่มีการเข้าใจอย่างด่องแท้ในศักยภาพและพลังของกลุ่ม เช่น การพัฒนาความเป็นอิสระของนักเรียน
3. การช่วยเหลือต่อการพัฒนาส่วนบุคคลที่ดีกว่า การพิจารณาตัดสินใจผ่านการเปิดเผย และการลงมติที่ลำเอียงและไม่มีการแบ่งปันเช่นแต่ก่อน
4. เป็นความสามารถของผู้ใหญ่ในการวาดภาพประสบการณ์เดิมของเขาทั้งหลาย โดยการวิพากษ์วิจารณ์ด้วยประสบการณ์เดิมทางด้านปัญญาและความรู้

จากการพิจารณาข้อดีของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทั้งในบริบทการศึกษาของบุคคล ในวัยเด็กและวัยผู้ใหญ่ดังกล่าวข้างต้น จึงสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือมีข้อดีหลายประการ ในการพัฒนานักเรียน ดังนี้ คือ ช่วยพัฒนาความเชื่อมั่นของนักเรียน พัฒนาความคิดของนักเรียน เกิดเจตคติที่ดีในการเรียน ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ช่วยส่งเสริมบรรยากาศในการเรียน สร้างความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนสมาชิก ส่งเสริมทักษะในการทำงานร่วมกัน ฝึกให้รู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ทำให้นักเรียนมีวิสัยทัศน์ หรือมุมมองกว้างขึ้น ส่งเสริมทักษะทางสังคม ตลอดจนช่วยให้นักเรียนมีการปรับตัวในสังคมได้ดีขึ้น

ข้อจำกัดและมุมมองเชิงวิพากษ์ของการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ถึงแม้ว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ ได้ก่อให้เกิดการพัฒนานักเรียนหลายประการ สถานการณ์การเรียนรู้แบบร่วมมือก็ไม่ได้ง่ายต่อการจัดตั้งให้มีขึ้นได้โดยง่าย ในหลายๆสถานการณ์ ซึ่งในบางส่วนนั้นบุคคลที่ต้องทำงานร่วมกับผู้อื่นบนปัญหาต่างๆ การเรียนรู้ในการจัดขวางข้อขัดแย้ง การเรียนรู้แบบร่วมมือต้องการที่จะสอนเด็กในการทำงานได้ดีกับผู้อื่น โดยแก้ไขปัญหาความขัดแย้งต่างๆ ซึ่งเกิดขึ้นมาโดยหลีกเลี่ยงไม่ได้

ได้มีนักการศึกษาหลายท่าน ได้วิเคราะห์ และเสนอมุมมองเชิงวิพากษ์เกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในประเด็นข้อจำกัดที่พบในกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ และเสนอเทคนิคเพื่อจัดการความ ขัดแย้งที่เกิดขึ้นในกลุ่มไว้ ดังนี้

ข้อจำกัดที่พบในกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือ

1. การเรียนรู้แบบกลุ่มเล็ก บ่อยครั้งพบปัญหาที่สัมพันธ์กับความคลุมเครือของวัตถุประสงค์และมีความคาดหวังในความรับผิดชอบต่ำ การขึ้นอยู่กับกลุ่มทำงานกลุ่มเล็ก การเรียกร้องสิทธิบางประการ เป็นการหลีกเลี่ยงการสอนกับการวิจารณ์ต่าง ๆ นั้น จะทำให้ไม่เห็นด้วยกับห้องเรียนในกลุ่มเล็กที่ทำให้ผู้สอนหลบหลีกความรับผิดชอบต่อนักเรียน

2. Vicki Randall (1999 cited in Thirteen Organization 2004, p. 6) เป็นครูผู้สอนในระดับ มูลฐาน (Elementary) โรงเรียนมัธยม (High-School) และนักเรียนระดับวิทยาลัย (College - Level Students) เป็นผู้มีความรอบคอบในการต่อต้านการใช้ในทางที่ผิด และใช้บ่อยเกินไปของการทำงาน เป็นกลุ่ม เนื่องจากผลประโยชน์มากมายที่ได้รับจากการเรียนรู้แบบร่วมมือ บางครั้งจึงทำให้มองไม่เห็นอุปสรรคขัดขวางต่างๆ ซึ่งจำแนกการปฏิบัติในจุดอ่อนด้านต่างๆ ดังนี้

2.1 การสร้างความรับผิดชอบของสมาชิกในกลุ่ม เพื่อการเรียนรู้ของคนอื่นๆ แต่ละคนนั้นในการผสมผสานความสามารถของคนในกลุ่ม ผลลัพธ์ที่ได้บ่อยครั้งก็คือ นักเรียนที่เก่งจะไม่สอนงานนักเรียนที่อ่อน และจะทำงานนั้นเองเป็นส่วนใหญ่

2.2 การส่งเสริมระดับความคิดระดับต่ำเพียงอย่างเดียว จะเป็นการปิดกั้นความคิดอันเป็นประโยชน์ จำเป็นสำหรับการวิเคราะห์หรือความคิดระดับสูงเข้าด้วยกันในการทำงานกลุ่มเล็กนั้น บางครั้งเวลาที่ใช้ไปสำหรับภารกิจหนึ่ง ส่วนมากจะเป็นเพียงความคิดในระดับพื้นฐานเท่านั้น

เทคนิคเพื่อจัดการความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในกลุ่ม

นักวิชาการบางท่านได้กล่าวถึง การรวมนักเรียนเข้าด้วยกันเป็นกลุ่ม จะก่อให้เกิดปัญหาบางอย่างติดตามมา แต่ก็มีมองเห็นประโยชน์อันเกิดจากความร่วมมือที่จะเกิดตามมามากกว่าการเรียนโดยลำพัง บางท่านแนะนำว่า ควรถามนักเรียนว่าพวกเขาชื่นชอบการเรียนรูปแบบใด แล้วจึงจัดโครงสร้างชั้นเรียนตามรูปแบบนั้น

การเสนอแนะจากกลุ่มผู้สนับสนุนการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยเสนอเทคนิคการจัดการความขัดแย้งของกลุ่ม มีการพูดถึงในประเด็นการวิจารณ์ที่เพิ่มขึ้น รวมถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้

1. การทำให้มั่นใจในการจำแนกคำถามที่ชัดเจน โดยเริ่มแรก และการเสนอคำถามอย่างไรที่สัมพันธ์กับความสนใจของนักเรียน และความสามารถ ตลอดจนเป้าหมายของการสอน
2. การลดปัญหา ข้อขัดแย้งในกลุ่มเล็กทันทีที่เขาทั้งหลายได้พบ และเสนอนักเรียนว่าทำอะไรในการป้องกันความยุ่งยากที่จะเกิดขึ้นในอนาคต
3. การสร้างข้อควรปฏิบัติที่การเริ่มต้นของการมอบหมาย และใช้การชี้แนะกระบวนการเรียนรู้ และเพื่อการประเมินงานเมื่อสิ้นสุดการทำงาน (Final Work)
4. การช่วยเหลือการสะท้อนกลับของนักเรียนในความก้าวหน้าของเขาทั้งหลายบนพื้นฐานโดยปกติ
5. การคาดหวังความเป็นเลิศ จากนักเรียนทั้งหลาย และทำให้เขาทั้งหลายได้รู้ว่าผู้สอนเชื่อว่าเขาทั้งหลายและความสามารถของเขาทั้งหลายสามารถผลิตผลงานที่ดีเยี่ยมได้

จากเทคนิคเพื่อจัดการความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในกลุ่ม สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ นั้น ย่อมมีทั้งข้อดีในการพัฒนานักเรียนในด้านต่างๆ และข้อจำกัดของกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพราะเป็นการทำงานร่วมกับบุคคลอื่นที่มีความแตกต่างในหลายๆด้าน ซึ่งทักษะทางสังคมเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องพัฒนาในตัวนักเรียนแต่ละคน และหากผู้สอนได้นำเทคนิคการจัดการกับความขัดแย้งมาใช้ได้ทันท่วงที ในระยะแรกที่มีความขัดแย้งได้เกิดขึ้น ก็จะเป็นการช่วยลดอุปสรรคในการเรียนรู้ และยังเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วย

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อความสำเร็จของงานบรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นผลเนื่องมาจากการได้รับการตอบสนองต่อแรงจูงใจหรือความต้องการของแต่ละบุคคลในแนวทางที่เขาประสงค์ ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาเกี่ยวกับความหมายของความพึงพอใจ และมีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ในด้านต่างๆกันพอสรุปได้ดังนี้

กู๊ด (Good, 1973, p.320) ให้ความหมายของความพึงพอใจ หมายถึง คุณภาพหรือระดับความพึงพอใจซึ่งเป็นผลจากความสนใจต่างๆและทัศนคติของบุคคลกิจกรรม

ขนิษฐา นาคน้อย (2550, น. 25) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึก และทัศนคติของบุคคลอันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจ ซึ่งปรากฏออกมาทางพฤติกรรม และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำกิจกรรมต่างๆของบุคคลากรที่บุคคลจะเกิดความพึงพอใจจะต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างมากระตุ้นให้เกิดความรักหรือมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้นๆ บุคคลจะเกิดความพึงพอใจนั้นจะต้องมีการจูงใจให้เกิดขึ้น

วอลเลอร์สไตน์ (Wallerstein, 1971, p. 256) ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อได้รับผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย และอธิบายว่าความพึงพอใจเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาไม่สามารถมองเห็นได้ชัดเจนแต่สามารถคาดคะเนได้ว่ามีหรือไม่มีจากการสังเกตพฤติกรรมของคนเท่านั้น การที่จะทำให้เกิดความพึงพอใจจะต้องศึกษาปัจจัยและองค์ประกอบที่เป็นสาเหตุแห่งความพึงพอใจนั้น

โวลแมน (Wolman, 1979, p. 283) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ (Satisfaction) คือ สภาพความรู้สึกของบุคคลที่มีความสุข ความอึดอึ้งใจเมื่อความต้องการหรือแรงจูงใจของตนได้รับการตอบสนอง

จากความหมายของความพึงพอใจข้างต้น สรุปได้ว่า ความพึงพอใจ คือ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับด้านอารมณ์ความรู้สึก และทัศนคติของบุคคลเนื่องจากสิ่งเร้าและแรงจูงใจ ซึ่งแสดงออกมาทางด้านพฤติกรรม และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการทำกิจกรรมต่างๆของบุคคลากร และบุคคลจะเกิดความพึงพอใจจะต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างมากระตุ้นให้เกิดความรักหรือมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้นๆ บุคคลจะเกิดความพึงพอใจนั้นจะต้องมีการจูงใจให้เกิดขึ้น

ความต้องการพื้นฐานที่เป็นองค์ประกอบให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ

มนุษย์ทุกคนล้วนมีความต้องการที่จะสนองความต้องการให้กับตนเองทั้งสิ้น แต่ความต้องการของมนุษย์นั้นมีมากมาย ซึ่งมาสโลว์ (Maslow, 1970, p. 35-51) ได้จัดลำดับความต้องการของมนุษย์จากขั้นต่ำสุดไปสู่ขั้นสูงสุดเป็น 5 ชั้น

1. ความต้องการทางด้านสรีรวิทยา (Physiological Needs) ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำและอากาศ ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับชีวิต ถ้ามนุษย์ไม่ได้รับการสนองตอบในขั้นนี้ จะไม่มีความต้องการในขั้นถัดไป

2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs) มนุษย์จะรู้สึกปลอดภัย เมื่อสิ่งเร้านั้น เป็นสิ่งที่รู้จักมักคุ้น และจะกลัวสิ่งแปลกไปจากเดิม

3. ความต้องการความรัก (Love and Belonging Needs) คนทุกคนอยากได้รับความรักจากคนอื่น อยากเป็นเจ้าของ และในขณะเดียวกันอยากให้ตนเป็นที่รักและเป็นของใครสักคน บุคคลจะรู้สึกเหงาและหว่าเหว และขาดถ้ารู้สึกว่ามีใครรักหรือไม่รู้ว่าใครจะรักใคร ความต้องการชนิดนี้ คนที่ขาดมากยิ่งต้องการมากเพื่อชดเชย

4. ความต้องการเห็นตนเองมีค่า (Esteem Needs) เป็นความต้องการยอมรับจากผู้อื่นและความต้องการภาคภูมิใจในตนเองด้วย แต่ถ้าความต้องการนี้ไม่ได้รับการตอบสนองจะก่อให้เกิดความรู้สึกต่ำต้อย ไร้ค่า อ่อนแอ หมดหวัง ไม่มีความหมายในสายตาผู้อื่น

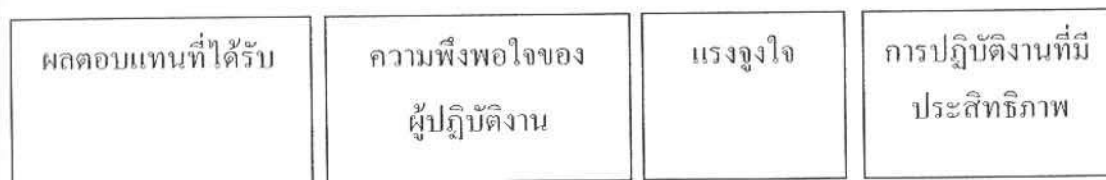
5. ความต้องการที่จะทำความเข้าใจตนเอง (Needs for self-Actualization) เป็นความต้องการที่จะเข้าใจตนเองตรงตามสภาพที่ตนเองเป็นอยู่จริงยอมรับในส่วนที่เป็นจุดอ่อน และจุดบกพร่องของตนเองต้องการที่จะเป็นคนชนิดที่เราเป็นไปได้ดีที่สุด ซึ่งเป็นพื้นฐานในการเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับความต้องการของตนเอง ทำให้มีความสุขและทำงานได้เต็มความสามารถ

การศึกษาถึงความต้องการขั้นพื้นฐานดังกล่าวของบุคคล นับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งทำให้เข้าใจเหตุผลในการแสดงพฤติกรรมต่างๆของบุคคลและช่วยให้องเห็นแนวทางที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงความรู้สึก ความเข้าใจ และพฤติกรรมของบุคคลได้ดีที่สุด

ความพึงพอใจเป็นสิ่งที่ทุกคนควรได้รับจากการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความต้องการของมนุษย์นั้นมีความแตกต่างกัน แต่โดยทั่วไปคนส่วนใหญ่ส่วนน้อยมีความต้องการด้านสรีรวิทยาความปลอดภัย ความรัก การเห็นตนเองมีคุณค่า และความต้องการที่จะทำความเข้าใจตนเองมีความมั่นใจและความภูมิใจส่วนตัว ซึ่งทั้งหมดนี้จะทำให้มนุษย์ใช้ชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข

วิธีการสร้างความพึงพอใจในการเรียน

มีการศึกษาในด้านความสัมพันธ์เชิงเหตุผลและผลระหว่างสภาพจิตใจกับผลการเรียนจุดที่น่าสนใจจุดหนึ่ง คือ การสร้างความพอใจในการเรียนตั้งแต่เริ่มต้น

ภาพที่ 3 แสดงความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ

จากแนวคิดดังกล่าว ครูผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลางบรรลุผลสำเร็จ จึงต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศและสถานการณ์รวมทั้งสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของนักเรียน ให้มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรมจนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพอใจ และผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงโดยปัจจัยอื่นๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดี จะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัล หรือผลตอบแทน ซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริง และการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้แล้ว ความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น

จากแนวคิดพื้นฐานดังกล่าว เมื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลตอบแทนภายในหรือรางวัลภายใน เป็นผลด้านความรู้สึกของนักเรียนที่เกิดแก่ตัวนักเรียนเอง เช่น ความรู้สึกต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้นเมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่างๆ และสามารถดำเนินงานภายใต้ความยุ่งยากทั้งหลายได้สำเร็จ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจ ตลอดจนได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ส่งผลตอบแทนภายนอก เป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดหาให้มากกว่าที่ตนเองให้ตนเอง เช่น การได้รับคำยกย่องชมเชยจากครูผู้สอน พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือแม้แต่การได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่น่าพอใจ

สรุปได้ว่าความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียนจะมีความสัมพันธ์กันในทางบวกทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่า กิจกรรมที่นักเรียนได้ปฏิบัตินั้น ทำให้นักเรียนได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดความสมบูรณ์ของชีวิตมากขึ้นเพียงใด นั่นคือ สิ่งที่ครูผู้สอนจะคำนึงถึงองค์ประกอบต่างๆ ในการเสริมสร้างความพึงพอใจในการเรียนรู้ให้กับนักเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

กมลรัตน์ สันติคุณากุล (2547, น. บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นโครงการวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาหลวง เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในด้านการใช้ภาษาอังกฤษ เรื่อง Past Simple Tense สูงขึ้น และมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในรูปแบบของ Past Simple Tense ทั้งการอ่าน การเขียน การตั้งคำถามและตอบคำถาม การใช้คำศัพท์และประโยคในรูปแบบของ Past Simple Tense แต่งเรื่องราวที่ตนเองสนใจได้อย่างถูกต้อง และนำเสนอผลงานได้อย่างถูกต้อง

ขนิษฐา นาคน้อย (2550 , น. 50-54) ได้ศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร จำนวน 35 คน ผลการวิจัย พบว่า หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงการ นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ทองสุข กล้าไพรี (2547, น. บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอนด้วยโครงการ ผลการศึกษา พบว่า ผลการเรียนรู้ของนักเรียนร้อยละ 91. 67 ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำร้อยละ 70 ของคะแนนแบบทดสอบด้านความรู้

ธีรพันธ์ ดานนท์ (2542, น. บทคัดย่อ) ได้พัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยโครงการ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมระหว่างการปฏิบัติโครงการในระดับมาก เรียงลำดับดังนี้ พฤติกรรมความสนใจในการเรียน ความสนุกสนาน ความกระตือรือร้น และความเชื่อมั่นในการแสดงออกตามลำดับ

โรงเรียนบางขุนเทียนศึกษา (2544, บทคัดย่อ อ้างถึงใน สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ 2544, น. 71) ทำการศึกษาการทำโครงการเรื่อง Shopping Vocabulary โดยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 50 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คน โรงเรียนบาง

ขุนเทียนศึกษา ทำการสำรวจคำศัพท์จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ หลังจากนั้นนักเรียนทำแบบทดสอบเกี่ยวกับคำศัพท์จำนวน 3 ชุด ชุดละ 10 ข้อ ผลปรากฏว่า นักเรียนเข้าใจจะสามารถแยกแยะหมวดหมู่ของคำศัพท์ได้ดีมาก (สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ 2544, น.71)

สมพิศ พูลเจริญ (2547) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้โครงงาน ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถทางการเขียนของนักเรียนในโครงงานที่ 2 สูงกว่าโครงงานที่ 1

สุรชาติย์ สุดหนองบัว (2545, น. บทคัดย่อ) ทำการพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้โครงงานพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์ความรอบรู้ที่กำหนดไว้คิดเป็นร้อยละ 81.42 แสดงให้เห็นว่า การสอนโดยใช้โครงงานช่วยส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน นอกจากนั้นในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้โครงงานยังช่วยพัฒนาตัวนักเรียนในหลายๆ ด้าน ได้แก่ พัฒนาทักษะการพูด ทักษะการปฏิบัติ การเรียนรู้แบบร่วมมือกัน และส่งเสริมอิสระในการเรียนรู้

สุรียา จันทร์เนียม (2542) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาศักยภาพและคุณลักษณะของนักเรียนโดยใช้การสอนแบบโครงงาน ผลการวิจัยคือ นักเรียนสามารถพัฒนาความสามารถการเรียนรู้ด้วยตนเอง นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการสะท้อนการทำงานของตนเองและผู้อื่น นอกจากนี้นักเรียนยังต้องการให้มีการจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานอีก

สุเมธดา งามชัด (2548) ได้ศึกษาผลของการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานที่มีต่อความสามารถด้านการคิดของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหลุบคา จังหวัดชัยภูมิ ผลการศึกษาพบว่า หลังจากนักเรียนได้รับการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงาน มีความสามารถด้านการคิดการสูงขึ้น และหลังจากทำโครงงานที่ 2 นักเรียนมีทักษะสูงกว่าการทำโครงงานที่ 1

งานวิจัยต่างประเทศ

โทมัส (Thomas, 2000, p. 1-45) ได้ทำการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการสอนแบบโครงงาน ในช่วงปี 1990-2000 ผลการวิจัย พบว่า การสอนแบบโครงงาน เป็นวิธีการสอนอีกวิธีหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากการสอนแบบนี้ช่วยเพิ่มทักษะกระบวนการคิดของนักเรียน รวมทั้งความสามารถทางภาษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจนจากการทำโครงงาน

ปลาซโซ (มัลลิกา พงศ์ปริตร และ ศรีภูมิ อัครมาส, 2546 ; อ้างอิงจาก Palazzo. n.d. ; อ้างอิงใน ขนิษฐา นาคน้อย, 2550, น. 31) ได้ทำการศึกษาสอนนักเรียนอายุ 14 ปี ในโรงเรียนมัธยมของรัฐในเมืองฟอกเกีย ประเทศอิตาลี โดยใช้โครงงานพบว่า การสอนโดยใช้โครงงานนั้น ทำให้นักเรียนได้ใช้ทักษะทางภาษาและการลงมือปฏิบัติที่สนองความต้องการในเรื่องการใช้ภาษาให้คล่องขึ้น เนื่องจากมีโอกาสใช้ภาษาสื่อสารอย่างไม่มีข้อจำกัด แบเรโต (มัลลิกา พงศ์ปริตร และ ศรีภูมิ อัครมาส, 2546 ; อ้างอิงจาก Barreto 1999 , p. Abstract อ้างอิงใน ขนิษฐา นาคน้อย, 2550, น. 31) ได้วิจัยเรื่อง การเสริมการเรียนรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษและสเปน แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาโดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ศึกษาเรื่องเด็กชาวเปอร์โตริโก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งพูดภาษาสเปน ว่ามีวิธีการสอนอย่างไร เพื่อส่งเสริมให้เด็กเรียนรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยใช้วิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการในการศึกษาโดยร่วมกับนักเรียนทำโครงงานและปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามโครงงาน ซึ่งได้ผลคือ ทำให้นักเรียนกล้าพูดภาษาอังกฤษมากขึ้น

มาริโกะ และ ไกอิจิ (Mariko and Keiichi 2006 , น. บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถทางการพูดและเขียนของนักศึกษาโดยการทำโครงงานวารสารภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชาวยุโรปชั้นปีที่ 2 จำนวน 46 คน ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำกับการทำโครงงาน 2 โครงงาน ผลการศึกษา พบว่า นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนแบบโครงงาน แต่ความสามารถทางภาษาอังกฤษไม่เป็นที่น่าพอใจ เนื่องจากนักศึกษาไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารนอกห้องเรียนระหว่างการทำงาน ดังนั้นทักษะการพูดจึงไม่สามารถพัฒนาเท่าที่ควร

เมอร์เจนดอลเลอร์ มาร์แคม ราวิทซ์ และ ลาร์เมอร์ (Mergendoller ; Markham ; Ravitz; and Larmer 2006, p. 583 - 615) ได้ศึกษาผลของการใช้วิธีการสอนแบบโครงงานที่มีต่อกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของนักเรียนโดยผ่านทางกระบวนการการทำโครงงาน ผลการศึกษา พบว่า วิธีการสอนแบบโครงงาน ช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองผ่านการวางแผน และการคิดวิเคราะห์ ทั้งก่อนและหลังการทำโครงงาน ตลอดจนส่งผลให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

วิลเลียม และคาร์เนน แอน (Williams, Darlene Anne 1998, p. Abstract อ้างถึงใน ขนิษฐานากน้อย, 2550, น. 31) ได้ศึกษาการประเมินผลการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากโครงการ ผู้วิจัยกล่าวว่า การสอนโดยวิธีเก่ามักจะประเมินผลการเรียนโดยวิธีใช้แบบทดสอบมาตรฐานตัดเกรดโดยวิธีอิงเกณฑ์ และการทดสอบใช้กระดาษกับ แต่การสอนโดยวิธีใหม่ที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ที่เน้นกระบวนการที่ผลลัพธ์ จำเป็นจะต้องใช้วิธีประเมินผล ด้วย วิธีที่ต่างออกไป ซึ่งผู้วิจัยบอกว่าแนวทางการสอนโดยใช้โครงการ ก็เป็นการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลางอีกวิธีหนึ่ง ที่จะช่วยแก้ปัญหาเรื่องการประเมินผลที่เป็นภาระหนักของครู ผู้วิจัยได้ให้นิยาม Project ว่าเป็นการศึกษาเรื่องในชีวิตจริงเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างลุ่มลึก เช่น เรื่องสัตว์เลี้ยง เรื่องร้านขายของชำ เรื่องต้นไม้ ฯลฯ ซึ่งในขณะที่นักเรียนมีส่วนร่วมในโครงการ นักเรียนมีโอกาสดำเนินกิจกรรมที่มีจุดมุ่งหมาย และเกี่ยวข้องกับที่เรียนอยู่ ทำให้เกิดความเข้าใจดีขึ้น ในขณะที่การทดสอบแบบเก่าไม่สามารถวัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าวิธีของโครงการ

โลเวนธัล (Lowenthal. 2006, p. 1-12) ทำการศึกษาผลของการสอนแบบโครงการในโรงเรียนบริหารธุรกิจ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบโครงการ กับการเรียนด้วยการบรรยายและการแก้ปัญหาที่ใช้สอนอยู่ ผลการศึกษา 36 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นจากเดิม 55 เปอร์เซ็นต์ และบทบาทของครูน้อยลง เป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มที่

อีริง เจเน็ต หลุยส์ (Eyring, Janet Louise 1990 , p. Abstract) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับทักษะในการโต้ตอบของนักเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองที่ได้รับการสอนแบบโครงการ เพื่อต้องการศึกษาทักษะในการโต้ตอบและเจตคติต่อการสอนแบบโครงการ โดยวัดจากการสังเกต การสัมภาษณ์ การทำรายงาน และการทดสอบ ผลการศึกษาพบว่า ทักษะทางภาษาโดยรวมไม่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มควบคุมทักษะของคำศัพท์จากบริบทสูงกว่ากลุ่มทดลอง ในขณะที่กลุ่มทดลองมีทักษะในการเขียนเพื่อสื่อความหมายสูงกว่ากลุ่มควบคุม

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าการสอนโดยใช้กิจกรรมโครงการเป็นวิธีการสอนที่ดีมีประโยชน์สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้ ในการปฏิบัติกิจกรรมโครงการนักเรียนจะได้ฝึกกิจกรรมในเรื่องที่ตนสนใจหรือกลุ่มสนใจ มีการสืบค้นข้อมูลโดยการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม สามารถนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมโครงงาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 - 6/2 โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 (บ้านนา) จำนวน 54 คน เป็นนักเรียนคละชั้น (เก่ง ปานกลาง อ่อน)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 (บ้านนา) จำนวน 29 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมโครงงาน จำนวน 9 แผน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยศึกษาเนื้อหาขอบข่ายวิชา จุดประสงค์ การเรียนรู้ วิธีการสอน แนวการจัดกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอน รวมถึงกระบวนการวัด และประเมินผล

1.2 ศึกษาและกำหนดเนื้อหาที่จะสอน จากหนังสือเรียน Project Play and Learn ที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการและคัดเลือกเนื้อหาให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ รายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามการเรียนรู้แบบ โครงงานภาษาอังกฤษ

1.3 ศึกษาทฤษฎีและขั้นตอนวิธีการสอนแบบ โครงงานของกรมวิชาการ (2544, น. 4-9)

1.4 ศึกษาการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนแบบ โครงงาน

1.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นวิธีการสอนแบบ โครงงาน 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ระยะเริ่มต้น หมายถึง ผู้สอนกำหนดขอบเขตของโครงการ ขั้นตอนการทำโครงการ และนักเรียนปรึกษาหารือกันในกลุ่มเพื่อร่วมกันกำหนดหัวข้อ และเขียนเค้าโครงเรื่อง

ขั้นตอนที่ 2 ระยะพัฒนา หมายถึง นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ทักษะทาง ภาษา เลือกใช้วิธีการให้สอดคล้องกันในการปฏิบัติโครงการ รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำมาเรียบเรียง เติมนำเสนอและจัดทำรูปเล่ม

ขั้นตอนที่ 3 ระยะสรุป หมายถึง นักเรียนนำเสนอผลงาน นักเรียนและครู ร่วมกันประเมินผลโครงการ

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

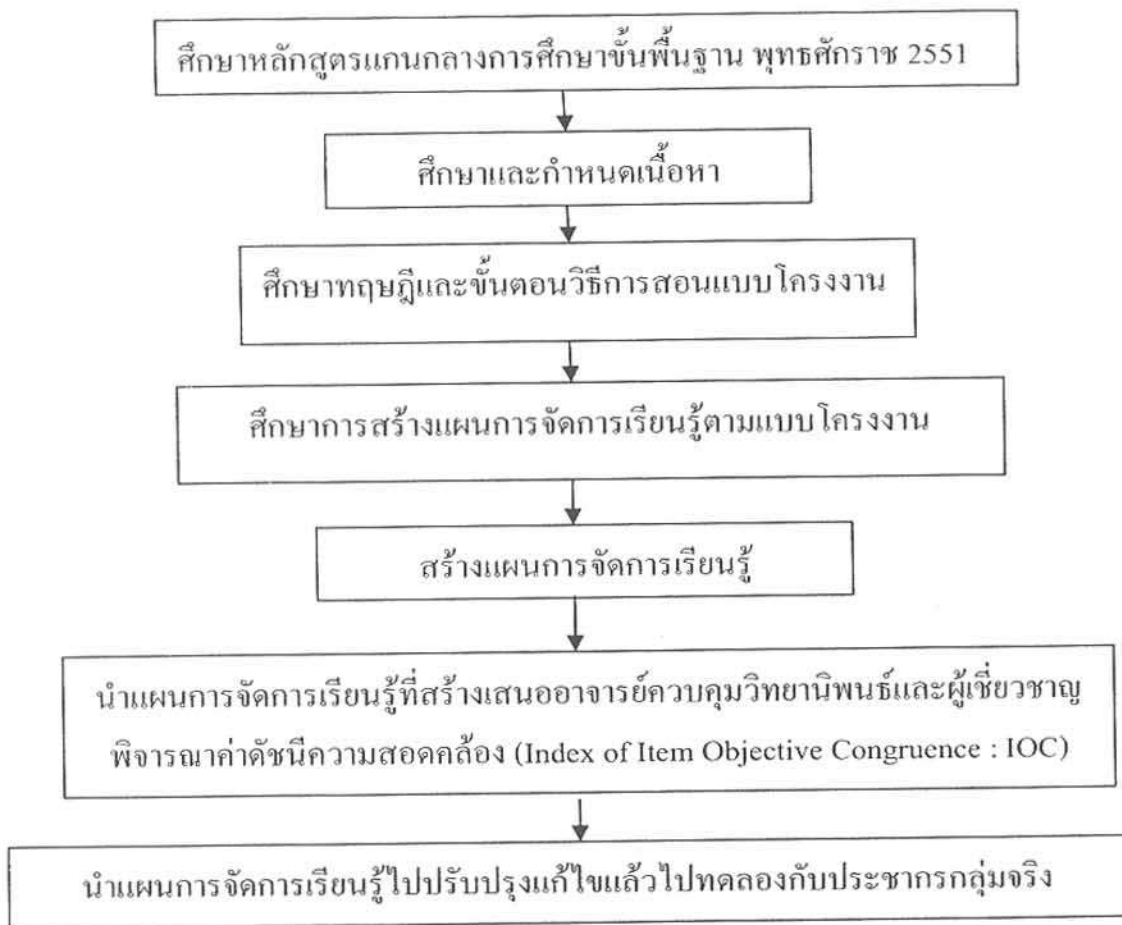
1. ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างแล้ว ไปเสนออาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่านพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นซึ่งมีค่ามากกว่า 0.5 ขึ้นไป (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2540, น. 117) และมีเกณฑ์กำหนดความคิดเห็นของแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละข้อไว้ดังนี้

- +1 แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหัวข้อที่ระบุไว้จริง
- 0 ไม่แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับหัวข้อที่ระบุไว้จริง
- 1 แน่ใจว่าแผนการจัดการเรียนรู้ไม่สอดคล้องกับหัวข้อที่ระบุไว้จริง

ซึ่งวิเคราะห์ค่า IOC อยู่ในระหว่าง 0.67 – 1.00

2. นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปแก้ไขปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น แล้วไปทดลองกับประชากรกลุ่มจริง

การสร้างและหาคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

2. แบบประเมินความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับการวัดผลและประเมิน จากโครงการภาษาอังกฤษของ อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด (2552, น. 51 - 66) และกัลย์ชลากรณ์ มหาพัฒนาไทย (2548)

2.2 กำหนดขอบข่าย กรอบเนื้อหาที่จะสร้างแบบประเมินความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษ

2.3 ร่างเนื้อหา ให้ครอบคลุม กรอบเนื้อหาที่กำหนด

2.4 จัดพิมพ์เนื้อหา รวบรวมเป็นแบบประเมินความสามารถในการสืบค้นภาษา

อังกฤษ

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบประเมินความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษและเกณฑ์การประเมินที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC) โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นซึ่งมีค่ามากกว่า 0.5 ขึ้นไป (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2540, น. 117) และมีเกณฑ์กำหนดความคิดเห็นของแบบสอบถามแต่ละข้อไว้ดังนี้

- +1 ข้อความสอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด
- 0 ไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด
- 1 แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด

ซึ่งวิเคราะห์ค่า IOC อยู่ในระหว่าง 0.67 – 1.00

2. จัดพิมพ์แบบประเมินความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษฉบับสมบูรณ์ จำนวน 5 ด้าน มีลักษณะเป็นมาตราส่วน 3 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละด้านดังนี้

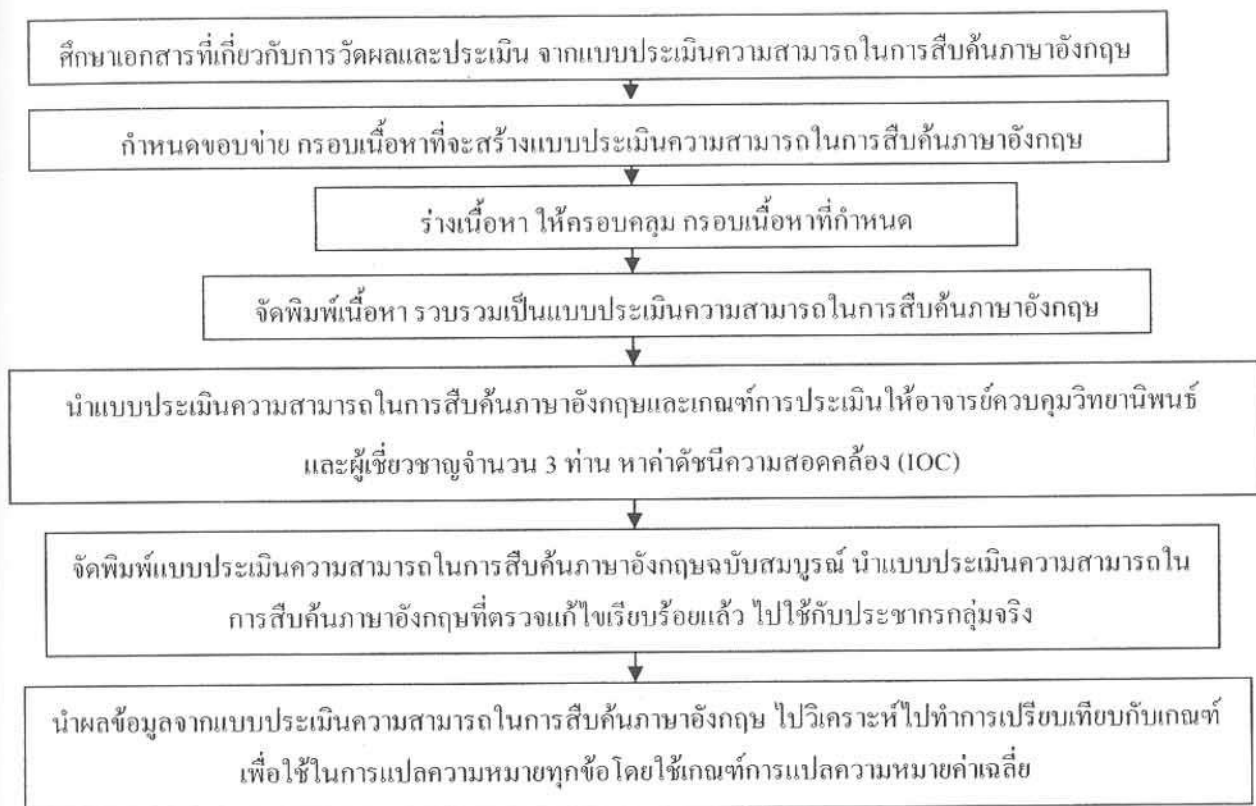
คะแนน	3	หมายถึง	ระดับดี
คะแนน	2	หมายถึง	ระดับพอใช้
คะแนน	1	หมายถึง	ระดับปรับปรุง

3. นำแบบประเมินความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษและเกณฑ์การประเมิน ที่ตรวจแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปใช้กับประชากรกลุ่มจริง

4. นำผลข้อมูลจากแบบประเมินความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยได้นำค่าเฉลี่ยมาเทียบเกณฑ์ประเมิน เพื่อแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2543 : 107-108) มีรายละเอียดดังนี้

คะแนนค่าเฉลี่ย	หมายถึง	ความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษ
4.51 - 5.00	หมายถึง	มีความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษดีมาก
3.51 - 4.50	หมายถึง	มีความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษดี
2.51 - 3.50	หมายถึง	มีความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษปานกลาง
1.51 - 2.50	หมายถึง	มีความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	มีความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษน้อยที่สุด

การสร้างและหาคุณภาพแบบประเมินความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษ มีขั้นตอนดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบประเมินความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจ มีรายละเอียดดังนี้

- 3.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
- 3.2 ศึกษาหลักการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับขั้นของลิเคิร์ต (R.A.Likert)
- 3.3 กำหนดขอบข่าย กรอบเนื้อหาที่จะสร้างแบบสอบถาม
- 3.4 ร่างข้อคำถาม ให้ครอบคลุม กรอบเนื้อหาที่กำหนด
- 3.5 จัดพิมพ์ข้อคำถาม รวบรวมเป็นแบบสอบถามจำนวน 20 ข้อ และข้อเสนอแนะ

วิธีการหาคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC) โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นซึ่งมีค่ามากกว่า 0.5 ขึ้นไป (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2540, น. 117) และมีเกณฑ์กำหนดความคิดเห็นของแบบสอบถามแต่ละข้อไว้ดังนี้

- +1 ข้อความสอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด
- 0 ไม่แน่ใจว่าข้อความสอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด
- 1 แน่ใจว่าข้อความไม่สอดคล้องกับเรื่องที่ต้องการวัด

ซึ่งวิเคราะห์ค่า IOC อยู่ในระหว่าง 0.67 – 1.00

2. จัดพิมพ์ข้อคำถามทั้งหมดเป็นเครื่องมือฉบับสมบูรณ์ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนระดับความพึงพอใจ ดังนี้

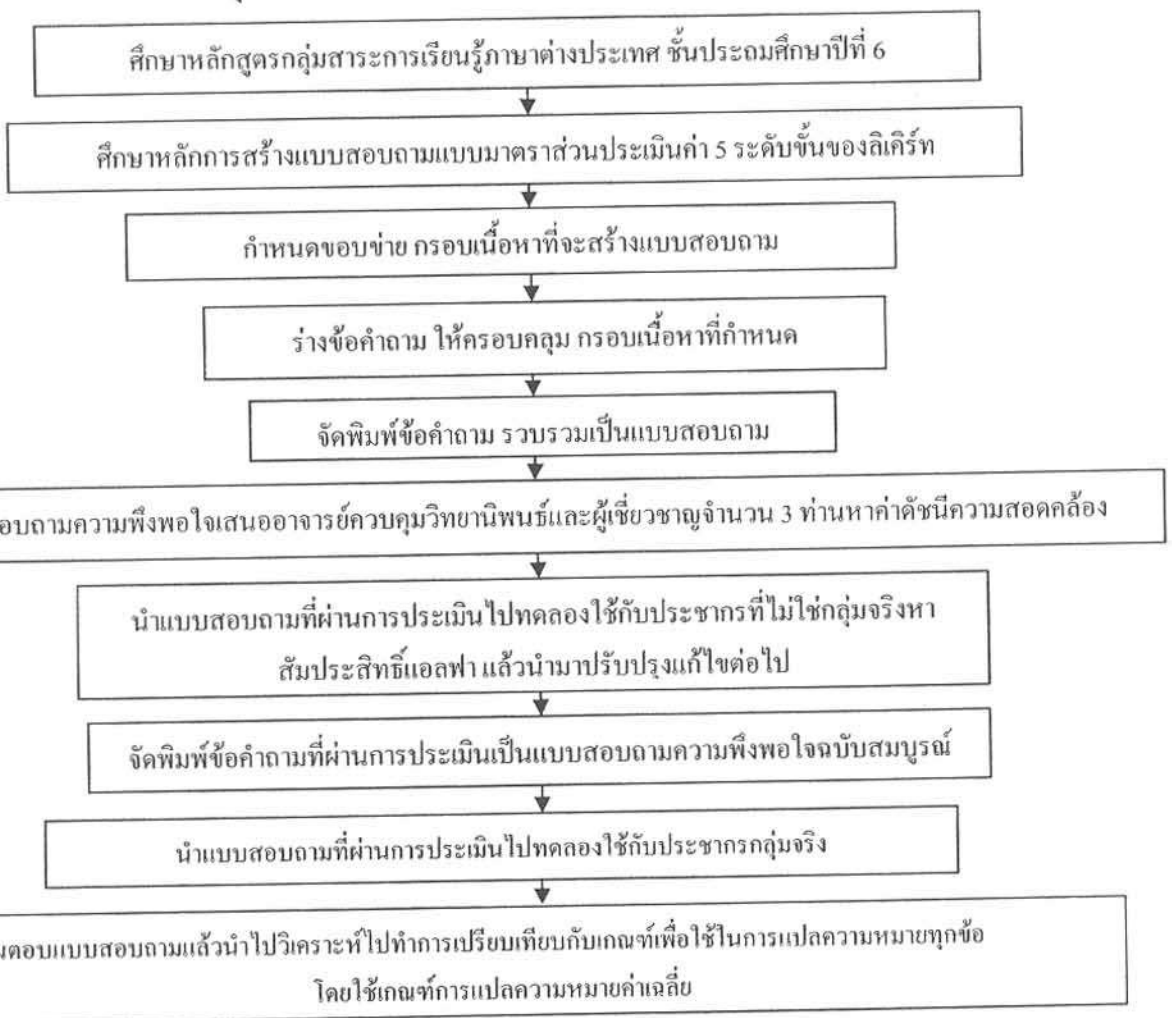
คะแนน	5	หมายถึง	มีความพึงพอใจมากที่สุด
คะแนน	4	หมายถึง	มีความพึงพอใจมาก
คะแนน	3	หมายถึง	มีความพึงพอใจปานกลาง
คะแนน	2	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อย
คะแนน	1	หมายถึง	มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

3. นำไปทดลองกับประชากรกลุ่มอื่นที่โรงเรียนบ้านคลองจัน หากความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในของแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้เท่ากับ 1.25 (วรรณิ์ แกมเกตุ, 2551 : 233) และนำไปปรับปรุงแก้ไข

4. เมื่อปรับปรุงแก้ไขแล้วและนำไปทดลองโดยให้นักเรียนเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อนักเรียนตอบแบบสอบถามเสร็จสิ้นให้นำค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้จากการวิเคราะห์ไปทำการเปรียบเทียบกับเกณฑ์เพื่อใช้ในการแปลความหมายทุกข้อ โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย ดังนี้ คือ

4.50 - 5.00	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมากที่สุด
3.50 - 4.49	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจมาก
2.50 - 3.49	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจปานกลาง
1.50 - 2.49	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อย
0.01 - 1.49	หมายถึง	ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

การสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถามความพึงพอใจ มีขั้นตอนดังภาพที่ 6

ภาพที่ 6 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของแบบสอบถามความพึงพอใจ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ขออนุญาตราชการจากมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเพื่อส่งให้ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย

2. ขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 (บ้านนา) เพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. เตรียมแบบประเมินผลงาน โครงการภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ฉบับ และแบบสอบถาม จำนวน 29 ฉบับเพื่อให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 (บ้านนา) ซึ่งมีจำนวน 29 คน

4. อธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และประโยชน์ที่ได้รับจากการเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงการ

5. อธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงการเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงการ

6. อธิบายให้นักเรียนเข้าใจถึงการตอบแบบสอบถาม

7. นำแบบประเมินผลงาน โครงการภาษาอังกฤษมาให้คะแนนและรวบรวมแบบสอบถาม

8. นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วนำไปประมวลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป แล้วนำผลการคำนวณมาวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล กรกฎาคม – กันยายน 2554

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ศึกษาผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมโครงการ โดยหาค่าเฉลี่ย

2. ศึกษาความพึงพอใจในการเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1. ค่าเฉลี่ย

1.2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1. หาค่าความเที่ยงตรงของแผนการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินผลงาน โครงการ ภาษาอังกฤษ และแบบสอบถาม โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องให้สัมพันธ์กัน (พวงรัตน์ ทวีรัตน์ 2540, น. 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2. หาค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในของแบบสอบถาม โดยใช้วิธี

สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (วรวิณี แกมเกตู, 2551 : 233)

$$\alpha = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left[1 - \sum \frac{S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ความเที่ยงของแบบสอบ
	k	แทน	จำนวนข้อสอบ
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนจากแบบทดสอบทั้งฉบับ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่องผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรม โครงงาน ในการแปลความหมายและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้ถูกต้อง ตลอดจนการสื่อความหมายของข้อมูลที่ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรม โครงงาน ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

1. ผลการศึกษาผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรม โครงงาน
2. ผลการศึกษาความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรม โครงงาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรม โครงงาน

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้คะแนนที่ได้จากการประเมินความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษ ปรากฏผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมโครงงาน

กลุ่มที่	ค่าเฉลี่ย	ระดับความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษ
1	3.67	ดี
2	4.00	ดี
3	4.67	ดีมาก
4	4.67	ดีมาก
5	3.67	ดี
รวม	4.14	ดี

จากตารางที่ 2 พบว่าผลการศึกษาผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมโครงงาน พบว่า โดยรวม อยู่ในระดับ ดี มีค่าเฉลี่ย 4.14 กลุ่มที่มีระดับความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษดีมาก มี 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 3 และ กลุ่มที่ 4 มีค่าเฉลี่ย 4.67 กลุ่มที่มีระดับความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษดี มี 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.00 กลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 5 มีค่าเฉลี่ย 3.67

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรม โครงงาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากการที่ให้นักเรียนเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อนักเรียนตอบแบบสอบถามเสร็จสิ้นให้นำค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามความพึงพอใจที่ได้จากการวิเคราะห์ไปทำการเปรียบเทียบกับเกณฑ์เพื่อใช้ในการแปลความหมายทุกข้อ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของการศึกษาความพึงพอใจในการเรียนรายวิชา
ภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม โครงการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวม 20 ข้อ

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงการ ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาชัดเจนมากขึ้น	4.36	0.32	มาก
2. การเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงการ ทำให้นักเรียนมีความสนใจการเรียน ภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.56	0.26	มากที่สุด
3. นักเรียนรู้สึกพอใจที่ได้เรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงการ	4.52	0.34	มากที่สุด
4. ถ้าเลือกได้ นักเรียนอยากเรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงการ	4.12	0.69	มาก
5. การเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงการ ไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการสอน เนื้อหาของบทเรียน	2.92	1.91	ปานกลาง
6. นักเรียนชอบการเรียนการสอนด้วยโครงการมากกว่าการสอนแบบบรรยาย	3.68	1.06	มาก
7. การเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงการ ในรูปแบบนี้นักเรียนต้องมีความอดทน ในการเรียน	4.12	0.78	มาก
8. การจัดระยะเวลาของการเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงการ แต่ละโครงการมี ความเหมาะสม	4.20	0.92	มาก
9. การเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงการ ช่วยให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น	4.04	0.62	มาก
10. นักเรียนสนุกสนานกับการทำกิจกรรมร่วมกันในการเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงการ	4.16	0.56	มาก
11. การเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงการ ทำให้นักเรียนไม่เคร่งเครียดในการเรียน	3.68	1.73	มาก
12. การเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงการ ทำให้นักเรียนเสียเวลา	2.68	1.89	ปานกลาง
13. การเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงการ ทำให้นักเรียนมีความสุขที่จะนำผลงาน ของนักเรียนไปให้เพื่อนฝูงและผู้ปกครองดู	4.36	0.49	มาก
14. การเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงการ ทำให้นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียน	4.16	0.47	มาก
15. การเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงการ มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันของ นักเรียน	4.52	0.34	มากที่สุด

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
16. การเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงงานมีประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียน	4.68	0.23	มากที่สุด
17. การเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงงานทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์	4.60	0.25	มากที่สุด
18. การเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงงานทำให้นักเรียนกล้าข้อมือถาม-ตอบ	4.16	0.72	มาก
19. การเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงงานไม่ทำให้นักเรียนมีความทุกข์ในการเรียน	4.00	0.58	มาก
20. นักเรียนรู้สึกว่าการเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงงานทำให้บรรยากาศในห้องเรียนไม่ตึงเครียด ทำให้นักเรียนกล้าเข้าร่วมกิจกรรม	4.16	0.81	มาก
รวม	4.08	0.75	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมโครงงาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.08$) เมื่อพิจารณารายข้อการเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงงานมีประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.68$) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงไปคือการเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงงานทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.60$) อยู่ในระดับมากที่สุด และการเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงงานทำให้นักเรียนเสียเวลามีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 2.68$) อยู่ในระดับปานกลาง

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมโครงการ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน สรุปและอภิปรายผลการวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมโครงการ
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมโครงการ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมโครงการ จำนวน 9 แผน
2. แบบประเมินความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ด้าน
3. แบบสอบถามความพึงพอใจ จำนวน 20 ข้อ

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบโครงงาน บริบทของจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ดำเนินการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมโครงงาน จำนวน 9 แผน

3. เก็บข้อมูลจากการทดลองโดยใช้แบบประเมินความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจมาทำการวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อนำไปสู่การนำเสนอ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุป อภิปรายและให้ข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมโครงงาน โดยใช้แบบประเมินความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษ แล้ววิเคราะห์เป็นค่าเฉลี่ย ใช้แบบสอบถามความพึงพอใจมาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมโครงงาน พบว่า โดยรวม อยู่ในระดับ ดี มีค่าเฉลี่ย 4.14 กลุ่มที่มีระดับความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษดีมาก มี 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 3 และ กลุ่มที่ 4 มีค่าเฉลี่ย 4.67 กลุ่มที่มีระดับความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษดี มี 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.00 กลุ่มที่ 1 และ กลุ่มที่ 5 มีค่าเฉลี่ย 3.67

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมโครงงาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.08$) เมื่อพิจารณารายข้อ การเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงงานมีประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{x} = 4.68$) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงไปคือการเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงงานทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.60$) อยู่ในระดับมากที่สุด และการเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงงานทำให้นักเรียนเสียเวลามีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 2.68$) อยู่ในระดับปานกลาง

อภิปรายผล

จากผลของการวิจัยผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมโครงงาน มีประเด็นในการอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1. ผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมโครงงาน พบว่า โดยรวม อยู่ในระดับ ดี กลุ่มที่มีระดับความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษดี มี 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ 3 และกลุ่มที่ 4 ส่วนกลุ่มที่มีระดับความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษดี มี 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 กลุ่มที่ 2 และกลุ่มที่ 5

1.1 จากการประเมินความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษของผู้วิจัย พบว่า กลุ่มที่มีระดับความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษดีมาก เนื่องจากเหตุผลต่อไปนี้ ด้านเนื้อหา นักเรียนเขียนอธิบายเนื้อหาครบถ้วน ชัดเจน ใช้หน้าที่ทางภาษาได้เหมาะสมตรงประเด็น การสะกดคำศัพท์ นักเรียนสะกดคำศัพท์ผิดบ้างไม่เกิน 20 คำ ภาพประกอบ นักเรียนวาดภาพประกอบมากกว่า 6 ภาพขึ้นไป ความคิดสร้างสรรค์ นักเรียนออกแบบรูปเล่มโครงงาน มีสีสันสวยงาม น่าสนใจที่จะติดตาม และมีการทำแผ่นพับ การนำไปใช้ประโยชน์ นักเรียนสามารถนำโครงงานไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้มาก ซึ่งสอดคล้องกับการวัดและประเมินผลโครงงานของ ถัดดา ภูเกียรติ (2544) วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2545) สุริยา จันทน์เนียม (2541) สมศักดิ์ ภูวิภาดาบรรณ (2545) กรมวิชาการ (2544) และอดิگانต์ ทองมาก (2552) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับขั้นตอนการเรียนการสอนโครงงานของ คาร์โมนา และคณะ (Carmona et al, 1991) กรมวิชาการ (2544) ไรบ์ และไวด์ล (Ribe & Vidal, 1993) และฟรายด์-บูธ (Fried-Booth, 1987) และจากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้วิจัย พบว่า นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียน มีความรับผิดชอบ ไม่เรียนรู้และมุงมั่นในการทำงาน มีความอดทนในการเรียน ปฏิบัติการทำโครงงานได้ กล้าถามมีคำถาม – ตอบเมื่อมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจ และร่วมกันปรึกษาหารือกันในกลุ่มเป็นอย่างดี

1.2 จากการประเมินความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษของผู้วิจัย พบว่า กลุ่มที่มีระดับความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษดี เนื่องจากเหตุผลต่อไปนี้ ด้านเนื้อหา นักเรียนเขียนอธิบายเนื้อหาพอเข้าใจ ใช้หน้าที่ทางภาษาส่วนใหญ่ตรงประเด็น นักเรียนการสะกดคำศัพท์มีผิดบ้างไม่เกิน 30 คำ นักเรียนวาดภาพประกอบ 3 – 5 ภาพ ความคิดสร้างสรรค์ นักเรียนออกแบบรูปเล่มโครงงาน มีสีสันสวยงาม น่าสนใจที่จะติดตาม การนำไปใช้ประโยชน์ นักเรียนนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้มาก ซึ่งสอดคล้องกับการวัดและประเมินผลโครงงานของ ถัดดา ภูเกียรติ (2544) วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2545) สุริยา จันทน์เนียม (2541) สมศักดิ์ ภูวิภาดาบรรณ (2545) กรมวิชาการ (2544) และอดิگانต์ ทองมาก (2552) นอกจากนี้ยัง

สอดคล้องกับขั้นตอนการเรียนการสอนโครงการของ คาร์โมนา และคณะ (Carmona et al, 1991) กรมวิชาการ (2544) ไรบ์ และไวคัล (Ribe & Vidal, 1993 และ ฟรายด์-บูธ (Fried-Booth, 1987) และจากการสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มของผู้วิจัย พบว่า นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียน มีความรับผิดชอบ ใฝ่เรียนรู้และมุ่งมั่นในการทำงาน แต่ยังคงมีความอดทนในการเรียนน้อย และยังไม่กล้าขมมือถาม – ตอบเมื่อมีข้อสงสัยหรือไม่เข้าใจ มีการร่วมกันปรึกษาหารือกันในกลุ่มน้อย

2. ผลการศึกษาความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมโครงการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากเหตุผลต่อไปนี้

2.1 การเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงการมีประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียน ทำให้มีความคิดสร้างสรรค์ กิจกรรมโครงการมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกและตัดสินใจในการทำโครงการ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยทำให้นักเรียนมีความสนใจและมีแรงจูงใจในการทำโครงการเพิ่มขึ้น ทำให้นักเรียนพึงพอใจการเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงการ ได้ร่วมกันทำโครงการจึงเกิดประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียน เป็นแรงเสริมที่ช่วยให้นักเรียนมีทักษะในการปฏิบัติงาน มีวิธีการทำงานอย่างเป็นระบบ ทำงานตามที่แผนที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ ไฮเนส (Haines, 2002) ที่ได้กล่าวถึงประโยชน์ที่นักเรียนจะได้รับจากการทำโครงการ นักเรียนพึงพอใจการเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงการ มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักกันทำงานเป็นกลุ่ม และมีความเชื่อมั่นกล้าแสดงออก ซึ่งสอดคล้องกับ สุริยา จันทร์เนียม (2541) อติกานต์ ทองมาก (2552) และ อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด (2553) ที่ได้กล่าวถึงประโยชน์ของโครงการ

2.2 นักเรียนมีความสนใจการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น พอใจที่ได้เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมโครงการ เนื่องจากนักเรียนมีความรู้ภาษาอังกฤษต่างกัน ได้แสดงออกอย่างเท่าเทียมกัน โดยโครงการส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความสามารถต่างกัน ได้ทำงานร่วมกันโดยมีความสำคัญอย่างเท่าเทียมกัน นักเรียนซึ่งอ่อนภาษาอังกฤษอาจใช้ความสามารถพิเศษด้านอื่นของนักเรียนช่วยให้งานสำเร็จได้ไม่แพ้นักเรียนที่เก่งภาษาอังกฤษกว่า เช่น ออกแบบป้ายนิเทศ และวาดภาพตกแต่งป้ายนิเทศ สำหรับนักเรียนที่เก่งภาษาอังกฤษกว่าก็ได้ทำกิจกรรมตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจ นอกจากนี้นักเรียนทั้งเก่งและอ่อนภาษาอังกฤษได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพลงมือปฏิบัติจนค้นพบความสามารถ ความถนัด แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกกลุ่มของนักเรียน ทำให้นักเรียนพึงพอใจการเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงการ มีความสนใจการเรียนภาษาอังกฤษ ใฝ่เรียนรู้ เพียรพยายามในการเรียน มุ่งมั่นในการทำงาน อดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหา อุปสรรค พยายามแก้ปัญหาและอุปสรรคในการทำงานให้สำเร็จตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์มากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ไฮเนส (Haines, 2002) อติกานต์ ทองมาก (2552) และอารีวรรณ เอี่ยมสะอาด (2553) ที่ได้กล่าวถึงประโยชน์ของโครงการ และ

สอดคล้องกับ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) ที่ได้กล่าวถึง แนวทางการพัฒนาและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน

2.3 การเรียนโดยใช้กิจกรรมโครงการช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาชัดเจนมากขึ้น

นักเรียนมีความสุขที่จะนำผลงานของนักเรียนไปให้เพื่อนฝูงและผู้ปกครองดู เนื่องจากนักเรียนได้ทำกิจกรรมโครงการ โครงการช่วยให้เนื้อหาที่แยกเป็นส่วนๆ ถูกบูรณาการเข้าด้วยกันอีกครั้งได้ นักเรียนมีความมั่นใจในความสามารถของนักเรียนมากพอ จึงใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนและโรงเรียนได้ ทำให้นักเรียนพึงพอใจการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงการ เข้าใจเนื้อหาชัดเจนมากและกล้าพูด กล้าแสดงออกเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งภายนอกและภายในกลุ่มได้ นักเรียนมีความสุขที่ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งภายนอกและภายในกลุ่มของนักเรียน ทำให้นักเรียนพึงพอใจการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมโครงการ นำผลงานไปให้ผู้ปกครองดู และยอมรับในข้อเสนอแนะต่างๆแล้วนำมาปรับปรุงผลงานให้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ไฮเนส (Haines, 2002) สุริยา จันทร์เนียม (2541) และ อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด (2553) ที่ได้กล่าวถึงประโยชน์ของโครงการ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ สรุปได้ว่า การสอนโดยใช้กิจกรรมโครงการ เป็นการเรียนการสอนโดยเรียนแบบร่วมมือ นักเรียนเรียนเป็นกลุ่ม โดยช่วยกันทำโครงการประเภทสำรวจกลุ่มละ 1 เรื่อง โดยนักเรียนเลือกเรื่องที่ต้องการศึกษาด้วยตนเองเพื่อค้นหาคำตอบโดยมีการศึกษาอย่างเป็นระบบ มีแบบแผน มีขั้นตอน จนได้ข้อสรุปหรือผลการศึกษาค้นคว้าและผู้สอนเป็นผู้ให้คำชี้แนะในการทำโครงการ เหมาะสมที่จะนำไปใช้สอนนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อเสนอแนะ

ผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมโครงการ ผู้วิจัยได้ค้นพบสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่า ผลการศึกษาผลการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมโครงการ ดังนั้นหากครูผู้สอนจะนำวิธีสอนนี้ไปใช้ควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

1.1 การสอนโดยใช้กิจกรรมโครงการในรายวิชาภาษาอังกฤษ ควรจะมีเวลาให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมโครงการในแต่ละขั้นตอนอย่างเพียงพอตั้งแต่ขั้นระยะเริ่มต้น ขั้นระยะ

พัฒนา และขั้นระยะสรุป เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกหรือพัฒนาทักษะ/กระบวนการได้อย่างเต็ม
ความสามารถของนักเรียน

1.2 การสอนโดยใช้กิจกรรมโครงงานในรายวิชาภาษาอังกฤษ ทักษะ /
กระบวนการทำงานกลุ่มหรือการเรียนรู้แบบร่วมมือถือว่ามีความสำคัญที่จะทำให้งานประสบ
ผลสำเร็จ โดยเกิดความร่วมมือกันของสมาชิกในกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มทุกคนต้องรู้หน้าที่ของตนเพื่อ
จะทำงานกลุ่มให้ประสบความสำเร็จ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยเรื่องการสอนโดยใช้กิจกรรมโครงงาน กับวิชาและระดับชั้นอื่น

2.2 ควรวิจัยเรื่องความคงทนในการเรียนรู้ ความคิดสร้างสรรค์ในการทำกิจกรรม
โครงงาน

2.3 ควรศึกษาปัจจัยและบทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการทำกิจกรรมโครงงานที่มีผล
ต่อการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมโครงงาน

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ สันติคุณากุล. (2547). การศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นโครงงานวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาหลวง เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). นโยบายและแนวทางการปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ฉบับปรับปรุง 2553. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- (2544). โครงงาน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กัลย์ชลากรณ์ มหาพัฒนาไทย. (2548). ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์ เขตธนบุรี. ปรินญาณิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ขนิษฐา นาคน้อย. (2550). การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยโครงงานที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระศรีนครินทร์ กำแพงเพชร. ปรินญาณิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- จิราภรณ์ ศิริทวี. (2542). โครงการงานทางเลือกใหม่ทางการสร้างปัญญาชน. วารสารกรมวิชาการ.
- จุฑามาศ เจริญธรรม และคณะ. (2544). การนิเทศการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ทองสุข กล้าไพร. (2547). ผลการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้การสอนด้วยโครงการ. วิทยานิพนธ์ ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทีศนา แจมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรนนท์ ดานนท์. (2542). การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
ที่ 4 โดยโครงการ. รายงานการวิจัย. ร้อยเอ็ด: สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด.
- โนวาบิซ. (2548 - 2554). พัฒนคติ. ค้นเมื่อวันที่ 29 เมษายน 2554.// จาก
<http://www.novabizz.com/NovaAce/Attitude.htm/>
- บังอร พานทอง. (2540). การใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติในการพัฒนาการใช้ภาษาเพื่อการ
สื่อสารและการทำงานร่วมกัน. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 8.
กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- . (2543). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : .
กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธุ์. (2533). การวัดทัศนคติเบื้องต้น. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ลัดดา ภู่เกียรติ. (2544). โครงการเพื่อการเรียนรู้ หลักและแนวทางการจัดกิจกรรม. กรุงเทพฯ:
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลัดดาวัลย์ อารัมพร. (2547). การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการ
พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปริญญา
นิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรรณิ แกมเกตุ. (2551). วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วัฒนา มัคคสัน. (2539). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามหลักการสอนแบบโครงการเพื่อเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กวัยอนุบาล. ปรินญาณีพันธ์ คุรุศาสตร์คุณฎีบัณฑิต.(การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2545). เทคนิคและกิจกรรมเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. (2545). โครงการกลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) ระดับประถมศึกษาตอนปลาย. กรุงเทพฯ: บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) จำกัด.
- สถาบันพัฒนาคุณภาพวิชาการ. (2547). โครงการกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6). กรุงเทพฯ: บริษัทพัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.) จำกัด.
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ. (2554). รายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net) ปีการศึกษา 2552 ช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 6). ค้นเมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2554.// จาก <http://www.niets.or.th/>
- สมพิศ พูลเจริญ. (2547). การพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้โครงการ. สารนิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมศักดิ์ ภูวิภาวรรณ. (2545). การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง. เชียงใหม่ : โนวเลจ เซนเตอร์.
- สารานุกรมเสรี. (2554). จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ค้นเมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2554.// จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/>
- . (2554). ภาษาอังกฤษ. ค้นเมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2554. //จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/>
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3. (2552). กรอบหลักสูตรท้องถิ่น เขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2547). รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : บริษัท ดับบลิว เจ พร็อดเพอด้ จำกัด.

สำนักทดสอบทางการศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

(2553). การเสริมสร้างประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน: ความรู้และตัวอย่าง เล่ม 3. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). แนว

ทางการพัฒนา การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับร่าง). เอกสารแนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์. ค้นเมื่อวันที่ 25 มิถุนายน 2554. จาก

<http://www.curriculum51.net/>

สิริพร ศรีสมวงษ์. (2549). การจัดการเรียนรู้แบบโครงการเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม. สารนิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

----- (2552). "ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือบน e-Learning" ในเอกสารคำสอนรายวิชา 02 - 051 - 522 เทคโนโลยีการเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์. นครราชสีมา: สาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารประยุกต์. คณะวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.

สุรชาติย์ สุดหนองบัว. (2545). การพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้โครงการ. วิทยานิพนธ์ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การประถมศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย.

สุรงค์ ไคว้ตระกูล. (2550). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุริยา จันทร์เนียม. (2542). โครงการภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาศักยภาพและคุณลักษณะของผู้เรียน. งานวิจัย. โรงเรียนครูประชาสรรค์ชัยนาท. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ. ถ่ายเอกสาร.

สุเมธดา งามชัด. (2548). ผลของการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการที่มีต่อความสามารถด้านการคิดของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4) โรงเรียนบ้านหูลอบดา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 2. ปริญญานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- อดิگانต์ ทองมาก. (2552). การใช้วิธีการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงการเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษและทักษะการคิดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านควนสวรรค์ จังหวัดตรัง. ปรินูญานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด. (2553). โครงการ : ฐานแห่งการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : บริษัท แดเน็กซ์ อินเตอร์คอร์ทปอเรชั่น จำกัด.
- Aronson, E. (1978). **The jigsaw classroom**. Beverly Hills, CA: Sage Publishing Company.
- Carmona et al. (1991). **Developing project work in the English classroom. English Teaching Forum, July.**
- Chard, S.C. (2001). **Project Approach**. Online . Retrieved 16 November 2005. //from <http://www.Project-Approach.com/>
- Curtain, Helena. (2000). **Developing Literacy in a Second Language**. Earcos Institute Ruamrudee International School Bangkok, Thailand. Photocopied.
- Johnson, D. , & Johnson, R. (1991). **Learning together and alone**. Englewood Cliffs, NJ : Prentice Hall.
- Devries and Others. (1978). “**Teams – Games – Tournament (TGT) Review of Ten Classroom Experiments.**” *Journal of Research and Development in Education* 12 (1978). 28 – 38.
- Eyring, Janet Louise. (1990). **Teacher Experiences and Student Responses in ESL Project work Instruction: A Case Study. Dissertation Abstract, Ph.D.** Los Angeles : University of California.
- Fried-Booth, Diana L. (1987). **Project work**. Great Britain: Oxford University Press.
- . (1997). **Project work**. 8th ed. Oxford: Oxford University Press.
- Good. (1973). **Dictionary of Education**. 3rd ed. New York: McGraw-Hill.
- Haines, Simon. (2002). **Project for The EFL Classroom: Resource Material for Teachers**. UK: Nelson.
- Imel Susan. (1991). **ERIC and the Adult Education Act: 25 Years of Collaboration**. ERIC Digest No. 107. (c) 2003-2005. All rights reserved.
- Jacobs and Others. (1996). **Combining cooperative learning and reading aloud by teachers**. *ELT Journal*, 50, 99-107.

- Johnson and Johnson. (1994). **Instructional Goal Structure : Cooperative, Competitive, or Individualistic.** Review of Education Research 44.
- Johnson,D.W.,Johnson,R.T., and Holubec.E.J. (1989). **The Nuts and Bolts of Cooperative Learning.** Minnesota : Interaction Book Company.
- , (1989). **The Nuts and Bolts of Cooperative Learning.** Minnesota: Interaction Book Company
- Lowenthal, Jeffrey N. (2006). **Project-Based Learning and New Venture Creation, The NCII 10th Meeting, March 23 – 25.** Northeastern State University. Retrieved 6 September 2007.//from <http://www.nciia.org>.
- Mariko & Keiichi Eguchi . (2006). **The Limited Effect of PBL on Learners: A Case study of English Magazine Projects Asian EFL Journal.** Retrieved 6 September 2007.// from <http://www.asian-efl-journal.com>.
- Mergendoller, John R. ; et al. (2006). **Rervasive Management of Project – Based Learning: Teachers as Guides and Facilitators.** Buck Institute of Education. Retrieved 6 September 2007,// from www.bie.org.
- Office of Educational Research and Improvement. (1992). **Research and Education Reform: Roles for the Office of Educational Research and Improvement (1992).** Commission on Behavioral and Social Sciences and Education (CBASSE).
- Palazzo, Marciano. (n.d.). **The Problem of Apartheid in South Africa.** In Projects. Bangkok: Person Education Indochina.
- Penn State University College of Education. (2004). **Technical Expert Design Groups, Organization for Economic Co-operation and Development, Cross-national Survey of Teachers and Teaching; and PISA, Paris.**
- Phillips. Diiane, Burnwood. Sarah and Dunford, Helen. (1999). **Project with Young Learners.** New York: Oxford University Press.
- Ribe & Vidal. (1993). **Project Work : Handbook for the English classroom.** Oxford HeinemannInternational.
- Shlomo Sharon and Yael Sharon. (1990). **Group Investigation Expands Cooperative Learning."** Educational Leadership (December 1989/January 1990): 52-4.

- Slavin, Robert. (1990). **Cooperative Learning : Theory Research and Practice**. New Jersey : Practice –Hall.
- Spencer Kagan. (1992). **Cooperative Learning**. Resources for Teachers.
- Stevens and Others. (1995). **The effects of Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) on academically handicapped and non-handicapped students' achievement, attitudes, and met cognition in reading and writing**. Elementary School Journal.
- Thirteen Organization. (2004). **Folksonomies-cooperative classification and communication through shared metadata**. Computer Mediated Communication - LIS590CMCGraduate School of Library and Information Science University of Illinois Urbana-Champaign.
- Thomas, John W. (2000). **A Review of Research on Project – Based Learning**. California: The Autodesk Foundation: Retrieved 6 September 2007.//from <http://www.bobpearlman.org>.
- Wallerstein. (1971). **A Dictionary of Psychology**. Maryland: Peguin Book.
- Wolman. (1979). **Dictionary of Behavioral Science**. Nostrana: Reinheld Company.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ

ภาคผนวก ข
หนังสือราชการ

ศธ. 0564.11/1/162

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

2 พฤษภาคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางสาวตีตมา ทาวรัตน์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นายเอกราช รักเมือง ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ผลการจัดการเรียนรู้อาษาภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมโครงงาน" ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถ
ที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณอย่าง
สูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 1810

ที่ ศธ. 0564.11/1/ 163

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

2 พฤษภาคม 2554

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นางปัทมา เนื่องเยาว์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นายเอกราช วิกเมือง ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมโครงงาน" ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถ
ที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณอย่าง
สูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อริวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตคุรุศาสตร์

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 1810

ที่ ศธ. 0564.111/164

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงทวีญรุจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

2 พฤษภาคม 2554

เรื่อง ขยเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน นายไฉน สุธรรมานนท์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

ด้วย นายเอกราช รักเมือง ปัจจุบันดำรงตำแหน่งหัวหน้างาน เรื่อง "ผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมโครงงาน" ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ ได้พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ความสามารถ
ที่จะให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ต่อการสร้างเครื่องมือวิจัยของนักศึกษาได้เป็นอย่างดี

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้เกียรติเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยดังกล่าว ขอขอบคุณอย่าง
สูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อริวรรณ เอี่ยมสะอาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 1810

ที่ ศธ. 0564.11/1/พิเศษ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

2 พฤษภาคม 2554

เรื่อง ขออนุญาตทดลองใช้เครื่องมือวิจัยในสถานศึกษาของท่าน

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี 3 (บ้านนา)

ด้วย นายเอกราช รักเมือง ปัจจุบันกำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ผลการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมโครงงาน" ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ จึงใคร่ขอความร่วมมือมายังท่าน ขออนุญาตใช้สถานศึกษาของท่าน
ในการทดลองใช้เครื่องมือวิจัย เพื่อให้การวิจัยในครั้งนี้ประสบความสำเร็จไปได้ด้วยดี

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงจะได้รับ
ความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมตะฮาด)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-2473-7000 ต่อ 1810

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

หน่วยการเรียนรู้ Project Work

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

รหัส / รายวิชา อ 11601

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เวลา 3 ชั่วโมง

ผู้สอน นายเอกราช รักเมือง

1. สาระ / มาตรฐาน / ตัวชี้วัด / จุดประสงค์การเรียนรู้

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด

ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งเรียนรู้

และนำเสนอด้วยการพูด / การเขียน

จุดประสงค์การเรียนรู้ : นักเรียนสามารถ

สืบค้นภาษาอังกฤษเกี่ยวกับบริบทของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. สาระสำคัญ

การลงมือปฏิบัติการทำโครงการควรมีการเตรียมพร้อมก่อนลงมือปฏิบัติ และในขณะที่ลงมือปฏิบัติควรมีความระมัดระวัง และความละเอียดรอบคอบ รวมทั้งมีการบันทึกข้อมูลไว้ให้เป็นระเบียบ

การลงมือทำโครงการจำเป็นจะต้องคำนึงถึงเรื่องต่าง ๆ ต่อไปนี้เพื่อให้งานสำเร็จได้ด้วยดี

1. ความพร้อมของวัสดุและสถานที่ก่อนลงมือทดลอง หรือสำรวจ

2. เตรียมสมุดสำหรับบันทึกกิจกรรมประจำวัน

3. ปฏิบัติการสำรวจด้วยความละเอียดรอบคอบ และวางแผนบันทึกข้อมูลไว้ให้เป็นระเบียบครบถ้วน

4. คำนึงถึงความประหยัด และความปลอดภัยในการทำงาน

5. พยายามทำตามแผนงานที่วางไว้ในตอนแรก แต่อาจเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมบ้างหลังจากที่ได้เริ่มต้นทำงานไปแล้ว ถ้าคิดว่าจะทำให้ผลงานดีขึ้น

6. ควรแบ่งงานเป็นส่วนย่อย ๆ และทำแต่ละส่วนให้สำเร็จก่อนทำส่วนอื่นต่อไป

7. ควรทำงานส่วนที่เป็นหลักสำคัญ ๆ ให้เสร็จก่อน แล้วจึงทำส่วนที่เป็นส่วนประกอบหรือส่วนเสริมเพื่อตกแต่งโครงการ

8. อย่าทำงานต่อเนื่องจนเมื่อยล้า จะทำให้ขาดความระมัดระวัง

9. ถ้าเป็นโครงการประเภทสิ่งประดิษฐ์ ควรคำนึงความลงทุนแข็งแรง และขนาดที่เหมาะสมของสิ่งประดิษฐ์นั้น

3. สารการเรียนรู้

ความรู้

1. บริบทของจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นภาษาอังกฤษ
2. การสืบค้นภาษาอังกฤษด้วยเครื่องมือสืบค้น (Search engines)

ทักษะ/กระบวนการ

1. ทักษะกระบวนการคิด
2. ทักษะการสืบค้น
3. ทักษะการคิดอย่างสร้างสรรค์
4. ทักษะกระบวนการกลุ่ม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ใฝ่เรียนรู้
2. มุ่งมั่นในการทำงาน

4. ชิ้นงานที่แสดงผลการเรียนรู้

- ผลงานจากการสืบค้น
- การประเมินผล
- สังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
- ตรวจสอบบันทึกการปฏิบัติการสืบค้นข้อมูล

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 2 ระยะพัฒนา

● ขั้นนำ

1. ครูถามนักเรียนว่า ถ้านักเรียนอยากรู้อะไรในสิ่งที่นักเรียนไม่รู้ หรือ มีข้อสงสัย นักเรียนควรใช้วิธีการอย่างไรในยุคโลกาภิวัตน์นี้เพื่อสืบค้นสิ่งที่นักเรียนอยากรู้หรือสงสัย เพราะเหตุใดจึงตอบวิธีการนั้น

2. นักเรียนตอบว่า ค้นหาจากอินเทอร์เน็ตเพราะสามารถสืบค้นได้ด้วยตัวนักเรียนเอง สะดวก รวดเร็ว และน่าเชื่อถือที่สุด

● **ขั้นตอน**

1. ครูแจกใบความรู้ และอภิปราย ซักถามนักเรียนเกี่ยวกับการสืบค้นด้วยเครื่องมือสืบค้น (Search engines) มีกี่วิธีจากใบความรู้

2. นักเรียนตอบข้อซักถามเกี่ยวกับการสืบค้นด้วยเครื่องมือสืบค้น (Search engines) ซึ่งมี การสืบค้น 2 วิธีดังนี้ Google หรือ <http://www.google.co.th> และYahoo หรือ <http://www.yahoo.com>

3. ครูอธิบายขั้นตอนการสืบค้นด้วยเครื่องมือสืบค้นโดยใช้ Google ดังนี้ Google ค่อนข้าง จะพิเศษกว่าตัวอย่างอื่น ๆ ในทุกลักษณะของเครื่องสืบค้น คือ สามารถค้นข้อมูลได้ทั้งภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น ๆ วิธีการสืบค้นทำได้โดยการพิมพ์คำที่ต้องการค้นใน Search Box สำหรับตัวอย่างนี้จะใช้คำว่า “โทรศัพท์เคลื่อนที่” หลังจากคลิกที่ปุ่ม Search จะ ได้ข้อมูล ดังนี้

4. ครูอธิบายเพิ่มเติมว่า ระบบจะค้นหาทุกเรื่องที่มีคำที่ใช้ในการค้น จะเห็นว่ามีตั้งแต่ ความหมายวิวัฒนาการ ตลอดจนยี่ห้อต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับนักเรียนสืบค้นว่าต้องการเรื่องใช้เรื่องใด สนใจอ่านหรือดูข้อมูลเรื่องใดทำได้โดยการคลิกที่ชื่อเรื่องที่สนใจ

5. ครูอธิบายขั้นตอนการสืบค้นด้วยเครื่องมือสืบค้นโดยใช้ Yahoo ซึ่งจะแตกต่างจาก Google เนื่องจากมีข้อจำกัดในด้านภาษาที่ใช้ในการสืบค้น คือ ต้องใช้คำค้นเป็นภาษาอังกฤษ และ

แน่นอนผลลัพธ์ที่ได้จะมีแต่ภาษาอังกฤษเท่านั้นเช่นกัน โดยในที่นี้จะใช้คำสืบค้น “mobile phone”
จะได้ข้อมูล ดังนี้

6. ครูอธิบายเพิ่มเติมว่า นักเรียนคนใดที่สนใจเรื่องใด ให้นักเรียนสืบค้นเพียงแคคลิกเข้าไป
ที่ชื่อเรื่องก็สามารถเข้าสู่เว็บไซต์ที่นำเสนอเรื่องตามที่ต้องการ

• ขั้นฝึก

1. ครูแจกใบงานที่ 5 แล้วให้นักเรียนสืบค้นข้อมูลตามคำชี้แจง
2. นักเรียนทุกคนในแต่ละกลุ่มสืบค้นตามใบงานที่ 5 และครูเป็นผู้ช่วยอำนวยความสะดวกในการชี้แนะการสืบค้น เช่น การเข้าถึงเครื่องมือสืบค้น การเลือกข้อมูลที่น่าสนใจ การบันทึกข้อมูล การค้นหาความหมายของข้อมูลจากเครื่องมือสืบค้น การค้นหารูปภาพประกอบ เป็นต้น
3. ครูสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ยกย่องชมเชยนักเรียนที่ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่การทำงาน และซักถามปัญหานักเรียนที่พบระหว่างการปฏิบัติภารกิจสืบค้นข้อมูล

● **ขั้นการใช้ภาษา**

1. ครูแจกแบบบันทึกการปฏิบัติการสืบค้นข้อมูลให้นักเรียนบันทึก
2. ครูสุ่มถามนักเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์ หรือข้อมูลเป็นภาษาอังกฤษที่นักเรียนได้จากการสืบค้นภาษาอังกฤษ
3. นักเรียนตอบว่า Island, Beach, Temple, Airplane, Ferry, Rambutan, Salted egg, Oyster, Curry เป็นต้น

6. สื่อ / อุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้

สื่อ / อุปกรณ์

1. กระดาษรายงาน ปากกา กระดานดำ
2. ใบความรู้ที่ 5
3. ใบงานที่ 5
4. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม
5. แบบบันทึกการปฏิบัติการสืบค้นข้อมูล

แหล่งเรียนรู้

1. ห้องคอมพิวเตอร์
2. <http://www.siamfreestyle.com-attraction/suratthani/>
3. <http://www.siamfreestyle.com-attraction/suratthani/suan-nok.html>
4. <http://surat.stkc.go.th/surat-travelguide-culture1>
5. <http://www.thaipulse.com/buddhism/wat-suan-mokkh-buddhist-temple-in-chaiya-thailand/>
6. <http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:NOBiW1A1xVkJ:www.suanmokkh.org/ret/travel.htm+&cd=2&hl=th&ct=clnk&gl=th>
7. http://www.thomasriddle.net/swan_mokh/index.htm
8. ห้องสมุด

7. สรุปผลการจัดการเรียนรู้

1. นักเรียน มีผลการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ระดับ ดี ร้อยละ 41.38
2. นักเรียน มีผลการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ระดับ พอใช้ ร้อยละ 58.62

8. แนวทางแก้ไขปัญหาและการพัฒนา

1. นักเรียนที่มีผลการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ระดับ พอใช้ ครูช่วยย้ำเตือนกติกาการทำงานกลุ่ม โดยให้นักเรียนทำตามหน้าที่ที่ได้มอบหมายไว้ นอกจากนี้ครูยังช่วยแนะแนวทางเพื่อค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับบริบทของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. นักเรียนที่มีผลการประเมินพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ระดับ ดี ครูส่งเสริมให้สืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตหลากหลายช่องทาง พร้อมรวบรวมคำศัพท์ และรูปภาพประกอบคำศัพท์

ลงชื่อ เอกราช รักเมือง ผู้สอน

(นายเอกราช รักเมือง)

วันที่ 16 กันยายน 2554

ใบความรู้ที่ 5 เรื่อง การสืบค้นด้วยเครื่องมือสืบค้น (Search engines)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

การสืบค้นด้วยเครื่องมือสืบค้นแบบต่าง ๆ เพื่อให้เข้าใจและเห็นภาพการทำงานของเครื่องมือแต่ละแบบ เราลองมาดูตัวอย่างผลการสืบค้นศัพท์ที่ได้จากการสืบค้นในแต่ละลักษณะ โดยจะสมมติว่าถ้าเราต้องการ การค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับ “โทรศัพท์เคลื่อนที่” ในแต่ละเครื่องมือสืบค้น จะให้ผลการสืบค้นเป็นอย่างไรกันบ้าง

ตัวอย่างการสืบค้นด้วยเครื่องมือสืบค้น (Search engines)

a. Google (http://www.google.co.th)

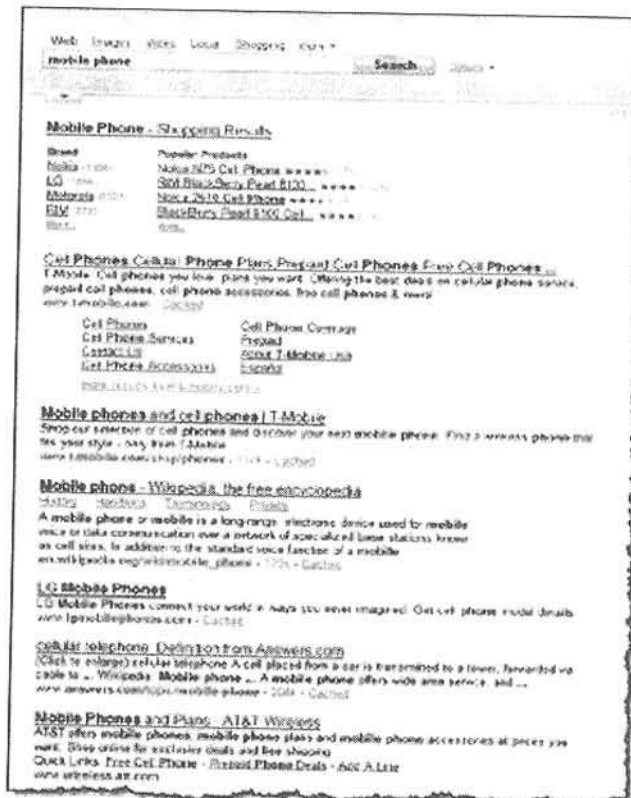
การใช้เครื่องมือสืบค้นด้วย Google ก่อนข้างจะพิเศษกว่าตัวอย่างอื่น ๆ ในทุกลักษณะของเครื่องสืบค้น คือ สามารถค้นข้อมูลได้ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่น ๆ วิธีการสืบค้นทำได้โดยการพิมพ์คำที่ต้องการค้นหาใน Search Box สำหรับตัวอย่างนี้จะใช้คำว่า “โทรศัพท์เคลื่อนที่” หลังจากคลิกที่ปุ่ม Search จะได้ข้อมูล ดังนี้

ระบบจะค้นหาทุกเรื่องที่มีคำที่ใช้ในการค้น จะเห็นว่ามีตั้งแต่ความหมาย วิวัฒนาการ ตลอดจนยี่ห้อต่าง ๆ ขึ้นอยู่กับผู้สืบค้นว่าต้องการเรื่องใช้เรื่องใด สนใจอ่านหรือดูข้อมูลเรื่องใดทำได้ โดยการคลิกที่ชื่อเรื่องที่สนใจ

b. Yahoo (<http://www.yahoo.com>)

สำหรับ Search engine ตัวต่อมาที่จะยกตัวอย่างคือ Yahoo ซึ่งจะแตกต่างจาก Google เนื่องจากมีข้อจำกัดในด้านภาษาที่ใช้ในการสืบค้น คือ ต้องใช้คำค้นเป็นภาษาอังกฤษ และแน่นอนผลลัพธ์ที่ได้จะมีแต่ภาษาอังกฤษเท่านั้นเช่นกัน โดยในที่นี้จะใช้คำสืบค้น "mobile phone" จะได้ข้อมูล ดังนี้

สนใจเรื่องใด ผู้สืบค้นเพียงแค่คลิกเข้าไปที่ชื่อเรื่องก็สามารถเข้าสู่เว็บไซต์ที่นำเสนอเรื่องตามที่ต้องการ

ใบงานที่ 5 เรื่อง การสืบค้นข้อมูล

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง ให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันสืบค้นข้อมูล ดังนี้

1. ค้นข้อมูลเกี่ยวกับบรืบทของจังหวัดสุราษฎร์ธานีที่กลุ่มของนักเรียนสนใจ เป็นภาษาอังกฤษ จากแหล่งเรียนรู้บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตตามตัวอย่างข้างล่างนี้ เช่น

1. <http://www.siamfreestyle.com-attraction/suratthani/suan-nok.html>
2. <http://surat.stkc.go.th/surat-travelguide-culture/>
3. <http://www.thaipulse.com/buddhism/wat-suan-mokkh-buddhist-temple-in-chaiya-thailand/>
4. <http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:NOBiWIA1xVkJ:www.suanmokkh.org/ret/travel.htm+&cd=2&hl=th&ct=clnk&gl=th>
5. http://www.thomasriddle.net/swan_mokh/index.htm

แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม

ฉบับครูผู้สอน

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องของนักเรียนที่ปฏิบัติพฤติกรรมนั้นๆ

ข้อที่	รายการสังเกต	นักเรียนคนที่				
		1	2	3	4	5
1	แบ่งหน้าที่เพื่อค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี					
2	ค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับเกี่ยวกับจังหวัดสุราษฎร์ธานี					
3	รับฟังความคิดเห็นของสมาชิกภายในกลุ่ม					
4	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย					
5	ให้ความช่วยเหลือสมาชิกภายในกลุ่ม					
	คะแนนรวม					
	ระดับคุณภาพ					

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การประเมิน

ระดับดี	หมายถึง	มีพฤติกรรมตามรายการที่ประเมินใน 4 - 5 รายการ
ระดับพอใช้	หมายถึง	มีพฤติกรรมตามรายการที่ประเมินใน 2 - 3 รายการ
ระดับปรับปรุง	หมายถึง	มีพฤติกรรมตามรายการที่ประเมินใน 0 - 1 รายการ

แบบบันทึกการปฏิบัติการสืบค้นข้อมูล

ชื่อ.....ชั้น..... เลขที่..... กลุ่มที่.....

1. ความรู้ที่ข้าพเจ้าได้รับจากการปฏิบัติการสืบค้นข้อมูลนี้

.....
.....
.....
.....
.....

2. ลักษณะการทำงานของสมาชิกในกลุ่ม

.....
.....
.....
.....
.....

3. กิจกรรมที่ข้าพเจ้าชอบและสามารถปฏิบัติได้ดี

.....
.....
.....
.....
.....

4. กิจกรรมที่ข้าพเจ้าไม่ชอบและไม่มีความถนัด

.....
.....
.....
.....
.....

5. ความคิดและความรู้สึกต่อการปฏิบัติการสืบค้นข้อมูลนี้

.....
.....
.....
.....
.....

แบบประเมินความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง ให้ผู้ประเมินให้ระดับคะแนนผลงานทำเครื่องหมาย ลงในช่องระดับคะแนนที่ได้

กลุ่มที่	ด้านเนื้อหา			การสะกดคำศัพท์			ภาพประกอบ			ความคิดสร้างสรรค์			การนำไปใช้ประโยชน์			คะแนนรวม	ค่าเฉลี่ย	ระดับ
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1			
																15	5.00	

ลงชื่อ ผู้ประเมิน

(.....)

...../...../.....

เกณฑ์การให้คะแนน

คะแนน	3	หมายถึง	ระดับดี
คะแนน	2	หมายถึง	ระดับพอใช้
คะแนน	1	หมายถึง	ระดับปรับปรุง

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย

คะแนนค่าเฉลี่ย		ความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษ
4.51 - 5.00	หมายถึง	มีความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษดีมาก
3.51 - 4.50	หมายถึง	มีความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษดี
2.51 - 3.50	หมายถึง	มีความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษปานกลาง

1.51 - 2.50	หมายถึง	มีความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษน้อย
1.00 - 1.50	หมายถึง	มีความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษน้อย

ที่สุด

เกณฑ์การประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนนคุณภาพผลงาน		
	3	2	1
1. ด้านเนื้อหา	เขียนอธิบายเนื้อหาดีครบถ้วน ชัดเจน ใช้หน้าที่ทางภาษาได้เหมาะสมตรงประเด็น	เขียนอธิบายเนื้อหาพอเข้าใจ ใช้หน้าที่ทางภาษาส่วนใหญ่ตรงประเด็น	เขียนอธิบายเนื้อหาไม่ชัดเจน ใช้หน้าที่ทางภาษาตรงประเด็น
2. การสะกดคำศัพท์	มีผิดบ้างไม่เกิน 10 คำ	มีผิดบ้างไม่เกิน 20 คำ	มีผิดบ้างไม่เกิน 30 คำ
3. ภาพประกอบ	มีภาพมากกว่า 6 ภาพขึ้นไป	มีภาพ 3 – 5 ภาพ	มีภาพ 1 – 2 ภาพ
4. ความคิดสร้างสรรค์	โครงงาน มีสีสันสวยงาม น่าสนใจที่จะติดตาม และมีการทำแผ่นพับ	โครงงาน มีสีสันสวยงาม น่าสนใจที่จะติดตาม	โครงงานไม่น่าสนใจ สีสันไม่เป็นธรรมชาติ
5. การนำไปใช้ประโยชน์	นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้มาก	นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้บ้าง	นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้น้อย

แบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โดยใช้กิจกรรมโครงงาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามความพึงพอใจแต่ละรายการ แล้วทำเครื่องหมาย (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความพึงพอใจของนักเรียนมากที่สุด จำนวน 20 ข้อ

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. การเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงงานช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาชัดเจนมากขึ้น					
2. การเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงงานทำให้นักเรียนมีความสนใจการเรียน ภาษาอังกฤษมากขึ้น					
3. นักเรียนรู้สึกพอใจที่ได้เรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงงาน					
4. ถ้าเลือกได้นักเรียนอยากเรียนภาษาอังกฤษด้วยโครงงาน					
5. การเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงงานไม่เหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการสอนเนื้อหาของบทเรียน					
6. นักเรียนชอบการเรียนการสอนด้วย โครงงานมากกว่าการสอนแบบบรรยาย					
7. การเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงงาน ในรูปแบบนี้นักเรียนต้องมีความอดทนในการเรียน					
8. การจัดระยะเวลาของการเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงงานแต่ละ โครงงานมีความเหมาะสม					
9. การเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงงานช่วยให้นักเรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น					
10. นักเรียนสนุกสนานกับการทำกิจกรรมร่วมกันในการเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงงาน					
11. การเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงงานทำให้นักเรียนไม่เคร่งเครียดในการเรียน					
12. การเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงงานทำให้นักเรียนเสียเวลา					

รายการ	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13. การเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงงานทำให้นักเรียนมีความสุขที่จะนำผลงานของนักเรียน ไปให้เพื่อนฝูงและผู้ปกครองดู					
14. การเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงงานทำให้นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียน					
15. การเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงงานมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันของนักเรียน					
16. การเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงงานมีประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียน					
17. การเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงงานทำให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์					
18. การเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงงานทำให้นักเรียนกล้าซักถาม-ตอบ					
19. การเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงงานไม่ทำให้นักเรียนมีความทุกข์ในการเรียน					
20. นักเรียนรู้สึกว่าการเรียน โดยใช้กิจกรรม โครงงานทำให้บรรยากาศในห้องเรียนไม่ตึงเครียด ทำให้นักเรียนกล้าเข้าร่วมกิจกรรม					

ข้อเสนอแนะ

1. ประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรม โครงงาน

1.1 ด้านความรู้

.....

.....

.....

.....

.....

1.2 ด้านทักษะ/กระบวนการ

.....

.....

.....

.....

.....

1.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อควรปรับปรุงของการจัดกิจกรรม โครงการ

.....

.....

.....

.....

.....

3. ปัญหาและอุปสรรคและแนวทางหรือข้อควรแก้ไขในการทำโครงการ

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง
ผลการวิเคราะห์เครื่องมือ

ตารางการหาค่าความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ (ค่า IOC)

รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม คะแนน ΣR	คะแนน เฉลี่ย (IOC)	สรุปผล
	คนที่1	คนที่2	คนที่3			
1.ชื่อหน่วยการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
2. สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
3.ตัวชี้วัด	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
4.จุดประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
5.สาระสำคัญ	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
6.สาระการเรียนรู้ - ด้านความรู้ - ด้านทักษะ / กระบวนการ - ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
7. กิจกรรมการเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
8. สื่อ / อุปกรณ์ / แหล่งเรียนรู้	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
9. สรุปผลการจัดการเรียนรู้	0	+1	+1	+2	0.67	ใช้ได้
10. แนวทางแก้ไขปัญหาและการพัฒนา	0	+1	+1	+2	0.67	ใช้ได้

ตารางการหาค่าความสอดคล้องของแบบประเมินความสามารถในการสืบค้นภาษาอังกฤษ (ค่า IOC)

รายการประเมิน	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม คะแนน ΣR	คะแนน เฉลี่ย (IOC)	สรุปผล
	คนที่1	คนที่2	คนที่3			
1. ด้านเนื้อหา	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
2. การสะกดคำศัพท์	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
3. ภาพประกอบ	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
4. ความคิดสร้างสรรค์	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
5. การนำไปใช้ประโยชน์	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้

ตารางการหาค่าความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจ (ค่า IOC)

ข้อ	ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของ คะแนน ΣR	คะแนนเฉลี่ย (IOC)	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
8	+1	0	+1	+2	0.67	ใช้ได้
9	0	+1	+1	+2	0.67	ใช้ได้
10	0	+1	+1	+2	0.67	ใช้ได้
11	+1	0	+1	+2	0.67	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	0	+2	0.67	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้
20	+1	+1	+1	+3	1.00	ใช้ได้

ตารางการหาค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในของแบบสอบถามความพึงพอใจ
โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

ข้อ	S_i^2	S_i^2	n
1	0.5	26353.8	5
2	0.3		
3	0.5		
4	0.7		
5	0.2		
6	0.3		
7	0.2		
8	1.5		
9	0.8		
10	0.7		
11	2.7		
12	1.2		
13	0.8		
14	1.3		
15	0.8		
16	0.2		
17	0.8		
18	0.5		
19	1.3		
20	0.8		
รวม	16.1		

$$\alpha = \left(\frac{k}{k-1} \right) \left[1 - \sum \frac{S_i^2}{S_i^2} \right]$$

$$\alpha = \left(\frac{5}{5-1} \right) \left[1 - \sum \frac{16.1}{26353.8} \right]$$

$$\alpha = 1.25$$

ภาคผนวก จ
สำเนาประกาศนียบัตรภาษาอังกฤษ

EDITH COWAN UNIVERSITY

THIS IS TO CERTIFY THAT

Mr. EKKARAJ RAKMUANG

HAS COMPLETED AND FULFILLED ALL THE REQUIREMENTS OF THE WORKSHOP IN

ENGLISH TEACHING METHOD

CONDUCTED BY

EDITH COWAN UNIVERSITY

WITHIN THE

FACULTY OF EDUCATION AND ARTS

SCHOOL OF EDUCATION

Bhicedin Chenes

Associate Dean
International

DATED 31st March 2010

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นายเอกราช รักเมือง
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 21 ตุลาคม พ.ศ. 2528
สถานที่เกิด	อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ที่อยู่ปัจจุบัน	135 / 1 หมู่ที่ 2 ตำบลบ้านนา อำเภอบ้านนาเดิม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนเขียนชาพิทยาคม อำเภอเขียนชา จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84260
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนประถมดวงวิเศษ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
พ.ศ. 2543	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี
พ.ศ. 2546	ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี
พ.ศ. 2551	ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) วิชาเอกภาษาอังกฤษ เกียรตินิยมอันดับ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จังหวัดกรุงเทพมหานคร